

ОНОМАТОЛОШКИ ПРИЛОЗИ
XXII

ACADEMIE SERBE DES SCIENCES ET DES ARTS
CLASSE DE LANGUE ET DE LITTERATURE
COMMISSION POUR L'ONOMASTIQUE

CONTRIBUTIONS
ONOMATOLOGIQUES

XXII

Présenté à la XIème séance de la Classe de langue et de littérature, le 18 décembre 2012, à la base des rapports d'Aleksandar Loma, membre de l'Académie serbe des sciences et des arts, de Slobodan Remetić, membre de l'Académie des sciences et des arts de la République Srpska, et de Jovanka Radić, chercheuse principale à l'Institut de langue serbe

Comité de rédaction

Ljiljana Crepajac, professeur de l'Université, Aleksandar Loma, membre de l'Académie serbe des sciences et des arts, Mato Pižurica, professeur de l'Université, Jovanka Radić, chercheuse principale à l'Institut de langue serbe de l'Académie (secrétaire de la rédaction), et Slobodan Remetić, membre de l'Académie des sciences et des arts de la République Srpska

Sous la direction de
ALEKSANDAR LOMA

BELGRADE
2015

ISSN 0351–9171

СРПСКА АКАДЕМИЈА НАУКА И УМЕТНОСТИ
ОДЕЉЕЊЕ ЈЕЗИКА И КЊИЖЕВНОСТИ
ОДБОР ЗА ОНОМАСТИКУ

ОНОМАТОЛОШКИ
ПРИЛОЗИ
XXII

Примљено на XI скупу Одељења језика и књижевности, од 18. децембра 2012. године, на основу реферата Александра Лома, редовног члана САНУ, Слободана Реметића, редовног члана АНУРС, и др Јованке Радић, научног саветника у Институту за српски језик САНУ

Уређивачки одбор
Александар Лома, редовни члан САНУ, проф. др Мато Пижурица, др Јованка Радић, научни саветник у Институту за српски језик САНУ (секретар Уређивачког одбора), Слободан Реметић, редовни члан АНУРС, и проф. др Љиљана Црпајац

Главни уредник
АЛЕКСАНДАР ЛОМА

БЕОГРАД
2015

Издаје:
Српска академија наука и уметности
Лектор: Мирјана Петровић-Савић
Технички уредник: Мирјана Петровић-Савић
Коректор: Мирјана Петровић-Савић
Тираж: 400 примерака
Компјутерска обрада: Давор Палчић
Штампа: Службени гласник, Београд

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

801.3

ОНОМАТОЛОШКИ прилози = Contributions onomatologiques / главни уредник Александар Лома. – Књ. 1 (1979–). – Београд : Српска академија наука и уметности, 1979– (Београд : Službeni glasnik). – 24 cm

Годишње

ISSN 0351–9171 = Ономатолошки прилози

COMISS.SR-ID 36130

САДРЖАЈ

Расправе и чланци

АЛЕКСАНДАР ЛОМА: Златни бор и рујно вино	1
ALEKSANDAR LOMA: Golden pine and red wine	16
ЈОВАНКА РАДИЋ: Суфикси <i>-ина</i> и <i>-ица</i> као опозити у географској терминологији и топонимији (У светлу категорије квантитета)	17
JOVANKA RADIĆ: The Suffixes <i>-ina</i> and <i>-ica</i> as Opposites in Geographical Terminology and Toponymy (Categorial Approach)	63
ОРСАТ ЛИГОРИО: О поријеклу несонима <i>Колочей</i>	65
ORSAT LIGORIO: Sull'origine del nesonimo <i>Koločep</i>	68
Л. Ю. МАРКЕВИЧ: Складені антропонім в сербський мові	69
Л. J. MARKEVICH: Compound anthroponyms in Serbian language	96

Монографске студије и грађа

ЗВЕЗДАНА ПАВЛОВИЋ: Ороними Србије II (К–П)	99
ZVEZDANA PAVLOVIĆ: Les oronymes de Serbie II	430
ЈАКША ДИНИЋ: Ономастика „Косовљанских села“ у околини Зајечара	431
JAKŠA DINIĆ: Onomasticon of the “Kosovan” villages near Zaječar	597
РАДИСЛАВ ПУМПАЛОВИЋ: Ономастика Бањске и Звечана	599
РАДИСЛАВ ПУМПАЛОВИЧ: Ономастика Бањской и Звечана	736

Осврти и прикази

А. ЛОМА, На именованим врелима V	741
А. ЛОМА, <i>Топонимија Бањске хрисуље — Ка осмишљењу сјаросрјског тјононастјичког речника и бољем познавању ојшјесловенских именованих образаца</i> , Библиотека Ономатолошких прилога, књ. 2, Београд 2013 (ЈОВАНКА РАДИЋ)	755

In memoriam

<i>Милетија Букумирић</i>	761
-------------------------------------	-----

Индекс аутора	763
-------------------------	-----

РАДИСЛАВ ПУМПАЛОВИЋ

ОНОМАСТИКА БАЊСКЕ И ЗВЕЧАНА

Ономастика Бањске и околних села

Увод

У овом делу рада изложен је ономастички материјал Бањске (код Косовске Митровице) и осамнаест села која јој, као административном центру припадају. То су села: Бањска, Бањска Река, Бањски Суви До, Бресница, Вилиште, Грижани, Изворе, Јанков Поток, Јошевик, Каменица (Горња), Кула, Липовица, Ловац, Лозиште, Локва, Меки До (Горњи), Меки До (Доњи), Ораовица и Рудине. У Бањској је до 1959. године било седиште општине, којој су припадала сва наведена села. Она данас припадају општини Косовска Митровица.¹

Ономастички обрађена села налазе се северно (једним делом и северозападно) од Косовске Митровице, на удаљености од 12 до 35 км. Сва села су разасута по источним падинама и вишим и нижим пределима планине Рогозне. Њихову територију ограничава: са источне стране река Ибар, са северне општина Лепосавић, са северозападне територијом општине Нови Пазар, а са западне и југозападне стране новоформирана општина Зубин Поток.

Као што је познато, у овим селима живе само Срби, изузев Бањске, у којој се последњих шест година доселило пет-шест кућа Шиптара, а још десетак њих је купило плацеве и почело са градњом кућа (в. Бањска).

Сва су села географски повезана једно са другим: где се атар једног села завршава, наставља се атар другог села. Путна мрежа од села до села изузетно је лоша, а до већине села могуће је доћи само запрежним колима. Терен је изразито валовит и испресецаан речицама и потоцима. Једино до Бањске, Јошевика и Лозишта постоји асфалтни пут и аутобуска веза са Косовском Митровицом.

Испитивана села покривају територију од око 15–20 км квадратних. У овим селима, изузев Бањске (у њој има 99 кућа) живи мали број домаћинстава: у 14 села живи просечно 8.42 домаћинстава, у два села има 60 домаћинстава (у

¹ Од 1991. године када је формирана општина Звечан, горе наведена и обрађена села припадају новоформираној општини Звечан.

једном 33, а у другом 27), а два села су без иједног домаћинства (Каменица и Меки До Доњи). У 10 кућа живи само по једно лице.

Више од педесет кућа и преко сто двадесет појединаца, у последње време напустило је своја огњишта и отишло трбухом за крухом – делом по Косову и Метохији, а делом ван њега, у ужу Србију.

Овом приликом забележио сам 277 кућа, одн. домаћинства, са 134 презимена и око 870 душа. Ваља напоменути да је Бањска као општина (садашња месна заједница) половином овог века имала око 7500 становника, а данас, (1987–1988) на истој територији, тај број сведен је на мање од хиљаду душа.

Укидањем Бањске као општине 1959. са осам месних одбора, њен развој и на културном и на економском плану потпуно је заустављен. Тенденција опадања броја домаћинства и броја становника и даље је у порасту, највише одсељавањем младих људи у места запошљавања и затирањем старачких домаћинства. Најбројнија су старачка двочлана или трочлана домаћинства.

Ни у једном селу, изузев Бањске, не може се видети новија кућа грађена савременим материјалом. Куће су, махом, старе и оронуте и има доста чакмара. Понека је и данас покривена сламом.

Овом крају и његовим људима обећано је штошта за њихов екомонски развој и запошљавање младих, али до сада није ништа урађено. Чак и у новоотвореном Трепчином рекреационом центру у Бањској, запослење су нашли људи из Косовске Митровице, а не Бањштани на чијем се терену налази објекат. Становништво овога краја бави се сточарством и земљорадњом, а један број ради у Трепчи или другим радним организацијама.

Од 277 посећених кућа овог краја, 202 порекло везује за Црну Гору (већина је Црну Гору напустила у 18. и 19. веку), девет за Херцеговину, једна кућа директно порекло везује за Бугојно, девет је дошло са Косова (околина Вучитрна), док се у 56 кућа не чува предање о пореклу.

Сва села, изузев Бањске, насељена су у 18. и 19. веку и себе сматрају староседеоцима. Бањска је једино село које је насељено и насељавано после Првог светског рата и Другог светског рата (изузимајући предтурски период) и то људима који су сишли из суседних сѐла и сѐла на ширем терену планине Рогозне. Бањска им је представљала центар у коме су људи могли да нађу школу, продавницу, понеко посао, а у новије време и лекарску помоћ.

На читавом терену чести су трагови културе сачувани у остацима црквита, старих гробља и крстова, као и у предањима. Осим тога, ту су два локалитета које мештани називају Римљанска гробља. Међутим, сви историјски извори говоре да су ови крајеви били насељени Србима још у време Немањића. О томе сведоче, поред осталог, манастир Бањска и Дворац и темељи цркве у Брњаку. Осим тога, свако село имало је цркву.

Иако су у Бањској дуго живели Турци (време турске владавине), једини трагови њиховог присуства сачувани су у топонимима: Турско гробље, Турски пут (калдрма или цада) и неколико локалитета уз Турски пут са називима Анови. Мештани

кажу да је постојала и цамија, али се сваки траг о њеном постојању изгубио. Турке је, вероватно, привлачила Бањска и њена топла и лековита вода (бања).

Сва испитивана села имају струју коју су добили пре неколико година. Добар број домаћинстава довео је воду до пред кућу са ближњих или даљих мањих извора. У овоме предњачи Бањска.

У домаћинствима живи најчешће по двоје или троје чланова, ређе се може наћи по троје или четворо деце у кући. Млађи свет, способан за рад, одлази за послом.

Испитивано подручје припада новопазарско-сјеничким говорима, али су видни утицаји косовско-ресавског, као његовог непосредног суседа. Једина комуникација носилаца овог говора је са носиоцима косовско-ресавског говора (школа, посао, трговина). Овде ћу напоменути само неке говорне и акценатске особине: акценат у презименима је двојак: Анђелкѡвић и Анђелковић, Анѡвић и Антовић, Ђурић² и Ђурић, Живкѡвић и Живковић, Максѡвић и Максимиовић. Мушки двосложни хипокористици редовно се завршавају на -о: Лáзо, Ђуро, Љубо, Вáсо, Áрсо, а женска вишесложна имена имају краткосилазни акценат на претпоследњем слогу: Томанѡја, Огња́на, Младѡна, Јевтимѡја; у двосложним мушким именима преовлађује дугоузлазни акценат: Бра́нко, Да́рко, Вељко, Здра́вко, Ста́нко, али се код млађих носилаца чује лик са дугосилазним: Да́рко, Вељко, Здра́вко. Кратко ђ (јат) развило се у *је*, при чему су дентални консонанти јотовани: ђерати, пођерај, дођерај, ође, затим и изрази: ођена́ке и ођенаке.

Ономастички материјал забележио сам током лета 1987. г., а мањим делом и 1988, у оквиру пројекта Одбора за ономастику Српске академије наука и уметности.

За своје саговорнике и информаторе, колико је то било могуће, тражио сам старије и добро информисане људе, а где то није било изводљиво, информатори су били и млађе особе. У таквим случајевима долазило је до одступања у говору и акценту карактеристичном за ово подручје, као и до добијања оскуднијих података о пореклу породица. Ипак, морам нагласити да се традиција и порекло породица добро чувају код већег броја домаћинстава.

Овом приликом изражавам велику захвалност академику Павлу Ивићу, према чијим се упутствима грађа сакупљала, као и професору Светозару Стијовићу, према чијим сам саветима и консултацијама радио на терену. Захваљујем и Одбору за ономастику Српске академије наука и уметности који је организовао и финансирао теренска истраживања ове врсте.

Дужност ми је да се захвалим гостољубивом становништву овога краја, а посебно Арсенију Арсенијевићу, наставнику у Бањској, Павлу Недељковићу, земљораднику из Извора, Радисаву Јовановићу из Јанковог Потока и Драгутину Јакшићу из Бањске.

² У селу Црепуљи у Ибарском Колашину, где живе само Ђурићи, ово презиме изговарају са краткосилазним акцентом (Ђурић).

Бањска (Бањска)

Село се налази на око 15 км северозападно од Косовске Митровице, а три километра лево од Ибарске магистрале Митровица–Краљево. Смештено је у долини реке Бањске, на источним падинама планине Рогозне, на 550 м надморске висине. То је изразито валовит предео испресецаан неколиким речицама и потоцима. Вероватно је село добило име по топлој и лековитој бањи. Ту је речица Бањска и манастир Бањска, задужбина српског краља Милутина.

Мештани овог села кажу да су у селу до 1918. године живели Турци. После ослобођења ових крајева и стварања Краљевине Југославије, половина Турака напустила је Бањску и отишла у Турску. Преостали део Турака је, у периоду до Другог светског рата, уз материјалну помоћ рођака из Турске, напустио ово село. Одмах после 1918. и 1945. године из околних села почело је да се слива српско становништво. Од тада, па до осамдесетих година, у овом селу живе само Срби. Сада је, међутим, почело насељавање Шиптара.

На западној страни села, на једном платоу, краљ Милутин подигао је манастир Бањску почетком 14. века (1313–1317) чија је лепота и слава опевана у народној поезији. Кгитор ју је наменио себи за задужбину, „за чување и покој блаженог и богољубивог његовог тела“ како стоји у краљевој биографији.

Старање и надзор над подизањем манастира поверио је Данилу II, бањском игуману, касније српском архиепископу (1324–1337) и нашем средњевековном писцу. Градња манастира трајала је од 1313. до 1317. године. Будући да је манастир био намењен за краљеву гробницу, проглашен је ставропиргијалним, четврти по рангу међу Немањићким задужбинама (иза Студенице, Милешеве и Сопоћана). После смрти, 21. X 1321. године, краљ је ту и сахрањен, али су у време Косовске битке (1389. године) његове мошти пренете у Трепчу, одакле су 1460. године пренете у Софију – у Саборну цркву светог краља, где се и сада налазе. Верује се да је у бањском манастиру била сахрањена и Теодора, мајка цара Душана.

На Бањској су уочљиве и утврђене три фазе грађења:

- првој фази одговара сама црква;
- другој, нешто познијој фази, куле уз западну фасаду;
- трећој – предградње извођене за време Турака.

Манастир је једнобродна грађевина у рашком стилу (рађена по угледу на манастир Жичу) са троделним олтарским простором и са затвореним, без прозора, кубетом према предњем, олтарском делу. Уз бочне стране наноса подигнуте су просторије које су служиле за сахрањивање. У једној од тих двеју просторија, на северној страни, пронађен је и гроб краљице Теодоре, као и златни прстен са двоглавим орлом, који се и данас чува у Народном музеју у Београду. Фасаде манастира обложене су углачаним мермерним плочама у три боје (бела, плава и црвена) сложеним по систему шаховске табле.

Унутрашњост цркве била је живописана (украшена) за шта су коришћени златни листићи, тзв. бањско злато, које се помиње у изворима и народној поезији. На велико жаљење, сачувано је само неколико избледелих фрагмената фреске израђене од тог злата.

Посебна је прича, сачувана у народу, о том великом благу (злату), чуваном у овом манастиру крај ћивота (ковчега) краља Милутина. Немало вођа пљачкашких дружина прижељкивало је да им се то благо нађе у рукама. Многи, који се дрзнуше пљачкати, кажњени су грчењем руку и навлачењем белила на очи. Вероватно да је похота за златом убрзала страдање и рушење манастира који је посвећен Св. Архиђакону Стефану.

Као драгоценост овог манстира ваља споменути сачувану мермерну скулптуру Богородице у седећем ставу на престолу са Христом у крилу. Скулптура се чува у цркви Соколици код села Бољетина, око 6 км источно од Звечана. Висина скулптуре (кипа) је око 107 цм, ширина 71,5 цм а дебљина 45 цм. То је изузетна и ретка драгоценост коју су створили приморски мајстори који су клесали и скулпторска дела на Дечанима.

После пропасти српске државе 1459. г., манастир је страдао од Турака. У XVI веку (1530. г.) је у рушевинама, а у XIX веку претворен је у џамију и као такав служио је све до Првог светског рата.

Покушај обнављања цркве 1939. године свео се само на њено конзервирање. Данас, у наше време, манастир се налази у оронулом стању, препуштен зубу времена и небриге који га из дана у дан нагриза и руши. Од некадашње лепоте, славе и величине остале су само зидине прекривене оронулим кровом који прокишњава и под којим се легу и скривају птице. Чудно је што бар Завод за заштиту споменика културе не уради нешто на очувању и поправци овог српског средњевековног споменика.

Са западне стране манастира, у његовој непосредној близини, налазио се дворац (кула) краља Милутина. Страдањем манастира порушен је и дворац. Био је дуго под наслагама земље. Од пре 15 година врше се, повремено, археолошка ископавања под руководством професора Војислава Кораћа, оног који је написао монографију о Хвостанској Студеници у селу Студеница код Истока. До 1987. године откривени су темељи и зидине овог дворца у висини од 2–5 м. Зидови су зидани каменом и чврстом опеком дебљине око 4 цм.

Мештани овог села чувају предање које говори да су ово били „двори Страхинића Бана, из малене Бањске крај Косова“. Шта се све налазило у дворцу не зна се, али се верује да су ту били смештени, поред дворца, и подрум за вино, пријемне просторије, а у средини грађевине налазила се некаква већа просторија са високим сводом (плафоном) без врата у коју се, верује се, улазило одозго. Можда је ту, претпоставља се, била затворска ћелија.

Село има своје гробље и у њему, поред нових споменика, нешто старих крстова. У непосредној близини српског гробља, с десне стране речице Бањске, (узводно) под брдом, налази се турско гробље. На њему се види 11 нишана (надгробних споменика) од сивог камена, исклесаних у три различита облика.

Мештани кажу да је у селу постојала и џамија, али о томе не сведоче никакви трагови. На гробљу се, такође, виде и три плочаста знамења над гробовима оивиченим камењем, а управљеним у правцу исток–запад. То су, дакле, једини остаци турског живота у овом селу, иако су у њему Турци дуго живели.

Кроз Бањску пролази Турски пут (мештани га зову и Турска калдрма и пада) који је повезивао, у своје време, Косово са Новим Пазаром, Санџаком и Босном. На више места поред пута има локалитета које мештани зову Анови (успутна преноћишта). Мештани верују да је овај пут старији од Ибарског пута.

Село је било чисто српско, као и сва околна села, до пре шест година када је у Бањској почело насељавање шиптарских кућа (сада их има шест и десетак плацева или започетих викендица). Ваља напоменути и то да је један број шиптарских викендица бесправно, чак насилно, подигнут на земљишту које припада Бањском манастиру. Мештани су се супротставили бесправној градњи и узурпацији земљишта од стране Шиптара, али општински надлежни органи у Косовској Митровици нису предузимали никакве мере.

Уред села налази се бањско лечилиште с топлом лековитом водом за реуматска обољења. То је, у ствари, „Трепчин рекреациони центар“ чије благодети користе, углавном, Трепчини радници.

На главном тргу (раскрсници) села, које је збијеног типа, налази се чесма с мањим протоком воде коју је 1930. године подигла Ана Апостоловић, удова покојног Аврама Апостоловића, кафеџије из Бањске.

У селу постоји основна школа од I до VIII разреда, коју похађају деца из следећих села: Бањска, Бањска Река, Бањски Суви До, Ловац, Јошевик, Бресница и Валча, а од V до VIII разреда још и деца из Извора, Рудина, Јанковог Потока, Ораовице и Грижана. Педесетих година овог века школа је имала око 750 ученика, а данас непуну стотину ђака из више од десет села. Ова школа (носи име „Светозар Марковић“) има једно истурено одељење у суседном селу Рудинама са свега једним ђаком (в. Рудине).

У селу сам забележио 99 кућа у 40 братстава. Предање да су им се преци, некада давно, пре 150 и више година доселили из Црне Горе чува 79 кућа. Из Црне Горе су прешли у суседна села Бањске да би, углавном, после Првог и Другог светског рата прешли у Бањску. Седамнаест кућа не чува предање о даљем пореклу. Информатори за ових 17 кућа били су углавном млађи, а да сам нашао старије, знали би више о својој старини. Ваља нагласити да скоро сви Бањштани одлично чувају старину и порекло. Домаћин једне куће дошао је из околине Бугојна за послом; једна кућа се доселила овде из околине Вучитрна, а једна из суседног села Банов Дола. Најстарији домови у Бањској су Миљковићи и Томовићи који су овде дошли одмах после Првог светског рата.

Етници: Бањштанин и Бањштанка; ктетик: бањштански.

Информатори: Арсеније Арсенијевић (35 година), Исаило Касаловић (63 године), Богосав Виријевић (79 година), Живко Илић (70 година), Драгутин Јакшић (64 године), Милутин Луковић (59 година), Урош Максковић (70 година), Огњан Томовић (око 68 година), Радоје Миљковић (67 година).

Топонимија

- Ајдучка вџда, в. Вџда.
 Алѣксин брѣјег, брег обрастао шумом.
 АѢн, локалитет поред старог Турског пута на улазу у Бањску.
- Багрѣње, поток у страни засејан багремом.
 Бања, зграда и купалиште у Бањској с топлом лековитом водом.
 Бијѣла вџда, в. Вџда.
 Буљиново брџо, брџо с десне стране Бањске реке.
- Вџда: Ајдучка вџда, извор.
 Бијѣла вџда, извор у потоку.
 Јасѣкџва вџда, извор у долини Бањске реке.
 Јџвина вџда, извор у долини Бањске реке.
 Јџкина вџда, мањи извор у долини Бањксе реке.
- Вукова долиѢна, долиѢна у страни источно од Вуковог грџа.
 Вуков грџб, брџо у страни. Предање каже да се некада окупило неколико људи и разговарало ко сме да оде до места где се сада налази Вуков грџб. Један од њих, најхрабрији, опклади се и оде. Кад је дошао до места, нападне га осам вукова. Овај успе да свих осам ножем убије. Мислећи да их нема више, стави нож у корице. Потом га нападне девети вук. Не могавши, због осушене крви, да извади нож из корица, вук га растргне. Отада ово место, брџо према селу Ловац, мештани зову Вуков грџб.
- Вучињац, брџо у страни.
- ГлавѢца, брџо купастог облика.
 Грабак//Грабац, страна обрасла грабом.
- Грџавица, брџо изнад манастира Бањске.
 Жџже, њиве и ливаде, има остатака некаквих зидина.
 Зџвџјица, поток и део Турског пута са оштром кривином изнад Бањске.
 Зеленгџра//ЗелѢнгора, страна јужно од Бањске, обрасла шумом.
 Зџгџџва чукџра, купасто брџо у страни.
- Јасѣкџва вџда, в. Вџда.
 Јахаџ, поток у страни.
 Јџва, извор воде у долини Бањске реке.
 Јџвина вџда, извор воде.
 Јџкина вџда, мањи извор у долини Бањске реке.
 ЈуѢаџка маѢла, део Бањске на коме живе досељеници из села ЈуѢака (Луковићи).
- Карџгеш, превој пута преко брџа према суседном селу Бресници.
 КатѢн пџток, в. Пџток.
 КуѢла, брџо источно од Бањске.
 КуѢлски пџток, в. Пџток.
- Лџјзе//Лџјзе, мања страна у брџу, некада је ту био виноград.
 ЛѢкова глаѢва//ЛѢкџва глаѢва, брџо у страни.
 ЛатѢнско грџбље, грџбље на локалитету званом Жџже.
 Лџвац, брџо према суседном селу Ловцу.
- Ѣбле рѢдине, брџо у страни.
 Ѣрлџвица, високо брџо, чука.
- ПѢшине ливѢде, ливаде и њиве у долини Бањске реке.
 ПѢлимѢча, њива у долини Бањске реке.

- Пѡднѡжје Рогѡзне, шири валовит планински предео западно од Бањске.
- Пѡток: Кѡтин пѡток, поток у страни. Кѡлски пѡток, поток према брду Кули. Пушин пѡток, поток у страни.
- Рѡтѡв пѡток, поток у страни. Црквени//Црквѣни пѡток, поток у страни изнад Бањског манастира.
- Правѣк, брдо у страни, чука.
- Пресѣчина, брдо које дели пут на два дела.
- Прѣсѡјци, предео у страни.
- Пушин пѡток, в. Пѡток.
- Ремѣчак, брдо у страни.
- Рѣбѣак, ливада (мочварно тло) и извор у долини Бањске реке; некад се, кажу, гајиле рибе.
- Рѡтѡв пѡток, в. Пѡток.
- Сѡбѡриште, простор од око 50 ари у долини Бањске реке на коме се одржавао верски сабор. Предање каже да су се у турско време ту Срби причешћивали јер нису смели да иду у манастир Бањску.
- Сѣлин дѡ, долина уз Бањску реку у близини Бањске.
- Сѡвичак, брдо у страни.
- Тѡсков ѣзвор, извор у страни (в. Тѡскова њѣва).
- Тѡскова њѣва, њѣва, некадашња својина неког Таска, деде информатора Трифуна Марковића.
- Тѡрска калдрѣма, пут који долази од Звечана преко Кориља, Жеровнице, Бреснице, Јошевица до Бањске и даље иде кроз Јанков поток, Рудине и Изворе за Нови Пазар. Мештани кажу да је овај пут старији од Ибарског пута и да је повезивао Косово са Санѡаком и Босном.
- Тѡрска цѡда, в. Тѡрска калдрѣма.
- Тѡрско грѡбље, гробље на левој обали Бањске реке на коме су се сахрањивали Турци. Има остатака надгробних споменика (нишана) у три облика.
- Церовѣк, шири планински предео западно од Бањске.
- Црквѣни пѡток, поток и њѣве у страни источно од Бањског манастира.
- Црквѣни пѡт, пут од манастира Бањске рема Црквеном потоку.
- Четвѣрти дѡ, поток у страни, четврти по реду од Бањске.
- Чѡнкови, поток у страни, има извор воде и некаквих чунова.
- Шѡнчеви, превој на брду, распознају се трагови некаквих ровова.

Антропонимија

Презимена

Анђѣлковѣић//Анђѣлкѡвић, 6 кућа. Своје даље порекло везују за Црну Гору одакле су пре 150–200 година прешли у околину Новог Пазара. У суседно село Бањски Суви До прешли су пре више од 100 година, а у Бањску су дошли 1956. године. Кажу да су у Црној Гори живела три брата. Напустивши Црну Гору, један брат се населио у Локву (село у близини Бањске), други брат у Ловац, трећи у Бањски Суви До. Знају да им се прадеда звао Анђелко и да је живео у Бањском Сувом Долу, као и сви његови потомци до 1956. г., када су прешли у Бањску.

Један од информатора, Сретко, као ученик презивао се Гвозденовић, по деди Гвоздену. Имају рођаке у Бањском Сувом Долу. Три породице Анђелковића одсељене су пре 35 година, одн. пре 9 у Бољевац, Чачак и Крагујевац. Одсељено је и пет појединаца. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Николдан (19. децембар). Инф. Анђелковић Милован (1931) и Анђелковић Сретко.

Антовић//Антовић, 1 кућа. Домаћин држи приватну угоститељску радњу, а породица му живи у Звечану. Информатор је чуо да су му преци дошли из Црне Горе. Слава Петковдан (27. октобар); мала слава Петковица. Инф. Антовић Томислав.

Арсенијевић//Арсенијевић, 1 кућа. Информатор се родио у суседном селу Валач, из Валча прешли у Лепосавић, из Лепосавића у Рудине, а из Рудина 1968. године прешао у Бањску. Даље порекло везују за Васојевиће. Информаторов прадеда звао се Арсеније и по њему су узели садашње презиме. Раније се презивали Недељковић. Верују да су род са Анђелковићима у Бањском Сувом Долу и Тимотијевићима. Прапрадед информаторов, Огњан, рођен је и живео у Валчу (село неколико километара југоисточно од Бањске), а Огњанов отац је, можда, дошао из Црне Горе у Валач пре близу 200 година. Иначе, Арсенијевића има у Валчу, К. Митровици, Звечану, Јошевику, Житковцу и у Губеревцу код Краљева. Слава Ђириловдан (27. фебруар); мала слава мали Ђириловдан (22. јун). Инф. Арсеније Арсенијевић (1952).

Виријевић, 7 кућа. Верују да су старином из Вирпазара (Црна Гора) по чему су и презиме добили. Из Вирпазара у Лимску долину прешли пре 200 година, а одатле у Војмислиће (село у општини Зубин поток), а у Бањску дошли 1966. године. Прадед информаторов, Филип, рођен је у долини Лима и вероватно је он прешао у Војмислиће пре 150 година. Имају рођаке у суседном селу Јошевику. Слава Свети Аранђео (Аранђеловдан, 21. новембар); малу славу, Аранђеловдан, заменили за Светог Илију (2. август). Инф. Богосав Виријевић (1908).

Војмисличани, породични надимак седам кућа Виријевића у овом селу. Добили га по имену села Војмислића одакле су дошли 1966. године (в. Виријевић). Инф. Богосав Виријевић (1908).

Вукићевић¹, једна жена. Свекров отац дошао из Паруца у Добрави (код Лепосавића), а из Добраве у Бањску прешли 1962. године Слава Свети Јован (20. јануар); мала слава Јвањдан (7. јул). Инф. Славка Вукићевић (1913), Душан Живковић (1942).

Вукићевић², једна кућа. Домаћин је војно лице у Косовској Митровици. Повремено (лети) борави у Бањској. Има рођаке у Бањском Сувом Долу. Знају да му се прадед звао Вукић и да је рођен у Бањском Сувом Долу (в. Бањски Суви До, Вукићевић и Анђелковић). Слава Ђурђевдан; мала слава Николдан. Инф. Захарије Вукићевић (1940).

Вучинић, 1 кућа. Информаторов отац рођен је и живео у суседном селу Бањска Река. За даље порекло не знају. Домаћинова мајка и брат имају друго

презиме, Вукајловић. Слава Ми́тровдан; мала слава Петрѡвдан. Инф. Драган Вукајловић (1941).

Ђурић//Ђурић, 1 кућа. Информаторов отац доселио се из околине Бугојна у Бањску око 1935. године за послом (био је шумар). Слава Свети Стѣван (9. јануар); малу славу немају. Инф. Душан Ђурић.

Живковић//Живкѡвић, 1 кућа. У Бањску дошли из суседног села Рудина 1986. г., а у Рудине из Бандола (Банов Дола). Слава Свети Никѡла (19. децембар); мала слава Свети Никѡла лѣтњи (22. мај). Инф. Душан Живковић.

Илић//Илић, 3 куће. Сматрају да су некада давно дошли из Вирпазара у суседно село Паруце, из Паруца прешли у Јунаке (општина Зубин Поток), а из Јунака у Бањску прешли 1947. године Имају рођаке у суседном селу Лозишту (1 кућа). Зову их Јуначанима по селу у коме су једно време живели. Слава Пѣткѡвдан; мала слава Пѣткѡвица (8. август). Инф. Живан Илић (70 година).

Јакшић, једна кућа. Информатор каже да су старином из Црногорског Колашина и најстарији су присељеници у Ибарски Колашин, у село Јасеновик Доњи. У Црној Гори су имали друго презиме. Отуда су дошла три брата: Ђура, Јакша и Влатко или Влашко. Ђура се населио у Црепуљу (општина Зубин Поток) и држао је овце и радио земљу. Од њега потичу данашњи Ђурићи у Црепуљи. Влатко (или Влашко) се населио у Лучку Реку (општина Зубин Поток) и држао козе. Његови потомци су Влашковићи у истом селу. Трећи брат, Јакша, остао са оцем у Доњем Јасеновику (Ибарски Колашин). Тако их је, кажу, отац на самрти поделио. Информатор је рођен у Доњем Јасеновику, а у Бањску прешао 1953. године. Слава Света Пѣтка (27. октобар); мала слава Пѣткѡвица (8. август). Инф. Драгутин Јакшић (1923).

Јанковић, 1 кућа. Дошли из суседног села Ловца у Бањску 1974. године Инф. Ратибор Јанковић.

Јоксимиовић, 1 кућа. Информатор каже да је домаћин куће рођен у селу Врела код Истока, јер му је отац као жандар Краљевине Југославије често мењао место службовања. Живели су у Димитровграду и у Лучкој Реци одакле су 1958. године прешли у Бањску. Своје порекло везују за Црногорски Колашин. Јоксимиовића има и у селу Ломигоре код Лучке Реке. Слава Свети Јѡван (20. јануар); мала слава Илиндан (2. август). Инф. Ружа Јоксимиовић.

Јѡловић, 1 кућа. У Бањску прешли 1964. године из суседног села Бањске Реке. Своје даље порекло везују за Црну Гору. Информатор зна да му се прадед звао Јоле, а прадедов брат Коле, по коме се друга грана презива Коловић. Слава Ми́тровдан (8. новембар); мала слава Петрѡвдан. Инф. Станко Јѡловић (1941).

Јосифовић, 1 кућа. Старином су из Црне Горе, Морачани. Из Мораче прешли у Борчане код Лепосавића, па у Мало Рударе код Звечана. У Малом Рудару имају рођаке. Кажу да породице Јосифовић, Лазаревић, Марковић и Антонијевић из Малог Рудара потичу од истог претка. Слава Свети Аранђеѡ летњи (26. јул). Инф. Здравко Јосифовић (1953) и Ратомирка Јосифовић (1951).

Јџић, 1 кућа. Информатор је рођен у Бањској код Вучитрна. У Бањску прешао 1982. године Слава Свети Јџван (20. јануар); мала слава Ђвањдан (7. јул). Инф. Рада Јоцић.

Јунџачани, породични надимак за 12 кућа Луковића. Добили га по селу Јунаке одакле су прешли у Бањску после Другог светског рата (в. даље Луковић). Инф. Милутин Луковић (1928).

Кџрацић, 1 кућа. Некада давно дошли из Црне Горе у суседно село Ораовицу, а у Бањску прешли пре двадесетак година. Информатор зна да јој се свекров деда звао Живко и да је сахрањен у Ораовици. Слава Никџљдан; малу славу немају. Инф. Јевђенија Караџић (68 година).

Касџловић//Касџловић, 1 кућа. Информатор зна имена својих предака до прадеде, који се звао Иван, рођен у Црногорском Колашину. Исти је напустио Колашин пре око 200 година и прешао у село Јасиче (Ибарски Колашин) да би убрзо прешао у Зупче. Ту су живели све до 1957. г., када је информатор за послом прешао у Бањску. Касџловића у Зупчу (Ибарски Колашин) има око 30 кућа. Слава Пџтџвдан (27. октобар); мала слава Пџтџвица (8. август). Инф. Исаило Касџловић (1924).

Кџстић, 1 кућа. У Бањску прешли 1953. године из суседног села Рудина. Информаторка зна да јој се свекров деда звао Косто и да је живео у Рудинама. Слава Свети Лџка (31. октобар); малу славу немају. Инф. Божидарка Костић (1933).

Лџковић, 12 кућа. Сматрају да су старином из Бијелог Поља. Због крвне освете прешли у суседно село Јунаке (општина Зубин Поток), а из Јунака у Бањску 1951. године Друга верзија говори да су из села Плаче (Црна Гора) у Јунаке, такође, побегли због крвне освете. Информатор зна да му се прадеда звао Луко и сматра да је он са још два брата, Филипом и Недељком, побегао из Црне Горе у Јунаке. Они су још 1922. године купили део имања у Бањској од неког оца који је тамо живео. Овде их зову Јуначанима. Слава Света Пџтка (27. октобар); мала слава Пџтџвица (8. август). Инф. Милутин Луковић (1928).

Максџмџвић//Максџмовић, 3 куће. Информатор каже да му је деда рођен у Придворици код Лепосавића, а да су му преци из Црне Горе. Из Придворице прешли у Бањску Реку, затим у Бањску. Имају рођаке у Бањској Реци (1 кућа). Слава Свети Никџла летњи (22. мај). Инф. Стеван Максимовић и Вукајле Максимовић.

Мџсовић//Мџсџвић, 2 куће. У Бањску дошли 1955. године из суседног села Бањског Сувог Дола. Даље порекло везују за Црну Гору. Имају рођаке у Бањском Сувом Долу. Слава Ђџрђевдан; мала слава Никџљдан (19. децембар). Инф. Максџвић Урош (1914) и Јовановић Јанићије (1914).

Мџрџковић//Мџрџковић, 3 куће. Некада давно прешли из Црне Горе (не знају из којег места) у суседно село Ловац и ту живели више од 150 година. У Бањску прешли пре 12 година. Рођаци су са Недељковићима у Ловцу, као и са свим по-

родицама у Липовици, Локви и Бањском Сувом Долу. Слава Ђурђевдан; мала слава Николдан (19. децембар). Инф.: Сретко Марковић, Трифун-Филимон Марковић (1936), Босилка Марковић (1922) и Миланка Марковић.

Мијатовић, 2 куће. Информаторка зна да јој се деда звао Раде и да је живео и умро у суседном селу Рудине. За даље порекло не знају. Имају рођаке у Рудинама одакле су и дошли у Бањску. Слава Митровдан; мала слава Петровдан. Инф. Сунчица Мијатовић (1969).

Миленковић, 1 баба. Живи у кући Рада Недељковића. Примео је у кућу из хуманости пре седам година јер је болесна и скоро непокретна. Родом је из суседног села Каменице. Има преко 80 година. Слава Свети Ђорђе Алџије (9. децембар); малу славу немају. Инф. Раде Недељковић.

Миловановић, 2 куће. Некада давно прешли из Васојевића у суседно село Рудине због крвне освете. У Бањску прешли 1953. године Раније се презивали Пејовић. Информатор сматра да му је прадеда Јован са братом му Вукашином досељен из Црне Горе. Имају рођаке у Зрносеку код Лепосавића, а презивају се Вукашиновић. Слава Свети Василије (14. јануар); мала слава Ранђеловдан (21. новембар). Инф. Милован Миловановић (70 година).

Милосављевић¹, 3 куће. Своје порекло везују за Црну Гору, Биоче, братство Бјелопавлића. По казивању информатора, Биоче³ су напустили пре око 180 година (око 1817. године) и дошли у суседно село Бресницу, а из Бреснице у Бањску прешли 1957. године. Знају за имена својих предака до петоструког прадеде Мила из Трошевине код Никшића који је прешао у Биоче. Имају нацртану родословну лозу Милосављевића до осмог претка Булата. Раније се презивали Миловић. Слава Свети Алџије Стџпник (9. децембар); малу славу немају. Инф. Милија Милосављевић (1960) и Миле Милосављевић.

Милосављевић², 4 куће. Своје порекло везују за Црну Гору, околина Андријевице. Знају да им се прадеда звао Милосав и да је рођен у селу Козарева (Ибарски Колашин), недалеко од Бањске, а Милосављев деда је Лопоћанин из околине Андријевице. Вероватно да су Црну Гору напустили пре око 150 година. У Бањску су дошли из Козарева 1972. године Слава Свети Јован (20. јануар); мала слава Свети Илија (2. август). Инф. Миленко Милосављевић и Градимир Милосављевић.

Милошевић/Милошевић, 7 кућа. У Бањску дошли из суседног села Бањске Реке после Другог светског рата. Верују да су старином из Црне Горе. Информатор Миљојко сматра да му се прадеда звао Милош и да су по њему добили презиме. Слава Митровдан (8. новембар); мала слава Петровдан. Инф. Милан Милошевић (1931) и Миљојко Милошевић (1939).

Миљковић¹, 6 кућа. Своје порекло везују за Црну Гору, али не знају да ли је то Бока Которска или Бјелопавлићи. Знају да су из Црне Горе прешли у Ловац, а после Првог светског рата у Бањску. Миљковића има у Јошевику, али

³ Село Биоче се, међутим, налази у јужном делу двају племена (Братоножића и Дрекаловића), код ушћа Мале ријеке у Морачу.

нису у сродству са овима из Бањске. Информаторов прадеда Миљко презивао се Мариновић. Слава Свети Ђорђе Алџмпије (9. децембар); малу славу немају. Инф. Радоје Миљковић (1919).

Миљковић/Миљковић², 1 кућа. Нису род са Миљковићима у овом селу. Не чувају предање о свом пореклу. Слава Свети Јован Милостиви (25. новембар); малу славу немају. Инф. Јевђа Карацић (68 година).

Михајловић, 1 кућа. Домаћин куће дошао из села Бубе (Ибарски Колашин) пре осам година за послом. Слава Свети Јован (20. јануар); мала слава прва недеља по Петровдану. Инф. Стевана Луковић.

Недџковић¹, 2 куће. У Бањску дошли из суседног села Ловца. Верују да су старином из Берана (Иванграда) и да су се тамо презивали Милутиновић. Информатор зна да му се прадеда звао Недељко и да се он доселио из Берана, а деда Јарго се до 1913. године презивао Милутиновић, када је као војник променио презиме у Недељковић. Рођаци су са Јефтимијевићима (по Недељковом брату, Јефтимију). Слава Ђурђевдан; мала слава Николдан (19. децембар). Инф. Урош Недељковић (1930).

Недџковић², 4 куће. Верују да су старином из Вирпазара. Дошли некада давно у суседно село Јунаке, а из Јунака у Бањску прешли 1958. године Информатор зна да му се деда звао Јеврем и да је рођен у селу Јунаке. Слава Пџтквдан (27. октобар); мала слава Пџтковица (8. август). Инф. Раде Недељковић (1932).

Радивојевић, 1 кућа. Слава Лџчиндан (31. октобар); мала слава Света Трџица. Инф. Славка Радивојевић (29).

Радџковић¹, 2 куће. Своју старину везују за Црногорски Колашин. У село Падине (недалеко од Бањске) дошли пре 200 година, из Падина прешли у суседно село Бресницу 1946. г., а у Бањску 1960. године Информатор зна имена својих предака до петог колена. Слава Пџтквдан; мала слава Пџтковица (8. август). Инф. Љубо Радојковић (1940).

Радџковић², 3 куће. Знају да су пре доласка у Бањску 1969. године живели у суседном селу Бресници. Не чувају предање о даљем пореклу. Нису род са Радојковићима у овом селу. Слава Пџтквдан; мала слава Пџтковица. Инф. Милева Радојковић (1939).

Радосављевић/Радосављевић, 4 куће. Дошли некада давно из Црне Горе у суседно село Каменицу (Горњу), па под притиском ага и бегова прешли у Бањски Суви До. Раније се презивали Орловић. Рођаци су са Радосављевићима у Бањском Сувом Долу и са Орловићима у Горњем Стрмцу (општина Зубин Поток). Домаћин једне куће променио је славу и узео славу своје тетке (дедине сестре по мајци) која је као велику славу славила Светог Николу. Слава Ђурђевдан; мала слава Свети Никол (19. децембар). Инф. Богосав Радосављевић (1928) и Богољуб Радосављевић (1944).

Тодосијевић, једна жена.

Томовић, 2 куће. Из Вељег Брега (Бријега, село у Ибарском Колашину, не-далеко од Зубиног Потока) прешли у Бањску 1922. г., пошто су од Турака купили земљу. Причало се да у турско време нису могла два ђака из исте породице ићи у школу, па је због тога, кажу, неки њихов предак узео ново презиме Поповић. Из ове породице било је 19 свештеника и један учитељ, Алекса, који је умро 1984. године Поповића има у Вељем Брегу. Слава Свети Никоља (19. децембар); мала слава Свети Никоља летњи (22. мај). Инф. Огњан Томовић (1920) и Стамена Томовић (1919).

Мушка имена

Алескандар (×2)	Дарко	Лазар
Александрије	Дејан (×3)	*Луко
Арсеније	Добрија	Љубиша (×6)
*Аритон ⁴	Добривоје (×2)	Љубомир//Љубомир (×2)
*Анрија	Драган	Микајле (Михајло)
Богљуб (×2)	Драго	*Манџле
Божидар (1944)	Драгџин	*Мартин
Богосав (×2)	Душан (×4)	*Мијат
Боривоје	Живко//Живко	*Методије
Бранко//Бранко (×2)	Живџин (1918)	Микајле (1942)
*Велибор	*Зарко	Мико
Вељко//Вељко	Захарије//Захарије	Милан//Милан (×3)
Величко	Звездан	Миле
Верољуб	Здравко	Миленко//Миленко (×2)
Видоје	Зоран (×4)	Миливоје
Витомир	*Игњатије	Милија//Милија (×2)
Владимир (×5)	Јгор	Милован (×5)
Војслав	Илија (×2; 1915)	Милоје
*Вукџин	Исайло (1924)	Миломир (×5)
Вукашин	Јсидор (1938)	Милорад
Вукмир	*Јаблан	Милош
Вукџле	*Јарго	Милџин
*Вулета	*Јевђо	Милан (×2; 1974)
Вучина	*Јеврем	Миодраг (×2)
*Гвџден	*Јевтимије (×2)	*Милко
Гџан (×4)	*Јџрдан	Мирко
Градмир (×2; 1938)	Кџмљан	Мирслав//Мирџслав
Далибор//Далибор		Небојша (×2)
		Недељко//Недељко

⁴ * означава име које је некада било у селу, а сада га нема.

Нѣнад	Рѣдомир (×3)	Срђан (×2)
Никѡла	Рѣдоња (1984)	Срѣтко
Нѡвица	Рѣдосав (×2)	Стѣноје
Ќбрад	*Рѣкић	Стѣнко
Ќгњан (×2; 1958)	*Рѣлица	Стѣван
Пѣтар (×2)	Рѣнко//Рѣнко (×2)	Стѣвица
Пѣтко	Рѣско	Страхиња//Страхиња
Прѣдраг	Рѣгибор	*Тимѡтије
*Прокѡпије	Рафайло	*Тодѡсије
*Рѣдашин	Свѣтолик	Томислав (×4)
Рѣде	Свѣтомир	Трифун
Рѣдивоје	*Синѣдин	*Ћирко
Рѣдиша (×2)	Синиша (×2)	Ўрош
Рѣдован (×2)	Славиша (×5)	*Филимѡн
Рѣдоје	Славко	Филип
Рѣдојца	Слобѡдан//Слобѡдѣн	Чѣдомир
Рѣдољуб	*Слобѡдѣн (умро пре 20 г.)	

Женска имена

Алексѣја	Дѣлиборка	Јевѣмија
*Ѓна	Данијела (×2)	Јелѣна
Анђелија	Дијана	Јелисѣвета
Билѣна (×3)	Добрѣнка//Добрѣнка (×3)	Јордѣна (×5)
Бѣсера	Драгана	Катарѣна (×2)
Блѣгица	Драгиња	Крстијѣна//Крстијѣна
Божѣдарка	Драгица (×2)	(рођ. 1916)
Бѡјана	Драгѣна	Лѣпосава
Бѡрка	Душѣнка (×4)	Лѣљана//Лѣљѣна
Брѣнка//Брѣнка	Ђука	Љубѣнка
Будимѣрка	Жѣвка	Љѣбица (×2)
Вѣра	Зѣгѡрка	Малина (рођ. 1987)
Вѣрица	Зѡра	Марѣна
Вѣсела	Зѡрица (×5)	Мѣрга
Вѣсна (×3)	Ївана	*Милѣдија
Вѣдосава	Илинка	Милѣнка (×4)
Вукѣна	Јасмина	Милѣва (×2)
Вѣкосава	Јевгѣнија	Милѣна
*Гроздѣна	Јевђенија//Јевђенија	Миленија
Гордѣна (×4)		

Мѝлица	Ра́да	Спасе́нија
Мѝлодарка//Милода́рка (×2)	Ра́дица	Ста̀мена (×4; 1919)
Мѝлосава	Ра̀дмила (×4)	Ста̀на (×3)
Мильо́јка	Ра̀домирка	Станѝка
Миња́	Раду́нка	Ста̀ница (×3)
Младѐна (×3)	Ра̀томирка	Ста̀нка
Младѐнка	Ру́жа	Стано́јка (×3)
Милу́нка	Са̀вѐта (×2; 1915)	*Стану́ша
Мирја́на	Светла́на	Стева́на
Ми́тра	Сла̀вица	Стоја́на
На̀дица	Сла̀јана	Стоја́нка (×3)
Ната̀лија	Сла̀вка	Су́нчица (1919)
Огња́на	Слободáнка	Томанѝја
О́лга (×3)	Смиља́на (×2; 1931)	Ца̀нка
О́ливера//Оливѐра (×2)	Снежáна	Цве́та
	Со̀ња	

Мушки хипокористици

А́рсо (Арсеније)	Дра́го (Драгутин)	Љу́пче (Љубиша)
А́цко (Александар)	До́цо (Добрија)	Ми́ло (×2, Миломир)
Ба́не (Бранко)	Ду́дан (Миливоје)	Ми́ки (Милош)
Бо́ле (Божидар)	Ду́ле (Душан)	Ми́кица (Милија)
Бо́ле (Богосав)	Ду́шко (×2, Душан)	Ми́ле (Милован)
Бо́го (Богосав)	Жи́ван (Живојин, 1918)	Мика́йле (Михајло)
Бо́лка (Богосав)	Жи́ко (Живан)	Ми́л'че (Миломир)
Бо́ро (Божидар)	Зо́ки (Зоран)	Ми́ро (Миломир)
Ве́љо (Величко)	Зо́ко (Зоран)	Миро́није (Миломир)
Ве́рко (Верољуб, 1921)	Ка́ле (Захарије)	Ми́та (Градимир)
Ви́ле (Сретко)	Ки́ко (Страхиња)	Ми́ћо (Марко)
Ви́то (Витомир)	Ки́цо (Страхиња)	Ми́ћо (Илија)
Ви́тко (Славиша)	Ко́мо (Комљан)	Ми́ћо (Милован)
Вла́до (×4)	Ла́зо (Лазар)	Ми́шо (Милоје)
Во́јо (Војислав)	Ла́ко (Здравко)	Ми́шо (Милош)
Га́го (Драган)	Ла́ко (Микајле)	Не́но (×2, Небојша)
Га́но (Огњан)	Ла́ле (Радиша)	Не́шко (Никола)
Гра́до (Градимир, 1938)	Ли́зо (Славиша)	Не́шо (Никола)
Го́ки (Горан)	Ли́ка (Светолик)	Ни́цо (Никола)
Да́рко (Далибор, 1978)	Ли́ко (Илија)	Ни́шо (Синиша)
Да́но (Миладин)	Ли́ко (Мирослав)	Ни́ша (Синиша)
Де́ко (Дејан)	Љу́бе (×3, Љубиша)	Но́во (Новица)
Де́шо (Дејан)	Љу́бо (×2, Љубиша)	Пе́ђа (Предраг)

Пе́ро (Петар)	Ра́шо (Радомир)	Те́но (Сретко)
Пѐрица (Петар)	Ра́шо (Радосав)	То́мо (Томислав)
Пи́де (Срђан)	Са́ндро (Александрије)	Три́во (Трифун)
Ра́де (Радомир)	Све́то (Светомир)	Филимо́н (Трифун)
Ра́ле (Радиша)	Си́дор (Исидор)	Ха̀ри (Захарије)
Ра́ле (Радоња)	Сла́ве (Славиша)	Ци́цо (Вучина)
Ра́то (Ратибор)	Сла́вко//Сла̀вко (Слави- ша)	Цо́бо (Слободан)
Ра́фо (Рафаило)	Те́ко (Стевица)	Че́до (Чедомир)

Женски хипокористици

А́нђа (Анђелија)	Је́вђа (Јевгенија)	На́да (Надица)
Би́ки (Бисерка)	Је́фта (Јефтимија)	Ра́да (Радомирка)
Би́ља (Биљана)	Јо́рда (Јордана)	Ра́та (Ратомирка)
Би́на (Добринка)	Ка́ћа (×2, Катарина)	Ра́да (×3, Радица)
Бо̀жица (Далиборка)	Ке́ка (Милојка)	Ро́са (Добринка)
Бо̀шка (Божидарка)	Ке́на (Вукена)	Са̀вѐта (Јелисавета)
Бу́да (Будимирка)	Ла́ла (Спасена)	Са̀вка (×2, Савета)
Ве́ки (Весна)	Ле́ла (Оливера)	Сла̀ђа (Слађана)
Ве́ра (Верица)	Ли́ка (Илинка)	Сми́ља (Смиљана)
Ве́ра (Оливера)	Ле́па (Лепосава)	Сне́жа (Снежана)
Ви́да (Видосава)	Љи́ља (×2, Љиљана)	Стѐвка (Стевана)
Го́ца (×2, Гордана)	Љу́ба (×3, Љубица)	Сто́ја (Стојана)
Да́ра (Божидарка)	Ма́да (Марта)	Талија́на (Наталија)
Дра́га (Драгиња)	Ма́ја (Малина, 1987)	Ти́на (×2, Катарина)
Ду́да (Душанка)	Ме́на (Милена)	То́мка (Томанија)
Ду́шка (Душанка)	Ми́лка (Миладија)	Ца́на (Станица)
За́га (Загорка)	Ми́ца (Милодарка)	Ца́на (Радунка)
Зо́ка (Зорица)	Ми́ца (Милосава)	Ца́на (Стојанка)
Зо́ра (×2, Зорица)	Ми́ра (Мирјана)	Цми́ља (Смиљана)
Је́вђа (Јевђенија)	Ми́ра (Милица)	Цу́ла (Сунчица)
	Младе́на (Младенка)	Цу́нка (Божидарка)

Мушки надимци

Бу̀цко (Огњан) – буцмаст је Ка́ро (Љубомир) – тако га зову по презимену Карацић

Пу̀цко (Славиша)

Пи́кси (Горан) – добио надимак по фудбалеру Драгану С. Пиксију

Цу̀ди (Небојша)

Женски надимци

Бџтка (Миленија) – буцмаста је

Бџтка (Милодарка)

Рајко (Јелена) – мушкобањаста је и храбра као мушкарац

Бањска Река

(Бањска Рѣка, Ријѣка//Бањштанска Ријѣка, Рѣка)

Село је одвајкада чисто српско. Налази се око пола сата хода северозападно од Бањске, у клисури Бањске реке. Географски положај свих 19 села, обухваћених овим радом, одређен је у односу на Бањску као седиште месне канцеларије (некадашње седиште општине), а удаљеност села одређена је часовима хода због валовитог планинског предела и слабих комуникација (путева). И са источне и са западне стране села уздижу се два висока планинска венца који се протежу правцем исток–северозапад. Источним венцем пролази тзв. Турски пут, калдрма. Што се иде даље према северу и северозападу, надморска висина расте и достиже висину од око 1300 метара. Куће су поређане уз реку на јако скученом равном простору и у страни.

Село има два гробља и на њима старих крстова. Једно гробље је на улазу у село и у њему се сахрањују: Вукајловићи, Јоловићи, Коловићи, Миловићи и Аксентијевићи, као и Антонијевићи из суседног села Јанковог потока и Милошевићи (једна кућа) из засеока Присоја (Николића у овом засеоку више нема, одсељени су за Крагујевац и Краљево). На другом гробљу се сахрањују Миљковићи, Максимовићи и Милановићи, као и Јовановићи и Гвозденовићи (по једна кућа) и Мијајиловићи из Јанковог Потока.

Село има два засеока: Присоје (једна кућа) и Црешњица (једна кућа). Ова два засеока налазе се са леве и десне стране Турског пута у странама планинског венца, источно од села.⁵

У селу сам забележио 11 кућа, одн. домаћинстава са десет презимена и 51 душом. Пет кућа чува предање о даљем пореклу које везују за Црну Гору, али не знају ближе о месту и времену напуштања (две породице верују да су дошле пре 300 година); шест кућа не чувају предање о свом пореклу. У две куће живи само по једна особа. У новије време, после Другог светског рата, десетак кућа као и више појединаца напустило је своја огњишта и отишло ван Косова и Метохије.

Село је недавно електрифицирано, а колски пут до села пробијен је пре три године. Деца, ако их има, основну школу од првог до осмог разреда похађају у Бањској. Ваља нагласити да мештани ово село називају још и Бањштанска Река (Ријека).

⁵ Топонимија и антропонимија оба засеока уведена је под Бањску Ријеку.

Етници: Бањскорѣчанин и Бањскорѣчанка; Бањштанскорѣчанин, Бањштанскорѣчанка; ктетик: бањскорѣчански и бањштанскорѣчански.

Етници за засеоке: Приѣсѣјчанин и Приѣсѣјчанка, Црешњичанин и Црешњичанка.

Ктетици за засеоке: приѣсѣјчански и црешњички.

Информатори: Венцислав Коловић (82 године), Јанићије Јовановић (око 80 година), Радисав Јовановић (43 године), Чедомир Милановић, Драган Вукићевић (46 година), Милорад Аксентијевић.

Топонимија

Бајѓв пѓток, в. Пѓток.

Бањска река, река, Бањштани је називају и Бањштанска ријека.

Бѣгов ѓн, локалитет крај Турског пута где је некада неки бег имао свој ѓн (преноћиште).

Бѣлошева бѣра, ливада у страни са извором воде.

Бијѣли пѓток, в. Пѓток.

Борѓва, брдо према Бањском Сувом Долу обрасло шумом.

Бѣбан, ливада у долини са извором.

Вѣлика ливѣда, ливада у страни.

Вијѣнац//Вѣнац, пашњак у страни према брду Орловац.

Водотѓчина, поток у пределу Орловца.

Вукѣјловски пѓток, в. Поток.

Вѣкова дољина, долина обрасла шумом.

Гѓрња борѓва, в. Борѓва.

Градѣна, шира зараван на брду, има трагова зидина. Предање каже да је ту некада био град.

Дѣбѣло брдо, брдо и ливада у горњем делу.

Дѓљња борѓва, в. Борѓва.

Дѓње брдо, брдо у страни.

Дубѓки дѓ, удолина испод Широке долине.

Златни пѓток, в. Пѓток.

Зли пѓток, в. Пѓток.

Їзвор, в. Клѣденац.

Јѣворов пѓток, в. Пѓток.

Јѓвљѣнски пѓток, в. Пѓток.

Кѣменица, предео у страни, каменит је.

Клѣденац, мали извор воде на самој обали Бањске реке, с њене леве стране. Мештани кажу да је његова вода у време суше хладнија, а у кишном периоду топлија. Још један извор је имао такве особине, али га је вода Бањске реке разнела.

Кѣла, брдо купастог облика,

Лѣзеви, предео обрастао шумом.

Липѣрје, шума у страни, има доста липа.

Мѣли ѐрлѓвац, мања чука близу брда Орловца.

Мѣло гѣвно, равнији терен у страни на коме се „врло“ жито.

Мѣтѓв ѓн, место на коме се некад налазио ѓн неког Мита.

Млијѣчњак, предео у страни.

ѐрлѓвац, брдо купастог облика.

ѐрница, пашњак, некад биле њиве.

- Плãндиште, извор воде у страни поред кога стока лети пландује (склања се у хлад у време великих врућина).
- Пòток: Бãјòв поток, поток у пределу засеока Присоја; Бијèли пòток, поток у страни; Вукãјловски пòток, поток у страни; Злãтни пòток, поток. Мештани кажу да се ту некада вадила руда; Злї пòток, поток у страни с извором добре воде; Јãворов пòток, поток у страни; Јòвљански пòток//Јòвљãнски пòток, поток у стрмој страни засеока Присоја.
- Прїсоје, заселак и превој у страни источно од Бањске реке.
- Пркãч, стрм предео у страни.
- Рãзвала, извор воде у стрмој страни.
- Смрðански крш, брдо, западно од села у страни.
- Соколòвица, шири планински предео, 887 м.
- Церовїк, брдо, југозападно од села 1226 м надморске висине.
- Чарéнац, њива у долини Бањске реке.
- Чешљїче, предео у страни обрастао шумом.
- Чукãра, брдо, чука купастог облика.
- Ширòка дољїна, долина у којој има њива и ливада.

Антропонимија

Презимена

Аксентијевић, 1 кућа. Не чувају предање о свом даљем пореклу. Информатор зна да су близак род (друго братучеди) са Миловићима у овом селу. Слава Никòљдан (19. децембар); малу славу немају. Инф. Милорад Аксентијевић.

Вукãјловић, 2 куће. У обе живи по једна жена. Знају да поодавно живе у овом селу. Муж једне од њих ратовао је на Солунском фронту, а умро је пре шест година, доживео је дубоку старост, близу сто година. Пет кућа Вукãјловића се после Другог светског рата одселило ван Косова и Метохије. Слава Мїтровдан; мала слава Петрòвдан. Инф. Живка Вукãјловић (око 60 година).

Вучинић, 1 кућа. Живе у засеоку Црешњица. Не знају о свом даљем пореклу. Ваља напоменути да три брата имају два презимена, Вучинић старије и Вукãјловић, новије. Две породице Вукãјловића (два брата) одсељене су за Лепосавић и Крагујевац. Не знају зашто су променили презиме. Вучинићи су род са онима у Бањској. Слава Мїтровдан; мала слава Петрòвдан. Инф. Драган Вукãјловић (1941).

Јòловић, 1 кућа. Своје порекло везују за Црну Гору. Блиски род су са Јоловићима (једна кућа) у Бањској и Коловићима у овом селу. Слава Мїтровдан; мала слава Петрòвдан. Инф. Станко Јоловић (1941).

Кòловић, 1 кућа. Информатор сматра да све породице у овом селу потичу

од једног претка који је некада давно живео у Бјелопавлићима. Колико је то веродостојно, ваља утврдити. Каже да је пре триста година из Црне Горе дошао неки Васиљ са два сина (или брата). Један од њих се населио у Ибарски Колашин, чији су потомци Божовићи, а други се населио у Бањску Реку. Информаторов прадеда, Никола, имао је синове Кола и Јола. По Колу су названи Коловићи, а по Јолу Јоловићи. Слава Мићтровдан; мала слава ПетрѠвдан. Инф. Венцислав Коловић (82 године).

Максимиовић//Максимо̀вић, 1 кућа. Чувају предање да су старином из Црне Горе. Једно време су живели у Придворици код Лепосавића, а потом прешли у Бањску Реку. Ближи су рођаци са Максимовићима у Бањској. Слава Свети Нико̀ла (19. децембар); мала слава Свети Нико̀ла летњи (22. мај). Инф. Стеван Максимовић.

Милано̀вић, 1 кућа. Дошли некада давно из Црне Горе. Сматрају да су се некада презивали Рашић. Слава Свети Јован Златоусти (26. новембар); малу славу немају. Инф. Чедомир Милановић.

Милошевић, 1 кућа. Живи у засеоку Присоје. Верују да су пореклом из Црне Горе, Васојевићи. Информатор зна да му се прадед, по коме су и добили презиме, звао Милош и да се родио у овом засеоку. Једна кућа Милошевића преселила се у Крагујевац. Слава Мићтровдан; мала слава ПетрѠвдан. Инф. Миљојко Милошевић (1939).

Ми́ловић, 1 кућа. Не чувају предање о свом пореклу. Ближи су рођаци са Аксентијевићима у овом селу (1 кућа, друго братучеди). Слава Нико̀лдан; малу славу немају. Инф. Милорад Аксентијевић.

Миљковић//Миљко̀вић, 1 кућа. Домаћин ове куће има брата у Бањској. Не чувају предање о свом даљем пореклу. Једна кућа се одселила за Крагујевац пре шест година. Слава Свети Јован Милостиви (25. новембар); малу славу немају. Инф. Огњан Миљковић.

Мушка имена

Брани́слав	ЈѠван	Ра̀дослав//Ра̀до̀слав
Венци́слав (рођен 1905)	Ко̀ста	Ра̀дун
*Вуко̀ман	Ми́лован	Ра̀нко//Ра̀нко
*Га̀јо	Ми́лорад	Ра̀ско (1943)
*ГлигѠрије	МиљѠјко//МиљѠјко	*Ристо
Го̀ран	Нѐбојша	Слави́ша
Дани́ло	Неде́љко	Ста̀вро
Дра̀гослав	*Нико̀ла	Чѐдомир
Ду́шко	Огњан	
*Јевтими́је	Ра̀доје	

Женска имена

Биља̀на	Душа̀нка	Разумѐнка
Божа̀на	Жи́вка	Смиља̀на
Ве́рка	Ката́рина	Ста̀на
Весели́нка	Крсти́на (1923)	Стани́ка
Вукѐна	Мило́сава	Сто́јка
Го̀рица	Огња̀на	Султа̀на (1902)
Добри́ла	Павли́ка	
Дра̀гица	Ра̀дица (1979)	

Мушки хипокористици

Ве́нто (Венцислав)	Ду́ко (Душко)	Ља́ко (Драгослав)
Га̀но (Огњан)	Ко́ле (Коста)	Ра́то (Раско, 1943)
Да̀но (Данило)	Ки́ца (Радослав)	Че́до (Чедомир)
Лу́но (Радун)	Ла̀бе (Милорад)	

Женски хипокористици

Би́ља (Биљана)	Ке́на (Вукена)	Ца̀нка (Станика)
Бра̀нка (Душанка)	Сми́ља (Смиљана)	Чо́ка (Милосава)
Ве́ра (Верка)	Су́та (Султана)	Су́ка (Разуменка, 1939)
Ве́сна (Веселинка)	Ти́на (Кристина)	

Надимци

Нисам забележио ниједан мушки, ни женски надимак.

Ораховица

(Ора̀овица//Ора̀овица)

Ово мало српско село налази се у долини Бањске реке, неколико километара северозападно од Бањске, а пола сата хода од Бањске Реке. Куће су распоређене у реду поред поменуте реке на врло узаном равном простору, јер се и са источне и са западне стране уздижу два висока планинска венца. Куће су старе и оронуте. Нема ниједне куће изграђене у скорије време и од новог грађевинског материјала. Селу припада и заселак Лескова Глава са свега три домаћинства (у једном живи једна жена). У селу постоје два гробља, једно за Ораховицу, друго за заселак Лескову Главу. На гробљу има старих крстова. На периферији села, на једној блажој страни, има трагова неколико камених плоча, а мештани овај локалитет зову Римљанско гробље.

Овде сам нашао 15 кућа са 42 душе. У једној кући живе таст и зет са својом породицом. Десет кућа чува своје предање да су некада давно дошли из Црне Горе (три куће су дошле пре 170 година; две пре 120 година; пет кућа не знају када су им преци напустили Црну Гору). У четири куће се не чува предање о пореклу, а о једној кући, у којој живи само једна жена, нисам могао добити информације о пореклу. Деца од првог до четвртог разреда уче школу у суседном селу Рудине, а од петог до осмог разреда иду у Бањску.

У новије време ово село напустиле су две куће и петнаестак појединаца и одселили се у ужу Србију. Просечан број чланова по кући износи 2.80.

Етници: Орабвчанин и Орабвчанка; ктетик: ораовачки.

Информатори: Василије Марић (80 година), Драго Бојовић (60), Лепосава Јаковљевић, Светозар Караџић (1965) и Петар Миљковић (1932).

Топонимија

Ајдучка вџда, извор воде око кога су се, по предању, хајдуци окупљали и пили воду.	Закршке, кршевит терен у страни. Зли пџток, в. Пџток.
Бајо и Брџза, локалитет назван по именима брата и сестре који су ту имали бачију ⁶ и чували козе.	Јџврџн пџток, в. Пџток.
Бајџв пџток, в. Поток.	Крчџвина, њива у страни.
Ба̀ра, извор воде у страни.	Ла̀зови, њива у страни.
Бијџли пџток, в. Поток.	Лескџва гла̀ва, страна у брду и заселак Ораовице у коме живе три породице.
Брџзова бр̀ница, ливада у страни.	Лозџште, шума у страни. Мештани верују да је ту некада расла винова лоза.
Борџва, предео у страни, југозападно од села, обрастао буковом шумом, некад било борова.	Ма̀ла њива, в. Њива.
Висџоци, брдо с десне стране Бањске реке.	Ма̀ло бр̀до, омањи вис у страни.
Водџца, извор у потоку.	Му̀тџв дџ, долина у којој је, по предању, погинуо неки Турчин по имену Муто.
Водџчки пџток, в. Поток.	
Врџло, извор воде у страни.	
Гџрња борџва, в. Борџва.	Њива крај куће, њива до куће Василија Марића.
Градџна, раван на брду с остацима зидина.	
Дебџло бр̀до, брдо у страни.	Ораовачки пџток, поток у стрмој страни.

⁶ Бачија је једнособна барака направљена од дасака или греда. У њој се кувало и хладило млеко, „скупљао (правио) се скоруп“ (кајмак) и сир, али се и спавало. Стока се лети терала у планину, на бачију.

Пòток: Бајòв пòток, поток у страни; Бијели пòток, поток у стрмој страни; Водички пòток, поток; Златни пòток, поток; Зли пòток, поток у стрмој страни. Легенда о томе каже да је ту некада долазио турски цар и упитао Србе како живе. Један Србин из суседног села Валча, нешто смелији и храбрији, одговори цару да тешко живе говорећи: Кад обучем боље одело и одем у град, вратим се без њега, Турци ме опљачкају. Цар онда нареди да набаве пушке и сваког ко покуша да их опљачка и отима да га убију. Пошто се Зли поток налазио у непосредној близини Турског пута који је водио за Нови Пазар, у њему су Срби убијали Турке зулумћаре. По томе је назван Зли поток; Јеврѝн пòток, поток у стрмој страни; Ораòвачки пòток, поток у стрмој страни.

Прѝсоје, локалитет изложен сунцу.

Пркач, поток у страни, с леве стране Бањске реке.

Равниште, извор у ливади.

Римљанско грòбље, локалитет у страни. Има трагова гробова са каменим плочама димензије 1,5 × 0,5 м. Има их око десет. На истом гробљу расту два храста и три цера. Мештани верују да су се ту, некада давно, сахрањивали Римљани.

Сѝга, локалитет са извором воде који не пресушује.

Стѝвова њѝва, њѝва у страни.

Стр̀менац, јако стрм предео у страни.

Чук̀ара, брдо купастог облика.

Антропонимија

Презимена

Бòјовић, 2 куће. Овде дошли из суседног села Грижана. Не чувају предање о свом пореклу. Слава Мѝтровдан; мала слава Петрòвдан. Инф. Драго Бојовић (60 година).

В̀асовић, 1 кућа. У њој живи једна жена. Слава Мѝтровдан; мала слава Петрòвдан. Инф. Драго Бојовић.

Јакòвљевић//Јакòвљѝвић, 2 куће. Своје пореклу везују за Црну Гору. Раније се презивали Ђуровић. Сматрају се рођацима са Јовановићима у овом селу. Слава Св. Л̀ука (31. октобар); малу славу немају. Инф. Драго Бојовић (60 година).

Јов̀ановић, 2 куће. Једна од њих повремено живи у овом селу. Некада давно дошли из Црне Горе (Кула) два брата, Јован и Јаков, у суседно село Војмислиће, а одатле у Ораовицу. Слава Свети Л̀ука; малу славу немају. Инф. Лепосава Јаковљевић.

К̀арацић, 2 куће. Сматрају да су старином из Црне Горе. Имају рођаке у Бањској (1 кућа). Слава Никòљдан; мала слава млади Свети Никòла (22. мај). Инф. Светозар Карацић (1965).

Марић, 1 кућа. Чувају предање да су старином из Црне Горе. Отуда дошла три брата. Један се населио у Жеровници (код Косовске Митровице) и његови потомци се презивају Гроздић, други у околину Лешка, а трећи брат у Бањску, одакле га је ага протерао у Ораовицу. Информатор каже да су презиме узели по баби Мари. У породици живи зет Анђелко Анђелковић. Слава Митровдан (8. новембар); мала слава Петровдан. Инф. Василије Марић (80 година).

Милѣнкѡвић, 1 кућа. Не чувају предање о старини. Слава Никѡлдан; мала слава млади Никѡлдан (22. мај). Инф. Светозар Караџић.

Мићић, 2 куће. Овде дошли из суседног села Горње Каменице. Даље порекло везују за Беране. У једној од две куће живи само једна жена чија су три сина отишла за Крагујевац. Слава Арѣнђеловдан (21. новембар); мала слава мѡли Арѣнђеловдан. Инф. Марта Мићић.

Миљѡјковић, 3 куће. У једној живи једна жена. Некада давно (пре 170 година) дошли из Црне Горе. Информаторов прадеда звао се Миљѡјко и рођен је у суседном селу Меки До Горњи, а деда у овом селу. Сматрају се рођацима са Марићима у овом селу. Слава Митровдан; мала слава Петровдан. Инф. Петар Миљѡјковић (1932).

Мушка имена

Анђѣлко//Анђѣлко	Димитрије	*Недѣљко
Бѡгомир	Драго	Пѣтар
Будимир//Будимир	Милѡсав	Рѡдосав
Василије	Милѡрад	Свѣтозар
Влѡдан	*Милѡш	Срѣтко
Владимир//Владимир	Милѡтин	
Дѡмљан	Милѡан	

Женска имена

Душѡнка (×2)	Мѡла	Петкѡна (×2)
Јѣлица	Милѡдија	Рѡдосава
Јордѡна	Милѡнка	Рѡса
Крстијѡна	Милѣна	Рѡжица
Лѣпосава	Младѣна	Стѡмена
Љубѡинка	Мнадѣна	Станимирка
Мариѡна	Нѡда	Стѡница
Мѡрга	Никѡлета	Султѡна

Мушки хипокористици

Бѡцо (Богосав)	Влѡдо (Владимир)	Дѡмко (Димитрије)
Бѡдо (Будимир)	Дѡмљѡ (Дамљан)	Пѣро (Петар)

Ра́чо (Радосав)

Сре́то (Сретко)

То́зо (Светозар)

Женски хипокористици

Ду́јка (Душанка)

Ка́на (Петкана)

Ле́па (Лепосава)

Ду́ла (Душанка)

Ки́на (Крстина)

Ра́да (Радосава)

Је́ла (Јелица)

Крсти́на (Крстијана)

Су́та (Султана)

Мушки надимци

Нисам забележио ниједан надимак.

Женски надимци

Ма́ла (Мнадена)

Грижани

(Грижани//Грижане)

Мало српско село налази се у долини Бањске реке, под самом планином, око 5 км северозападно од Бањске. Део села од две куће налази се високо у страни према Турском путу који води за Нови Пазар. То су источне падине планине Рогозне. У селу постоје два гробља: једно, старо, у стрмој страни на једном пропланку, с леве стране Бањске реке (западно од села), и друго, горње, како га мештани зову, на једном малом, али стрмом превоју. Сада се Грижанци сахрањују на овом гробљу. Има већих дрвених крстача и старих крстова, а на њему расте пет великих храстова.

Куће су старе и оронуте, зидане блатом, а има и чакмара покривених сламом. Пут до села иде уз Бањску реку. До села се може доћи једино пешке, или, нешто теже, волујском или коњском запрегом. Пшеницу врху воловима или коњима. Услови живота су врло тешки.

У селу сам забележио седам кућа са 21 житељем. Све куће чувају предање о старини: четири куће порекло везују за Херцеговину, а три за Црну Гору. Сви верују да су отуда дошли директно у ово село. У новије време три куће и неколико појединаца напустило је ово село и отишло ван Косова и Метохије. Деца од првог до четвртог разреда иду у суседно село Рудине, а од петог до осмог у Бањску. Просечан број чланова по домаћинству износи 3 члана.

Етници: Грижа́нац и Грижа́нка//Грижа́нча́нин//Грижа́нча́нка; ктетик: грижански//грижа́нски.

Информатори: Никола Ђоковић (1920), Никола Бојовић, Слободан Анђелковић (1915).

Топонимија

- Ѓништа, локалитет где су некада били анови.
 Ѓрјова ба̀ра, њива и бара у њој.
 Ба̀чишта, извор добре воде.
 Бијела вода, поток и извор воде.
 Бијело камѣње, стена, крш са белим каменом.
 Видѡва трла, шума у страни.
 Вѣлибор, брдо.
 Више јабуке, шума у страни.
 Гѡли бѡр, брдо без растиња.
 Граба̀к/Гра̀бак, страна обрасла грабом.
 Грѣжанске лива̀де, ливаде у страни.
 Грѣжански пѡток, в. Пѡток.
 Гру̀бавички пѡток, в. Пѡток.
 Двѡр, стена на превоју у страни.
 Дивља̀ка, локалитет на коме има дивљих јабука (дивљака).
 Дивља̀кин пѡток, в. Пѡток.
 Др̀љан, извор воде. Мештани сматрају да је то најбоља вода за пиће на Ковову и Метохији.
 Др̀љански пѡток, в. Пѡток.
 Ду̀бље, превој на брду на ком се налази Грѣжанско гробље. На истом гробљу, на једној надгробној каменој плочи, види се уклесани крст (подсећа на геометријску ознаку) а на другој плочи, пет метара даље, види се једна дужа и пет краћих попречно уклесаних линија.
 Желиводе, ливада у страни (около шума) на којој се налази старије грѣжанско гробље.
 Жу̀личин крш, стена крај обале Бањске реке.
 За̀једница, сеоска утрина у страни.
 Изà бријѣга, пашњак и њиве у страни.
 Јѣмиша вода, извор.
 Ја̀збине, крш у страни, има пеѣина (јазбина).
 Јуна̀чка ријѣка, река која долази од суседног села Јунака према Грѣжанима (горњи ток Бањске реке).
 Кара̀ула, локалитет крај Турског пута, некада је ту, кажу, била караула.
 Код брѣкиње, ливада у страни, има брекиња.
 Ко̀ловоз, пут у страни.
 Колѣнце, шума у страни.
 Крш, стена у страни.
 Кршић, мала стена.
 Леско̀ва гла̀ва, заселак села Грѣжана.
 Лѣшће, шума, има лесковог дрвета.
 Лива̀тки, ливаде у страни.
 Липа̀р, шума у којој има доста липа.
 Љу̀ске, чука, брдо.
 Ма̀ксимово гу̀вно, гувно које је припадало неком Максиму.
 На ва̀лѡгу, ливаде у страни на превоју брда.
 Њивѣтки, ливаде, некада биле њиве.
 Њива с ѡсоја, њива у страни.
 Ѓсоје, шума у страни, предео заклоњен од сунца.
 Пѐригуз, мањи извор воде на коме су се, кажу мештани, Турци прали.
 Петру̀шина половѝна, шума у страни.
 Петру̀шин вѝр, извор воде.
 Пљѡш, стрма страна.
 Пѡток: Грѣжански пѡток, поток у пределу села Грѣжана; Грубански пѡток, поток у страни; Дивља̀кин пѡток, поток на потесу званом

Дивљака; Дрљански поток, поток у близини извора Дрљан.	Церовачки бријег, њиве у страни брда Церовика.
Прѣсло, њива у страни.	Церовачки дѳ, долина.
Прљаге, шума у стрмој страни.	Чѣпово гувно, гувно, има извор воде.
Стара кућа, напуштена кућа.	Чукара, брдо.
Стојанина њжина (ижена), ⁷ место у стени где се, по предању, девојка Стојана преобукла за удају.	Чумурциница//Ћумурциница, назив за некадашњу њиву која се сада не оре.
Сѳви дѳ, ливада у долини Бањске реке.	

Антропонимија

Презимена

Анђелковић//Анђелковић, 4 куће. Верују да су некада давно дошли из Херцеговине (не знају из ког места). Раније су се презивали Чизмић. У једној кући живи једна жена, а у остале три по двоје укућана. Деца су им отишла ван Косова и Метохије. Слава Ђурђевдан; мала слава Свети Никола (19. децембар). Инф. Слободан Анђелковић (1915).

Бојовић, 2 куће. Старину везују за Црну Гору. Отуда су, кажу, дошла три брата. Један се населио у Ибарски Колашин, чији су потомци Божовићи, други отишао за ужу Србију, а трћи се населио у овом селу. Две куће су после Другог светског рата одсељене ван Косова и Метохије (Гружа и Банат), а у ове две, овде, живе само по двоје укућана. Информатор зна да му се прадеда звао Боле по коме су добили презиме Бојовић. Сматрају се рођацима са Ђоковићима у овом селу, као и са Вукајловићима у Бањској Реци. Слава Мићтровдан; мала слава Петровдан. Инф. Миломир Бојовић.

Ђоковић, 1 кућа. У њој живе само муж и жена. Верују да су њихови преци некада давно дошли из Црне Горе. Сматрају се даљим рођацима са Бојовићима у овом селу (в. под Бојовић). Три куће Бојовића су се одселиле: једна у Житковац код Звечана, две у ужу Србију. Слава Мићтровдан; мала слава Петровдан. Инф. Никола Ђоковић (1920).

Мушка имена

*Анђелко	*Мијајле	Никола
Богосав	*Милисав	*Ристо
*Косто	Милован	*Саватије
*Љубомир	Миломир (×2)	Слободан

⁷ *Ижсина/ижсена*, мештани тако кажу за спаваћу собу. Исти назив, *ижсена*, је и у Метохијском Подгору, а у селу Гораждевац код Пећи, назив је *ћилер*.

Женска имена

Гђрица	Мѓлосава	*Пѓуна
Дарѓнка	Мирјѓна	Радѓна (1922)
Маргѓта (77 година)	Нѓда	Радѓнка

Мушки хипокористици

Бѓле (Богосав)	Кѓто (Никола)	Мѓцо (Миломир)
Вѓне (Милован)	Мѓле (Миломир)	Слѓбо (Слободан)

Женски хипокористици

Гѓја, Гѓра (Горица)	Дѓља (Радуна)	Мѓра (Мирјана)
Дѓра (Даринка)	Мѓка (Милосава)	

Надимци

Нисам забележио ниједан мушки ни женски надимак.

Бресница
(Бресниѓца)

Ово старо српско село налази се на око три километра (више од пола сата хода) јужно од Бањске, а са леве стране реке Ибра, у доста стрмој страни источних падина планине Рогозне. Помиње се још у средњем веку, у време краља Милутина, који га је даровао својој задужбини Бањској. Под истим именом помиње се и нешто касније, у турском попису области Бранковића, половином 15. века (1455. г.), са 27 српских кућа и неким личним именима (поп Новак, његов брат и синовац). У Девичком катастиху (књизи дародаваца) из 1766. године помињу се приложници овог села Бањском манастиру.

Куће у селу су разбијеног типа, разасуте и смештене у више заселака као што су: Алин До, Трамбовићи, Крс, Падине и Ледине. У сваком засеоку има по неколико кућа. Кроз село, с његове северне стране, протиче Бреснички поток (мештани га зову Бресничка ријека), који долази од суседних села Ловца и Вилишта.

Село има два гробља: једно, са црквиштем, налази се на брегу изнад села, а друго, старо гробље, у Алином долу. У селу сам забележио 33 домаћинства. Предање чува 26 кућа о томе да су некада давно дошли из Црне Горе у суседна села, па потом овде; 3 куће доселиле су се после Другог светског рата из суседних села (Ловца, Падина и Рујишта), а о даљем пореклу не знају; две куће, такође у новије време, прешле с Косова (околина Вучитрна); једна кућа не чува предање о даљем пореклу, а једно домаћинство, Радосављевић, верују да њихови

преци овде живе од пре 200 година. Око 50 појединаца у новије време напустило је своје домове у потрази за послом по Косову и Метохији и даље по Србији.

Просечан број чланова по домаћинству је 2,94. Село је пре неколико година електрифицирано. Деца основну школу уче у Бањској.

Етници и ктетик: Бресничанин и Бресничанка; бреснички.

Етници и ктетици за засеоке:

Крс: Кршћанин и Кршћанка; кршћански

Падине: Падиџац и Падиџка; падиџски.

Лџине: Лџиџац и Лџиџка; лџиџски.

Информатори: Ралица Соврлић (1916), Глигорије Васовић (1912), у међувремену умро, Драгољуб Радосављевић и Никола Радојковић (1936).

Топонимија

Алијина вџа, в. Вџа.

Алијина њива, в. Њива.

Алиџ дџ//Алиџин дџ, долина у страни,
има трагова грџља.

Бања, извор топле воде.

Бачџиште, ливада у страни.

Белишке шумџе, шума у страни.

Белиш, комплекс беле земље са ређом шумом.

Бећирче, локалитет у засеоку Лџине.

Биџела њива, в. Њива.

Биџели крш, омањи крш изнад Биџеле њивџе.

Брџг//Бриџег, брџг у страни; Глџви брџг, брдо у страни; Гџли брџг, брег без растива; Цигански брџг (бриџег), њивџе и ливаде у страни.

Бресничка риџека, речива која долази од Ловца, пролази кроз Бресницу и улива се у Ибар.

Бџнац, ливада у страни.

Велича њива, в. Њива.

Вџа: Алијина вџа, извор; Зайтова вџа, поточић са извором воде;

Мџина вџа, извор у Ливади.

Вџиште, ливада и шума.

Врба, њива поред које има врба.

Гај, шума у страни.

Главџца, чука, брдо.

Глџви бриџег, в. Брџг.

Гџли бриџег, в. Брџг.

Гџрња равна, зараван на брду.

Грабак, страна обрсала грабовом шумом.

Грабље, шума.

Грџбље, грџбље на коме се сахрањују Падинци и Кршћани. На грџбљу има три цера и старих крстова.

Дџ, долина у страни.

Дрџнове, ливаде у страни, има дренова.

Жаџе, њива.

Зайтова вџа, в. Вода.

Клџче, ливаде и пашњак обрасли клџком.

Крџс, заселак села Бреснице.

Кџкина чџста, густа шума у страни.

Круглиџца, њивџе.

Кџиште, пашњак и шума уз Бресничку реку.

Лажинско грџбље, локалитет у страни са траговима грџља (грубе плоче).

- Лѣдине, простране ливаде у засеоку
Ледине.
- Лѣјзе, локалитет на коме је раније
расла винова лоза.
- Милошева њива, в. Њива.
- Мицина вѣда, в. Вѣда.
- Њива: њиве у равници; Алијина
њива, њива; Бијѣла њива, њива
с белом земљом; Велича њива,
брдо и пашњак, некад била њива;
Милошева њива, њива у страни;
Њивѣтак, њива у страни; Цанкова
њива, њива која је некад припадала
неком Цанку.
- Ќрњица, ливада и њиве у страни.
- Ќцино брѣдо, брдо.
- Падалиште, ливаде.
- Падинце, заселак који насељавају
пресељеници из села Падине (5
кућа).
- Пѣток, поток у страни.
- Пѣтѣчак, поточић у страни.
- Преслиѣна, крш у страни.
- Ражиште, њива.
- Складун, брежуљак дуг око 500 м об-
растао шумом.
- Старо гувно, гувно на коме се раније
„вршела“ пшеница. На истом месту
се налази храст код кога су се од-
ржавали верски обреди.
- Сулкова врба, ливада у долини Брес-
ничке реке.
- Цанкова њива, в. Њива.
- Цигански брѣг (//бријег), њиве и лива-
де у страни.
- Шанчеви, брдо у страни, има трагова
некаквих ископина.
- Шарен камен, долина у блажој страни
кроз коју пролази тзв. Турски пут
(Турска цада) која повезује Звечан,
Бањску и Нови Пазар.
- Шиндѣча, ливаде са два извора, окру-
жене шумом.

Антропониѣја

Презимена

Арсенијевић, 2 куће. Некада давно дошли из Црне Горе у суседно село Јунаке (о. Зубин Поток). Из Јунака прешли у Кашаљ, а у Бресницу дошли 1962. године Имају рођаке у суседном селу Сендолу и у Капшљу. Нису род са Арсенијевићима у суседном селу Валчу и у Бањској. Информатор зна да му се прадеда звао Арсеније и претпоставља да су по њему узели презиме. Слава Пѣткѣвдан (27. октобар); мала слава Пѣткѣвица (8. август). Инф. Властимир Арсенијевић.

Васовић, 2 куће. Своје порекло везују за Црну Гору. Овде су прешли из суседног села Војмислића 1940. године Информаторов отац Милентије и даљи преци презивали се Виријевић, а садашње презиме узели по информаторовом деди Васу. Рођаци су са Виријевићима у суседним селима Јошевику у Бањској. Слава Свети Аранђео (21. новембар). Инф. Глигорије Васовић (1912).

Вукомановић, 1 кућа. Дошли из суседног села Ловца, а о даљем пореклу ништа не знају. Слава Никѣлдан (19. децембар); мала слава млади Никѣлдан (22. мај). Инф. Драгојле Радосављевић (1928).

Ђурић, 1 кућа. Овде дошли из косовског села Букоша. Слава Свѣти Јѡван (20. јануар); малу славу немају. Инф. Драгојле Радосављевић (1928).

Јовановић, 1 кућа. Овде су дошли из суседног села Извора 1962. г., а у Изворе из Жераве (о. Нови Пазар) 1960. године Даље порекло везују за Црну Гору. Кажу да Јовановићи и Недељковићи из Извѡрâ (Извѡрї) потичу од једног претка. Раније се презивали Недељковић. Један син домаћина одселио се за Панчево, а два у Звечан. Слава Лесѣндровдан (12. септембар); мала слава Свети Рâнђо (21. новембар). Инф. Цвета Јовановић (1906).

Милосављевић//Милосављевѣвић, 5 кућа. Зову их Трамбовићи по засеоку у коме живе. Имају рођаке у Бањској. О даљем пореклу в. Бањска, Милосављевић. У четири куће овог братства живи по једна особа. Више појединаца је напустило своје домове. Слава св. Алѣмпије Стѡлпник (9. децембар). Инф. Радомирка Милосављевић (1921) и Станомир Милосављевић.

Милошевић, 1 кућа. Овде дошли из суседног села Падина. Слава Пѣткѡвдан (27. октобар); мала слава Пѣткѡвица (8. август). Инф. Никола Радојковић (1936).

Милутиновић//Милутинѡвић, 1 кућа. Овде дошли пре десет година из Шљивовице (о. Вучитрн). Не чувају предање о даљем пореклу. Слава Свети Врâчи (14. новембар); мала слава Свети Врâчи лѣтњи. Инф. Верка Милутиновић (1937).

Падѣнци, породични надимак за 5 кућа Радојковића, по селу Падине одакле су дошли.

Пантовић, 1 кућа. Слава Никѡљдан (19. децембар); мала слава Млâди Никѡљдан (22. мај). Инф. Драган Пантовић.

Радивѡјевић//Радивѡјѣвић¹, 5 кућа. Овде дошли после Другог светског рата из суседног села Рујишта па их зову Рујштани. Сматра се да су старином из Црне Горе (Колашин), и да су се тамо презивали Лаковић. Једанаест појединаца напустило је своје домове и отишли ван Косова и Метохије. Слава Ђурђевдан; мала слава Свети Илїја. Инф. Никола Радојковић (1936).

Радивѡјевић//Радивѡјѣвић², 2 куће. Некада давно дошли из Црне Горе у суседно село Војмислиће (о. Зубин Порок) а у Бресницу дошли 1954. године Имају рођаке у Војмислићу. Више појединаца се одселило ван Косова и Метохије. Нису род са Радивојевићима у овом селу. Слава Свети Лўка; малу славу не славе, а некада им је била Мâрковдан. Инф. Живан Радивојевић (1925) и Никола Радојковић (1936).

Рâдовић, 1 кућа. Овде прешли из суседног села Рујишта. Верују да су рођаци са Радивојевићима (5 кућа) у овом селу. Слава Ђурђевдан; мала слава Свети Илїја. Инф. Никола Радојковић (1936).

Радѡјковић//Радѡјкѡвић, 8 кућа. Своју старину везују за Црну Гору (Колашин). Пре 200 година прешли у суседно село Падине (о. Зубин Поток), а у Бресницу после Другог светског рата. Овде их зову Падинцима по селу одакле су дошли. И заселак где они живе Бресничани зову Падинце. Рођаци су са Радојковићима у суседном селу Бањска. Више појединаца из овог братства од-

селило се ван Косова и Метохије. Слава Пёткòвдан; мала слава Пёткòвица. Инф. Витомир Радојковић (1948), Добринка Радојковић (1935) и Љубо Радојковић.

Радосављевић//Радосављевић, 1 кућа. Верују да у овом селу живе од пре 200 година. О даљем пореклу не чувају предање. Домаћинов брат се одселио за Краљево, као и два сина: један у Београд, други у Рашку. Овде их зову Трамбовићи по засеоку у овом селу. Презиме добили по информаторовом деди Радосаву. Слава Пёткòвдан; мала слава Пёткòвица (8. август). Инф. Драгојле Радосављевић (1928).

Рујштани, породични надимак пет кућа Радивојевића. Добили га по суседном селу Рујишту одакле су дошли 1946. године Инф. Никола Радојковић (1936).

Сòврлић, 1 кућа. Дошли некада давно из Црногорског Колашина у село Врба, а у Бресницу прешли 1927. године Информатор каже да му се прадед Мићан преселио из Црногорског Колашина у Ибарски Колашин. Један домаћинов син одселио се за Нови Сад пре 15 година. Слава Свети Краљ Мрџа (24. новембар); мала слава прва недеља пред Илијиндан. Инф. Ралица Соврлић (1916).

Трамбòвићи, породични надимак 5 кућа Милосављевића и једне куће Радосављевића. Добили га по засеоку Трамбовићи у овом селу.

Мушка имена

Александар	*Јарго	*Раденко
*Аритон	*Јòрдан	Радош
Белко	Костадин	Радòслав
Божидар	Љубиша (×3)	Ра̀лица (1916)
Војислав	Марјан	Ра̀ско
Вукоје	Марко (×2)	Ра̀томир (×2)
Глигòрије (1912)	Миленко//Миленко	Са̀во
Гòјко//Гòјко (×2)	Милентије	Славиша
Гòран	Милован (×2)	Спа̀соје
Дèјан (1969)	Миломир	Ср̀ђан
Дèспот (1903)	Миљан	Ср̀етен
Драган (×4)	Мирослав	Стан̀мир
Драгòјле (1928)	*Мићан	Станòмир (×2)
Душан (×2)	Недèљко//Недèљко	Томислав
Живан	Небојша (×2)	*Ћи́рко
Живòјин	Никòла (1936)	
Илија	*Огњица	

Женска имена

Ангелина	Бла̀гица	Вèрка
Бèка (1917)	Благòјка	Вѝтомирка

Гора (1917)	Љубица	Сретена
Дара	Мйлица	Стана
Добринка	Милка	Станија
Достана	Миломирка	Стевана
Драгуна	Мира	Стевка
Живка	Огњана	Танкосава
Звездана	Плана	Тијана
Зорица	Радмила (×3)	*Томанија
Јована	Радмирка (1921)	Цвета
Костадинка	Савета	
Крстијана	Слободанка	

Мушки хипокористици

Џцко (Александар)	Дино (Костадин)	Лиле (Мирослав)
Биле (Љубиша)	Драго (Драгојле)	Мео (Миленције)
Боле (Бождар)	Драго (Драгутин)	Миле (Миленко)
Власто (Властимир)	Душко (×2, Душан)	Мишо (Небојша)
Војо (Војислав)	Ђеко (Недељко)	Раде (Раско)
Гиго (Глигорије)	Живо (Живојин)	Рато (×2, Ратомир)
Гута (Драгутин)	Крле (Горан)	Томица (Томислав)

Женски хипокористици

Гина (×2, Ангелина)	Милја (Миломирка)	Томка/Томка
Вита (Витомирка)	Мира (Милица)	(Томанија)
Дана (Слободанка)	Рада (Радмила)	Цака (Савета)
Доса (Достана)	Срета (Сретена)	Цана (Станија)
Зора (Зорица)	Стева (Стевка)	Чока (Танкосава)
Јовка (Јована)	Стевка (Стевана)	Чота (Добринка)

Мушки надимци

Биле, Бица (Драган; плав је)
Цико (Радосав)

Женски надимци

Нисам забележио ниједан надимак.

Бањски Суви До (СЋви Дѡ//СЋво Дѡ)

Мало, али старо српско село западно од Бањске, удаљено око 30–40 минута хода. Помиње се још 1315. године у повељи краља Милутина манастиру Бањској као и у турским изворима половином 15. века (са три домаћинства). Четири куће налазе се у потоку званом Суводолски поток, а остале су на брду, западно од потока.

Пут до Сувог Дола отворен је с пролећа 1988. г., а дотад се до села долазило само запрежним колима. Струја је доведена пре три године. Скоро половина кућа у овом селу је напуштена, а оно што је остало углавном су домаћинства са по двоје, ређе по троје, углавном старијих укућана. Пасиван терен и небрига државе према овом крају учинили су своје. Тројица саговорника су ми рекла „да је било пута, струје и запослења, село не би остало овако пусто и напуштено“.

У селу има црквиште и гробље. На гробљу се види пет старих великих дрвених крстача и око 25 старих камених крстова. На гробљу расту три велика и десет мањих церова.

У селу сам забележио 11 домаћинстава са укупно 32 особе. Сва домаћинства чувају предање да су им се преци некада давно доселили из Црне Горе. Верују да сви потичу од једног претка, изузев породице Недељковић, и сви имају исту славу. Просек чланова по домаћинству је 2,9. Информатор Вукоје Недељковић испричао ми је да је пре двадесет година његов отац, Огњан, нашао у земљи прилично велик, али празан ћуп који је на једном месту био пробијен, а отвор затопљен оловом. Надлежни органи из Косовске Митровице преузели су ћуп и сместили га у Митровачки музеј.

Основну школу деца похађају у Бањској. Тренутно село има једног ђака.

Етници: Суводѡлац//Суводѡлац и Суводѡлка; ктетик: суводѡлски.

Информатори: Урош Максовић (1914), Вукоје Недељковић (1930), Миливоје Максимовић (1926) и Богосав Радосављевић.

Топонимија

Башчѡне, баште у долини.

Бијѡла вѡда, в. Вѡда.

Блѡтѡ, њиве, има извор воде.

Борѡва, планински превој, дуг око 4 км. Састоји се из Горње и Доње Борове. Мештани верују да је некад ту било борова. У новије време засађени су борови.

Брекиња, долина под путем.

Вѡлѡге, њиве и ливаде у страни.

Водѡца, извор у долини, не пресушује.

Вѡда: Бијѡла вѡда, извор; Јасѡкѡва вѡда, извор под једном буквом у долини Суводолског потока; Смрдѡнска вѡда/Смрдѡнски ѡзвор, извор воде у подножју Церовика. Добила назив по али која је ту угинула и усмрдела се; Хајдѡчка вѡда, извор у страни. Мештани верују да су се

- некада ту окупљали хајдуци и пили воду.
- Горња борџва, в. Борџва.
 Горње вџлџге, в. Вџлџге.
 Горње ђаве, в. Ваве.
 Грабџв пџток, поток у страни око кога има грабове шуме.
 Грџбље, локалитет на коме се налази грџбље. На њему се сахрањују Суводолчани.
 Гџвно, раван у долини где су некада била гувна.
- Дџња борџва, в. Борџва.
 Дџње вџлџге, в. Вџлџге.
 Дџње ђаве, в. Ваве.
 Дубџки дџ, поток у страни.
- Забџрак, поточић у долини.
 Зарџпак, ливаде.
 Зелџни крш, стена зелене боје.
 Зџгџва чукара, брдо у страни обрасло шумом.
- Јасџкџва вџда, в. Вџда.
 Јасџкџва ливџда, в. Ливџде.
 Јелџнина рџван, зараван на брду.
 Језерџна, увала на брду Церовик.
 Предање каже да је ту некада било језеро.
- Клџденац, извор воде који Суводолчани користе.
 Крш, крш у страни.
 Крџвине, брдо у страни.
- Лџз//Лџз, ливада у страни.
 Лџзове, ливаде у страни.
 Лазовскџ прџсло, предео у оквиру Лазова.
 Ливџде, ливаде у долини.
 Лџчџњак, ливада у страни.
 Ловџчко прџсло, локалитет према Ловцу.
- Муштафина долиња, део Суводолског потока.
- Ѡбла рудџна, брдо купастог облика без растиња.
 Ограђена ливџда, њива (некада била ограђена ливада) у долини, има трагова где су биле кречане.
 Ѡрџница, ливаде и башче.
 Ѡсоје, брдо у страни.
- Пџток, поток у страни; Тушин пџток, поток.
 Правџк, брдо у страни.
 Прџсло, планински венац северозападно од Сувог Дола, обрастао шумом.
 Прџлове, ливаде у долини.
 Пушин пџток, поток.
- Сџгавица, локалитет са белом земљом.
 Смџнџца, ливада.
 Смрџдан, извор воде у Лазовима, в. Церовик.
 Смрџанска вџда, в. Вџда.
 Смрџански џзвор, в. Вџда.
 Смрџански крш, стена у страни више Смрданске воде.
 Смрџанско прџсоје, шума у страни у подножју Церовика.
 Соколџвина, брдо, источно од села, високо 887м. Са североисточне стране брда протиче Јанков поток.
 Суводџлска ријџка, речица (поток) у подножју Сувог Дола.
 Стџра куђа, напуштена, стара, куђа.
- Тџшин пџток, в. Пџток.
 Тџрови, место где су некад били торови за стоку. Сада су ливаде.
 Ваве, брдо у страни купастог облика.
 Хајдџчка вџда, в. Вџда.
 Цџкиња њива, њива.

Церовик, страна у брду (брдо високо 1226 м) обрасла буковом шумом. Било је и церова. На горњем делу налази се раван са удубљењем које мештани зову Језерина. Легенда каже да је ту било језеро у коме је живела ала. Некада давно ала се потукла са овном који је усмрти и она се откотрља низа страну. На месту где се зауставила, ала угине и распадне се. Смрад се ширио на све стране. По томе мештани назову три локалитета: Смрданско прџсоје, Смрдански крш и Смрдански њвор (вода).
Црџшњица, ливаде с извором воде. Некада је ту било и трешања.
Чукара, брдо изнад Забарка.
Широкџ кџловоз, пут кроз густу шуму у страни.

Антропонимија

Презимена

Анђелковић, 2 куће. Чувају предање да су им се преци доселили пре 200 година из Црне Горе. Информатор каже да су била три брата и кад су напустили Црну Гору један се населио у Суви До, други у суседно село Ловац, а трећи не зна се где. Род су са Максовићима, Вукићевићима и Радосављевићима у овом селу. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Никџлдан (19. децембар). Инф. Драго Анђелковић (43) и Урош Максовић (1914).

Вукићевић, 2 куће. Род су са Анђелковићима, Максовићима и Радосављевићима у овом селу (в. под Анђелковић). Слава Ђурђевдан; мала слава Никџлдан. Инф. Захарије Вукићевић (47 година) и Драго Анђелковић (43).

Максовић, 3 куће (в. под Анђелковић). Инф. Урош Максовић (1914) и Миливоје Максовић (1926).

Недељковић//Недељкџвић, 3 куће. Некада давно дошли у Ибарски Колашин (у Брњаке) али не знају одакле. Неки Иван, каже информатор, са три сина дошао из Брњака у Козарево пре 200 година, а из Козарева (где су се кратко задржали) у Бањски Суви До. У Брњаку су се презивали Лазић, а информаторов деда Недељко презивао се Вукосављевић. Имају рођаке у Звечану. Слава Свети Јџван (26. новембар); мала слава Њвањдан (7. јул). Инф. Вукоје Недељковић (1930).

Радосављевић//Радосављевић, 1 кућа. Верују да су некада давно дошли из Црне Горе у суседно село Каменицу (Горњу), па под притиском ага и бегота прешли у Бањски Суви До. Раније су се презивали Орловић. Род су са Орловићима у Горњем Стрмцу и Радосављевићима у Бањској. Информатор каже да је његов прадеда дошао из Црне Горе. Слава Ђурђевдан; мала слава Никџлдан. Инф. Богосав Радосављевић (1928).

Мушка имена

*Аксѐнтије	Димѝтрије	*Ра̀тко
Богòсав	Дра̀го	Славѝша
Будѝмир	Милàдин	Сла̀ђан (1972)
Васѝлије	Миле	То̀мица
Ву̀које (1930)	Милѝвоје	Ўрош

Женска имена

Бо̀са	Љиљàна//Љѝљана	Стàна
Бра̀нка	Љубѝнка	Сто̀ђана
Добрѝнка	Манасѝја	Сто̀ђанка
Жѝвка	Милàнка	Та̀нкосава
Зла̀та	Сла̀вица	То̀мирка (1937)
Јела	Сла̀вка	
Јелèна	Сла̀ђана	

Мушки хипокористици

Бо̀ле (Богосав)	Ђѝмо (Димиртије)	*Ма̀ксо (Максим)
Бу̀до (Будимир)	Ла̀ле (Томица)	Мѝшо (Миладин)
Ва̀со (Василије)	Лѝвко (Миливоје)	Сла̀ве (Славиша)

Женски хипокористици

Бѝна (Добринка)	Лѝка (Љиљана)	Сто̀ја (Стојана)
Зо̀ра (Злата)	Љѝка (Љиљана)	Сѝка (Живана)
Јела (×2) (Јелена)	Сла̀ђа (1983)(Слађана)	

Надимци

Нисам забележио ниједан мушки, ни женски надимак.

Вилиште

(Вилѝште//Вил`иште//Велѝште)

Ово мало српско село налази се у планинском пределу источних падина планине Рогозне, сат и по хода јужно од Бањске, а око 11–12 км северозападно од Косовске Митровице.

Предање каже да је село добило име по вилàма које су у том пределу живе-

ле. Село има своје гробље и у њему три врсте крстова из три периода. Најстарији крстови од сиве сиге служили су као надгробни споменици до 1900. године и немају никакве натписе. Други тип крстова одликује се тиме што су на средини уклесани крстови око којих је уклесана шара, а гробови су уоквирени плочастим камењем. Овакав начин обележавања гробова користио се отприлике од 1900–1940. године Трећи тип крстова карактерише мермер у савременој изради. На гробљу расту два цера, један кун и граб.

Мештани верују да је у селу некад постојала црква, али не знају тачно место. Трагови о постојању нису сачувани. У селу сам забележио 5 кућа и све чувају предање да су им се преци некада давно доселили из Црне Горе, а овде живе од пре 120 година. Деца основну школу уче у суседном селу Жеровници. Тренутно има два ђака.

Етници: Вилиштанин и Вилиштанка; ктетик: вилиштански//вилиштанкси.

Информатори: Вуловић Милосав (око 85 година), Дејан Трајковић (1960), Љубиша Антовић (1970) и Милева Антовић.

Топонимија

Ајдин лаз, брдо обрасло шумом.	Крчевине, њива у страни.
Блаћине, извор са којег је доведена вода за село.	Кућиште, напуштена кућа, крај ње има извор воде.
Брдо, ливада у страни.	Ладник, купасто брдо.
Брђа, терен кроз који води пут за суседно село Локву.	Ливада, ливада у страни.
Врело, поток с извором воде у подножју брда.	Мала ливада, ливада.
Водјца, извор топле воде.	Наврдоје, пропланак изнад брда Осоја.
Возник, пут који води према суседном селу Бресници.	Осоје, брдо обрасло шумом.
Гашова ливада, ливада.	Пот кисерачу, поток и пут који води за Бањску.
Грабак, страна обрасла грабовом шумом.	Равна њива, равна ледина, некад била њива.
Дољина, долина у страни.	Раткова глава, брдо купастог облика.
Јечмиште, зараван у страни, некад се сејао јечам.	Сентова кућа, напуштена кућа, припадала неком Сенту.
Јован лаз, предео обрастао шумом.	Сентова њива, њива, има трагова куће.
Кисерача, ливада у страни.	Чукарак, брдо, чука.
Клече, мањи простор у страни обрастао клеком.	

Антропонимија**Презимена**

Антовић//Антовић//Антџовић, 2 куће (у једној живи само једна жена). Ин-форматор зна да му се прадеда звао Јован и да је рођен и умро у овом селу. Своје даље порекло везују за Црну Гору. Имају рођаке у Звечану који су отишли после Другог светског рата. Раније се презивали Здравковић. Слава Пѣткџвдан (27. октобар); мала слава Пѣткџвица (8. август). Инф. Љубиша Антовић (1970).

Вуловић, 2 куће. Пресељени у Звечан. Овде долазе повремено лети. Њихова имена нису забележена. Инф. Милосав Вуловић (око 85 година).

Смиљковић//Цмиљковић, 2 куће. Верују да су даљи рођаци са Антовићима и Трајковићима у овом селу. Слава Пѣткџвдан (27. октобар); мала слава Пѣткџвица (8. август). Инф. Милосав Вуловић (око 85 година).

Трајковић//Трајкџовић, 1 кућа. Рођаци су са Антовићима у овом селу. Ин-форматор каже да овде живе више од 100 година. Старину везују за Црну Гору. Слава Пѣткџвдан (27. октобар); мала слава Пѣткџвица (8. август). Инф. Дејан Трајковић (1966) и Милосав Вуловић (око 85 година).

Мушка имена

Божидар	Милета	Стџван
Вукимир	Милџдраг	
Љубиша	Мишо	

Женска имена

Аница	Љубинка	Милџна
Гџрица	Марија	Сџња
Илинка	Милџва	Разумџнка

Мушки хипокористици

Бџжо (Божидар)	Љџбо (Љубиша)	Стџво (Стџван)
----------------	---------------	----------------

Женски хипокористици

Анка (Аница)	Линка (Илинка)	Мџна (Разумџнка)
Бина (Љубинка)	Мара (Марија)	
Гџра (Горица)	Мџна (Милена)	

Надимци

Нисам забележио ниједан мушки ни женски надимак.

Изворе

(Извóри//Извõри̇)

Мало српско село које се налази северозападно од Бањске (око три сата хода), са леве стране Турског пута који води за Нови Пазар, а у подножју планинског врха званог Чапљенац, на надморској висини од око 1200 м. На 5–6 км северозападно од села је граница са новопазарском, а северно и источно са лепосавићком општином. Нови Пазар је од села удаљен око 20 км. Једини прилаз селу из Бањске и Новог Пазара је поменути Турски пут (цада), из турских времена.

Куће у селу су разбацане по пространим, али стрмим странама источних обронака планине Рогозне. Село је доста старо и има своје гробље, површине око 10 ари. На гробљу има више старих камених крстова; расте око 25 храстова – већих и мањих. Село је богато пашњацима, али не и обрадивом земљом. Предео изнад села је без дрвећа, а у подножју села, по његовим стрмим и дубоким потоцима и увалама, има доста храстове и букове шуме. Село је електрифицирано пре три године.

За последњих петнаестак година неколико кућа се иселило ван Косова и Метохије због тешких услова живота и немогућности запослења, као и двадесетак појединаца (највише у Крагујевцу). У селу сам забележио 13 кућа у којима живи само 33 особе. Једанаест кућа чува предање да су некада давно дошли из Црне Горе (6 кућа из околине Берана непосредно у Изворе пре 180 година, а 5 кућа најпре у суседно село Бањску Реку па у Изворе). Једна кућа не чува предање о пореклу, али зна да су овде дошли 1957. године из суседног села Кашља (о. Нови Пазар), док о једној кући нисам могао да дођем до информација о пореклу (домаћин је призећен). Од саговорника сам чуо да у овом селу мајчину мајку зову *бака*, а очеву *баба*. Деца школу од 1–4 разреда похађају у суседном селу Рудине, а од 5–8 у Бањској (тренутно нема ученика из овог села).

На крају да кажем и то да је мештанима овог села потребно око три сата пешачења до прве продавнице и лекара у Бањској. Сталног лекара нема, али има ординирајућег који долази из Косовске Митровице. У кући информатора Павла Недељковића чувају стари разбој на коме домаћица још обавља ткање.

Етници: Извóрац и Извõрка; ктетик: извõрски.

Информатори: Павле Недељковић (1927), Мирослав Недељковић и Душан Павловић (1934).

Топонимија

Âнско бр̇до, брдо крај Турског пута.	Бр̇ђани, брдо, ливаде и њиве.
Билибор, планински венац обрастао шумом.	Вис̇йоце, шума и крш. Вр̇ело, извор воде у страни.

Дѳ: долина у страни; Ђвчи дѳ, долина опасана шумом; Сѳви дѳ, долина; Ширѳки дѳ, долина у страни.	Ђсоје, ливаде и шума око њих. Пѳдгрѳбље, страна испод грѳбља.
Дрѳњак, страна у подножју Билибора.	Равна, ливада у страни.
Дѳги дѳо, превој, ливаде и њиве.	Стѳлови, брдо и пашњак, шири про- стор.
Ђлички пѳток, поток у страни.	Сѳлиште, поток, около су ливаде.
Ђлица, извор у Иличком потоку.	Срѳдњи брѳјег, брег.
Јакшиће, ливаде и шума око њих.	Сѳви дѳ, в. Дѳ.
Камиљаче, шума у страни.	Ћумѳрњача, ливаде под шумом, некад се ту „градио“ ѳумур.
Караѳлиште, ледина поред Турског пута, где је, кажу, била Караула.	Цѳрје, предео обрастао церовом шу- мом.
Колѳбина, њива у страни, около шума.	Чапљѳнац, брдо, ливаде и пашњаци у његовој страни, висок око 1300 м.
Лѳпар, шума, има липа.	Чѳчак, брдо купастог облика.
Низѳмско ѳсоје, страна обрасла шу- мом.	Ширѳки дѳ, в. Дѳ.
Ђвчи дѳ, в. Дѳ.	

Антропонимија

Презимена

Аксентијевић, 1 кућа. Информатор каже да су дошли из села Прчвара (о. Нови Пазар) 1957. године О даљем пореклу не чувају предање. Слава Никѳљдан (19. децембар); мала слава Свети Илија (2. август). Инф. Душан Павловић (1934).

Недѳљкѳвић, 6 кућа. Чувају предање да су им се преци доселили из Црне Горе (околина Берана) у Изворе пре 180 година. Из Црне Горе су дошла четири брата: један се населио у Жерави (о. Зубин Поток), а тројица у Изворе. Информатор зна да му се прадед звао Вучина и да је рођен и умро у овом селу, а за Вучиног оца Павла претпоставља да је дошао из Црне Горе. Други информатор, Мирослав Недељковић (живи у Крагујевцу од 1958. године), такође каже да су старином из Црне Горе, али из Мојковца, Васојевићи. Мирослав зна да му се прадеда звао Павле, а зна и имена свих предака после Павла. У свих шест кућа живи осамнаест чланова, углавном мајка и отац и понеко дете, а остали су одсељени ван Косова и Метохије, у ужу Србију, и тамо засновали породице. Слава Лесѳндровдан (12. септембар); мала слава Свети Арѳнђео (21. новембар). Инф. Павле Недељковић (1927) и Мирослав Недељковић.

Павловић//Павлѳвић, 5 кућа. Своје порекло везују за Васојевиће. Из Црне Горе прешли у Бањску Ријеку, затим у Изворе. Информатор зна да му се прадеда

звао Замфир и да му се деда Јездимир родио у Бањској Реци. У пет кућа живи 11 укућана, а већи број појединаца, углавном синови домаћина, одсељени су у ужу Србију. У једној кући живи само једна жена. Слава Митровдан (8. новембар); мала слава Петрôвдан (12. јул). Инф. Душан Павловић (1934).

Рашкових, 1 кућа. Домаћин живи у кући Павловић Станисаве, своје таште, која је сама. Инф. Душан Павловић (1934).

Јованових, некада живели у овом селу, одсељени.

Мушка имена

Вујица	*Замфир	Радџа
*Вучина	*Јездимир	Радован
Гаврил/Гаврило	Косто	Радосав
*Дамљан	Милорад (×2)	Радош
Данило	Милутин	Светислав
Драган	Павле	Сталета
Душан	Радивоје	

Женска имена

Верка	Иконија	Радôјка
Веселинка	Константија (1968)	Сретена
Видинка	Миљôјка//Миљôјка	Станика
Гордана	Миросава	Станисава
Душанка	Мирослава	*Стевана
Златана	Момирка	Цмиљана

Мушки хипокористици

Вујо (Вуџа)	Мики, Миле (Милорад)	Тисав (Светислав)
Душко, Дуле (Душан)	Мика (Милорад)	
Лале (Радивоје)	Пајо (Павле)	

Женски хипокористици

Вера (Верка)	Злата (Златана)	Тана (Станисава)
Веса (Веселинка)	Кона (Иконија)	
Вида (Видинка)	Мира (Миросава)	Цмиља (Цмиљана)
Гоца (Гордана)	Мира (Мирослава)	
Тишка (Станика)	Срета (Сретена)	Чока (Константија)

Надимци

Нисам забележио ниједан мушки, ни женски надимак.

Јанков Поток

(Јанков Пòток)

Ово мало српско село налази се на крајњим источним падинама планине Рогозне, с десне стране Турског пута који води за Нови Пазар. Смештено је у стрмој страни истоименог потока. Од Бањске је удаљено око сат и по хода, са њене северозападне стране.

Село нема своје гробље већ се сахрањују у суседном селу Бањска Ријека. У селу сам забележио осам кућа у којима живи 31 лице. У једном домаћинству живи само један човек. Две куће чувају предање да су некада давно дошли из Црне Горе и да су се тамо презивали Рашић; једна кућа је раније живела у селу Јунаке (о. Зубин Поток) и у Кашљу (о. Нови Пазар), одакле је 1954. године прешла овде. Пет кућа не чува предање о даљем пореклу.

Услови за живот су изузетно тешки јер изразито планински предео онемогућава сејање житарица, а и оно што се посеје врло често однесу летње суше. Сиромаштво се види и на самим кућама јер су све исте – чакмаре. Село је електрифицирано пре три године. Неколико кућа и више појединаца напустило је своја огњишта и одселило се ван Косова и Метохије. Село има заселак звани Гувњина. Топонимија овог засеока прикључена је топонимији Јанковог Потока. Деца основну школу уче у Бањској.

Етници: Јанкопоточанин и Јанкопоточанка; ктетик: јанкопоточански.

Етници за Гувнину: Гувњинац и Гувњинка; Ктетик за Гувнину: гувњичански.

Информатори: Радисав Јовановић (1944), Вулета Мијатовић (око 50 година) и Милорад Антонијевић.

Топонимија

Баир, брдо у страни.

Бајов пòток, поток окружен шумом.

Банду́чка во́да, извор воде, лети је
хладна, зими топлија.

Башчи́на, баште подно села.

Ба́шче//Ба́шче, в. Башчи́на.

Бла́га, извори воде под шумом.

Бре́г, ливада у страни.

Ве́лика лива́да, ливада.

Врбље, ливада на којој има врба.

Гр̀кова главѝца, брдо купастог облика.

Доли́на, долина у страни, ливаде и
њиве.

Ђу̀ркова њива, њива која је припадала
неком Ђурку.

Јанков пòток, поток, протиче поред
села, улива се у Каменичку реку.

Ла̀кòва њива, њива, припадала неком
Лаку.

Прѣсло, састав два брда.	Трнати дѣ, ливада у долини, нема
Присоје, шумовита страна изложена сунцу.	трња.
Слѣмов дѣ, ливада у долини.	Чукѣра, брдо у страни, чука.

Антропонимија

Презимена

Антонијевић//Антонијѣвић, 5 кућа. Не чувају предање о свом пореклу. Први информатор зна да му се деда звао Антоније и да је рођен у Присоју, засеоку Бањске Реке. Слава Митровдан (8. новембар); мала слава Петрѣвдан (12. јул). Инф. Првослав Антонијевић (83 године) и Милорад Антонијевић.

Гвоздѣновић, 1 кућа. Домаћинство живи у засеоку Гувнина и у њему само један човек (Томислав). Његов брат се са породицом 1973. године одселио за Крагујевац. Своје порекло везује за Црну Гору. Рођаци су са Јовановићима у овом селу. Слава Свети Јѣван Златоѣсти (26. новембар); малу славу немају. Инф. Радисав Јовановић (1944).

Јовановић//Јовѣновић, 1 кућа. Некада давно дошли из Црне Горе. Сада живе у засеоку Гувнина. Информаторов прапрадед, Рашо, живео је у Црној Гори и тамо се презивао Рашић. Дошавши овде, Рашов син и унук, Гвозден и Јован, мењају презиме: први у Гвоздѣновић, други у Јовановић. Гвозден је преко сина Гвозда и унука Апостола задржао то презиме, а Јован, други Гвоздѣнов син, а брат Гвоздов, мења презиме у Јовановић. Једна кућа Јовановића одселила се за Словенију пре 20 година. Слава Свети Јѣван Златоѣсти (26. новембар); малу славу немају. Инф. Јанићије – Јанче Јовановић (око 80 година).

Мијајиловић, 1 кућа. У ово село дошли из Кашља (о. Нови Пазар) 1954. г., а у Кашаљ из суседног села Јунака (о. Зубин Поток). О даљем пореклу не чувају предање, али информатор верује да су старином из Црне Горе или Херцеговине. Имају рођаке у Кашљу, Житковцу, Вучи и Лешку. Неколико појединаца у последње време напустило је своје куће. Слава Пѣткѣвдан (27. октобар); мала слава Пѣткѣвица (8. август). Инф. Вулета Мијајиловић (око 59 година).

Мушка имена

*Апостол	*Гвѣзден	Звѣздан
Бранислав	Гѣлуб	Јанићије
Будимир	Дѣрко	Јѣван
Вѣљко//Вѣљко	Дрѣган	*Лука
*Вѣица	Дрѣгиша	Љубиша
Вѣлета	Дрѣгољуб	Миѣлан

Милорад	Синиша	Томислав
Првослав	Славиша	
Радисав	Станишко (1987)	

Женска имена

Гордана	Марина (1979)	Станица
Горица	Милунка	Томанија
Зорка	Радосава	
Лованка	Стамѐнка	

Мушки хипокористици

Бане (Бранислав)	Даги (Драгољуб)	Славо (Првослав)
Будо (Будимир)	Јанче (Јанићије)	Џоња/Џоња (Синиша)
Вуле (Вулета)	Милоле (Милорад)	Џуфо (Славиша)
Ги́ле (Драгиша)	Раде (Радисав)	Срле (Драган)

Женски хипокористици

Бѐба (Горица)	Мара (Марина)(8)	Тана (Станица)
Гоца (Гордана)	Мѐнче (Стаменка)	Томка (Томанија)
Гоца (Горица)	Рада (Радосава)	

Надимци

Нисам забележио ниједан мушки, ни женски надимак.

Јошевик

(Јошѐвик)

Старо српско село које се налази на левој обали реке Ибра, три километра југоисточно од Бањске, а око 12–13 км северозападно од Косовске Митровице. Један део села лежи у долини Бресничког потока (реке), при његовом ушћу у Бањску реку; други део лежи у долини Бањске реке, с њене леве стране, на километар од њеног ушћа у Ибар, а трећи део села (три куће) у засеоку Ковачевик.

Село се помиње још у средњем веку, у Светостефанској повељи из 1315. г., када га је краљ Милутин дао у баштину неком властелину Радомиру. Помиње се, такође, и у турском попису области скопског намесника Иса бега Исхаковића 1455. г., под именом Јелшевик.

Село има своје гробље са доста старих крстова и у гробљу темеље старе

цркве. У селу има неколико домаћинстава која су овде од пре сто година. Овде сам забележио, и ономастички обрадио, 27 домаћинстава. Двадесет кућа своје далеко порекло везују за Црну Гору; шест кућа не чува предање о свом пореклу, а једна кућа зна само да су овде дошли из Смилов Лаза (о. Нови Пазар). Више појединаца је напустило село и отишло у потрази за послом по Косову и ван њега. Просечан број чланова по домаћинству износи 3,66. Село је електрифицирано и повезано је са Бањском асфалтним путем, а Ибарском магистралом са Косовском Митровицом и Рашком. Основну школу деца уче у Бањској.

Етници: Јошѣвчанин//Јошѣвчанин и Јошѣвчанка//Јошевчанка; ктетик: јошевачки.

Информатори: Драгомир Гвозденовић (1917), Ратко Петровић (1908), Зарија Миљковић (1930), Милентије Добрић (1920), Стојан Виријевић и Милодарка Добрић.

Топонимија

Аршлѧма, брдо у страни.	Криви брѣг, брег.
Бѣла њива, в. Њива.	Кљѣнѣвица, велико брдо кљѣнастог облика.
Бугарички крш, брдо у страни са десне стране Ибра, без растиња.	Криви пѣток, в. Пѣток.
Вѣлика рѧвна, в. Рѧвна.	Кѣла, брдо према суседном селу Кули.
Вѣлика чукѧра, в. Чукѧра.	Кѣлски пѣток, в. Пѣток.
Вруѧа вѣда, извор топле воде.	Лѧз//Лѧз, њиве у страни.
Главѣца, брдо купастог облика обрасло шумом.	Ледѣна, ливада и пашњак.
Грабѧк, брдо обрасло шумом.	Лесничков дѣ, долина у страни са шумом.
Грабовѣти брѣјег, брег обрастао грабом.	Лѣстови, страна.
Дѣлови, долине.	Лѣт, њиве поред реке Ибар.
Дрѣнове њиве, в. Њиве.	Мѧла рѧвна, в. Рѧвна.
Јѣлѣва ливѧда, ливада у страни са три извора воде.	Мѧла чукѧра, в. Чукѧра.
Кѧменица, брдо према суседном селу Каменици.	Милѣшки пѣток, в. Пѣток.
Каменичко брѣдо, брдо.	Њива: Бѣла њива, њива са белом земљом поред Ибра; Дрѣнове њиве, њиве; Карѧ њива, турска реч за њиву у страни; Сѧдикове њиве, њиве; Самѧтова њива, њиве и ливаде у долини.
Каменичко грѣбље, гробље.	Ўрловац//Ўрлѣвац, брдо у страни.
Карѧ њива, в. Њива.	Ўрница, ливада, некад била њива.
Клѣче, ливаде и њиве у страни, има клекѣ.	Ўсоје, брдо у страни.

Па̀ша ба̀ир, брдо. Некада је, каже легенда, неки паша Баир ту бора-вио с војском. Паша је с тог брда угледао златну јабуку на Бањском манастиру, али није могао да раз-азна шта види па је упитао неког Србина. Овај му каже да је то злато на манастиру. Паша оде у Бањску и узме злато. Село, одакле је био тај Србин, остаде проклето.	ло̀шки по̀ток, поток; Пра̀ви по̀ток, поток. Пра̀ви по̀ток, в. По̀ток. Ра̀вна, њиве у долини реке; Вѐлика ра̀вна, већа зараван на брду. Са̀дикове њиве, в. Њи́ва. Сама̀това њива, в. Њи́ва. Смр̀дан, извор воде. Чука̀ра, брдо; Вѐлика чука̀ра, већа чука обрасла шумом; Ма̀ла чука̀ра, омања чука.
По̀ље, пашњак и ливаде.	
По̀ток, по̀ток; Крѝви по̀ток, вијугав поток; Ку̀лски по̀ток, поток који долази од суседног села Куле; Ми-	Ше́јтїно грђбље, локалитет на коме је, по предању, некад било гробље. Ши́љи бријег, брдо са оштрим врхом.

Антропонимија

Презимена

Арито̀новић, 1 кућа. Своје далеко порекло везују за Црну Гору. Информаторов прадеда, Аритон, дошао прво у село Ловац, а потом у Јошевик. Једна кућа се одселила за Косовску Митровицу као и два појединца у ужу Србију. Слава Свети Ђорђе Алѐмпије (9. децембар); малу славу немају. Инф. Вукоје и Милован Аритоновић.

Арсени́јевић//Арсени́јевић, 1 кућа. Некада давно дошли из Црне Горе (из Васојевића или Куча) у суседно село Валач, а у Јошевик прешли 1980. године Информатор зна да му се прадед звао Арсеније, а његов отац Обрад (в. Бањска, Арсенијевић). Слава Ђириловдан (27. фебруар); малу славу немају. Инф. Драгомир Арсенијевић.

Вири́јевић, 5 кућа. Некада давно три брата напустила Црну Гору и прешла у Ибарски Колашин: један брат се населио у Зечевиће, други у Лучку Реку, трећи у Војмислиће. Ови из Војмислића прешли су у Јошевик око 1960. године Рођаци су са Виријевићима у Бањској (в. Бањска, Виријевић). Овде их зову Војмисличани по селу из кога су дошли. Слава Ра̀нђеловдан (21. новембар); малу славу немају. Инф. Стојан Виријевић.

Војми́сличани, породични надимак пет кућа Виријевића у овом селу. Добили га по селу Војмислиће одакле су дошли 1960. године (в. Виријевић). Село Војмислиће налази се западно од Бањске, удаљено око 10 км.

Ву̀летић, 1 кућа. Једна жена. Синови јој прешли у Баљевац и Приштину.

Слава Пётковдан (27. октобар). Инф. Младена Вулетих.

Вуловић//Вулових, 1 кућа. Информаторов деда, Вуле, из Смилов Лаза (о. Нови Пазар) прешао у Јошевик пре око 80 година. Верује да су по њему добили презиме. Слава Свети Јован (20. јануар); малу славу немају. Инф. Живан Вуловић и Јефtimiје Вуловић (1922).

Гвозденовић, 1 кућа. Дошли некада давно из Црне Горе у село Читлук (о. Зубин Поток), а у Јошевик прешли пре сто година. Рођаци су са Петровићима и Спасојевићима у овом селу. До доласка у ово село сва три брата су се презивала Гвозденовић. Информатор зна да му се деда звао Гвозден, а прадеда Милован. Слава Свети Лука (31. октобар); мала слава прва недеља по Крстовдану. Инф. Драгомир Гвозденовић (1917) и Ратко Петровић (1908).

Добрић¹, 4 куће. Из Падина (о. Зубин Поток) прешли у суседно село Бресницу, а у Јошевик прешли 1976. године Даље порекло везују за Црну Гору. Раније се презивали Миловановић. Информатор зна имена својих предака до прадеде Милована, а за деду Добрију каже да је рођен и умро у селу Падине. Неколико појединаца из ове породице напустило је село и отишло за послом. Слава Пётковдан (27. октобар); мала слава Пётковица (8. август). Инф. Милентије Добрић (1920).

Добрић², 1 кућа. Живе у кући Милке Минић која је посинила домаћина. Он је као дете живео у Ибарско-колашинском селу Брњак, одакле је прешао у Ђурђевић, а у Јошевик дошао 1947. г., кад га је Милка посинила. Слави њену славу, Светог Јована (20. јануар), а каже да ће после смрти помајке преузети славу своје фамилије, Светог Ђорђа (16. новембар). Инф. Милисав Добрић (1927).

Милошевић, 1 кућа. Овде живе од 1927. г., а о даљем пореклу не чувају предање. Нису род са Милошевићима у Бањској. Слава Пётковдан (27. октобар). Инф. Милован Аритонових.

Миљковић//Миљковић, 3 куће. Овде су прешли из Топличког краја (село Точани) због крвне освете. Своје даље порекло везују за околину Никшића (село Бресје). Информатор сматра да му је деда Миљко рођен у Бресју, а умро у Јошевику. Нису род са Миљковићима у Бањској. Из овог братства више појединаца се иселило за ужу Србију. Слава Пётковдан (27. октобар); мала слава Пётковица (8. август). Инф. Зорица Миљковић (1930) и Радојка Миљковић (1965).

Мињић Милка, 1 жена. У њеној кући живи Милисав Добрић с породицом, кога је посинила 1947. године Слава Свети Јован (20. јануар).

Падинци, породични надимак 4 куће Добрића, добијен по селу Падине одакле су дошли 1976. године (в. Добрић¹). Инф. Милентије Добрић (1920).

Петровић, 4 куће. Дошли некада давно из Црне Горе у село Читлук у Ибарском Колашину, а одатле су једни прешли у село Вучу (о. Лепосавић), други у Јошевик пре више од сто година, трећи остали у Читлку. Информатор зна да му се деда звао Петар и да је рођен у Јошевику. По њему су узели презиме Петровић. Раније се презивали Гвозденовић. Рођаци су са Гвозденовићима у

овом селу. Слава Свети Лу́ка (31. октобар); мала слава прва недеља по Крсто́вдану. Инф. Ратко Петровић (1908).

Радојичић, 1 кућа. Слава Свети Јо́ван (20. јануар). Инф. Драгомир Гвозденовић (1917).

Радóјковић//Радóјкóвић, 1 кућа. Некада давно дошли из Црне Горе у суседно село Рујиште (о. Зубин Поток), а из Рујишта у Јошевик прешли пре осам година. Рођаци су са Радовићима, Радивојевићима и Радојковићима у Бањској. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Свети Илија (2. август). Инф. Радунка Радојковић.

Спа̀сојевић, 2 куће. Раније се презивали Арсенијевић. Информатор не зна о даљем пореклу, али зна да јој се мужевљев деда звао Спасоје (остало в. Гвозденовић). Једна кућа се одселила за Лепосавић. Слава Свети Лу́ка (31. октобар); мала слава прва недеља по Крсто́вдану. Инф. Златана Спасојевић (1941).

Мушка имена

Будимир (×2)	Зóран	Првóслав
Вла́дан (×2; 1981)	Йгњат	Радáшин
Витомир	Јéвто (1935)	Радй́сав
*Гвóзден	Јóван	Ра́дован
Гòран (×2)	*Лáзар	Ра́домир
Дáрко	Мáрко	Ра́дуле
Дèјан	Милéнтије (1920)	Рајко
Десимир	Милй́сав	Рáнко
Дèспот	Мй́лован	Ра́тко
*Добри́ја	Мй́ломир	*Рафáйло
Дòбрица	Мй́одраг	Синй́ша
Добрòсав	Мй́рослав	Спа̀соје
Дра́ган (×2)	Млáден	*Спи́ра
Дра́гомир (×2)	Мòмир	Срèтко
Ђорђе	Мòмчило	Стòјан
Живан	Нèбојша	Тодòсије
Живорад	Недéљко//Недèљко	*Тòдор
Зáрија (1930)	Огњан	

Женска имена

Алекса́ндра (1980)	Горда́на	Добри́ла
Ве́ра	Данијéла	Дра́гана
Ву́јка	Даринка	Драги́ња

Дра̀гица	Љу̀бица	Ќоливера (×2)
Душа̀нка	Ма̀рија//Ма̀рија	Ра̀дмила
Жѝвка	Ми́лена	Радо̀јка
За̀горка//За̀го̀рка	Ми́лица	Ра̀дослава
Звѐздана//Звѐзда̀на	Ми́лка	Раду̀нка
Зла̀тана	Ми́лодарка	Светла̀на
Зо̀рка	Ми́лунка	Сла̀вица (×2)
Ѝвана	Ми́љојка	Ста̀на
Јефтими́ја (1922)	Ми́рја̀на	Станѝсава
Јова̀нка	Младѐна	Ста̀ница
Кру̀на	Наде́жда	Стоја̀на
Ле́посава	Огња̀нка	Цве́та
	О́лга	

Мушки хипокористици

Ба̀те (Зарија, 1930)	Ѝго (Игњат)	Не́ђо (Недељко)
Бу̀до (Будимир)	Ѝко (Иван)	Не́но//Нешко (Небојша)
Вѝто (Витомир)	Јо̀во (Јован)	О́гњо (Огњан)
Дѐско (Десимир)	Ми́ле (Ми́лисава)	Ра̀де (Радомир)
Де́шо (Деспот)	Ми́ле (Ми́лован)	Ра̀де (Радашин)
До̀бро (Добросав)	Ми́на (Миодраг)	Сре́то (Сретко)
Дра̀го (×2, Драгомир)	Ми́цко (Ми́ломир)	
Ђо̀ко (Ђорђе)	Мо̀мо (Момчило)	То́ле (Тодосије)
Жи́ка (Живорад)	Ми́шко (Мирослав)	Ца̀ле (Спасоје)

Женски хипокористици

Бе́ба (Радојка, 1965)	Ду̀ња (Јефtimiја, 1922)	Ќоки (Оливера)
Бе́ка (Љубица)	Ду̀шка (×2, Душанка)	Ра̀да (Радмила)
Би́ка (Добрила)	Зла̀та (Златана)	Раду̀нка (Радосава)
Го̀ца (Гордана)	Ѝка (Ивана)	Са̀ндра (Александра, 1980)
Да̀ра (Даринка)	Ле́ла (Оливера)	
Да̀ра (Милодарка)	Ле́па (Лепосава)	Ца̀на (Стана)
Да̀ца (Данијела)	На́да (Надежда)	Це́ка (Светлана)

Надимци

Нисам забележио ниједан мушки, ни женски надимак.

Каменица (Горња)

(Каменица (Горња))

Село се налази на сат и по хода северно од Бањске, у планинском пределу, у долини Каменичког потока. И са источне и са западне стране протежу се планински венци у правцу север–југ. На јужној страни села, на планинском превоју, налази се гробље. На њему има 23 стара крста и три новија од белог мермера. Најсвежији гроб је из 1983. године Сигурно је да се у овом селу нико више неће сахрањивати јер у селу нема ниједне живе душе. Жалосно је и страшно кад теренски истраживач наиђе на напуштено село. Последња породица која је напустила ово село јесте породица Антонијевић која је прешла у суседно село Јанков Поток 1986. г., пошто им је изгорела кућа. Поред ове, уништене у пожару, стоје још две чакмаре и неколико темеља раније напуштених кућа. Породице које су овде раније живеле презивале су се Радосављевић (прешли у Чачак пре 6 година).

Селу се може прићи само пешачким стазама, а како су људи у њему живе-ли, то само они знају. Иначе, струја је доведена пре неколико година. Ваља нагласити да осим ове Каменице постоји још једна, Доња Каменица, у долини реке Ибра (припада општини Лепосавић). Мештани Горњу Каменицу називају само *Каменица*, а одредбу *Горња* додају једино кад праве разлику од Доње Каменице. Село је било чисто српско и веома је старо. Помиње се још у Турском дефтеру из 1455. г., као Каменица у Звечанској нахији, са 15 домова и у поседу скопског бега Иса-бега Исхаковића.

Деца су основну школу учила у Бањској.

Етници: Каменџанџин и Каменџанџанка; ктетик: каменџанџки

Информатори: Антонијевић Првослав (1908) из Јанковог Потока, Радисав Јовановић (1944) и Милан Антонијевић (1973).

Топонимија

Баџбин гроб, локалитет на коме је сахрањена нека баба.

Барџјско гувно, долина у страни на којој су била гувна и њиве.

Бијело камџење, три бела камена у страни изнад села, виде се са веће удаљености.

Вџлика кљџнџевица, в. Кљџнџевица.

Грбље, гробље на коме су се Каменичани сахрањивали, нема ниједног хрста ни цера.

Каменџанџки пџток, поток у долини, тече према Ибру.

Каменичка река (ријека), речица у долини, западно од Каменице са извором испод села Јанков Поток, не пресушује. Улива се у Бањску реку.	Мѣчкина рѹпа, већа јазбина у кршу.
Крѹва њѹва, пашњак у страни, некад била њѹва.	Наврљѹвада, брдо изнад Каменичког потока, у страни су ливаде.
Крѹгла њѹва, в. Њѹва.	Њѹва: Крѹва њѹва, пашњак у страни, некад била њѹва; Крѹгла њѹва, некад била њѹва, сада пашњак, округлог облика.
Кљѹнѹвица: Вељика Кљѹнѹвица, брдо кљѹнасто-купастиг облика; Мала кљѹнѹвица, брдо у близини Велике Кљѹневице.	Пирамида, брдо у облику пирамиде.
Мала Кљѹнѹвица, в. Кљѹнѹвица.	Пѹвише Крстијанине кѹће, локалитет изнад кѹће у страни, има крша.
	Равни брѹјег, брдо, на врху зараван.

Антропонимија

Будући да је село напуштено, нисам забележио ниједно домаћинство нити појединца. Забележена је, дакле, само топонимија.

Кула (Кѹла)

Ово мало српско село налази се на око два сата хода источно од Бањске, у планинском пределу, с десне стране Ибра. Од Ибарске магистрале удаљено је око пола сата хода, а од Косовске Митровице око 15 км. Село има своје гробље и на њему старих крстова. Пасиван предео учинио је да у селу остану само две куће.

У селу сам забележио два домаћинства са осам укућана. Чувају предање да су старином из Црне Горе. Деца су основну школу учила у Бањској.

Етници: Кѹлчанин и Кѹлчанка; ктетик: кѹлчански.
Информатор Радован Радовановић (1920).

Топонимија

Брѹме, брдо у страни, некад била њѹва.	Кљѹнѹвица, брдо кљѹнастиг облика, без растиња.
Гѹли брѹјег, брег без растиња.	Крѹва кѹса, брдо.
Градѹна, предео у страни обрастао шумом, у подножју су куће.	Кѹла, ливаде у страни брда и брдо (877 м н. в.).
Гѹвно, место где се врло жито.	Кѹлски пѹток, в. Пѹток.
Дебѹло брдо, брдо.	Лѹз, пашњак и оранице у страни.
Каменичке кољѹбе, ливаде у долини (потоку), некад су биле њѹве.	Мајдан, место на ком се вадио камен за пут, калдрму.
	Мачка, кршевит брег.

Међукӯла, ливаде у страни.	Пѳток: Кӯлски пѳток, поток; Прањѳв пѳ-	Прѳсло, брдо са кога је узиман камен за пут.
Ѓрловац//Ѓрлѳвац, ви- соко брдо.	ток, поток, има извор воде.	Слѳтки дѳ, ливаде у до- лини и по страни. Смрѳдан, извор воде.

Антропонимија

Презимена

Радосављевић, 2 куће. Раније се, кажу, презивали Луковић. Сматрају да су некада давно прешли из Црне Горе у оближње село Локву, а из Локве 1921. године прешли у Кулу. Верују да су рођаци са Трајковићима, Ракићевићима и Павловићима из Локве и да потичу од заједничког претка. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Никѳлѳдан (19. децембар). Информатор Радован Радосављевић (1919).

Мушка имена

Бѳјан   Јѳван   Рѳдован   Слобѳдан

Женска имена

Вѳдосава   Милѳнка
Јелѳна   Радѳјка

Мушки хипокористици

Слѳбо (Слободан)

Женски хипокористици

Вѳда (Видосава)   Јѳла (Јелена)

Надимци

Није забележен ниједан мушки, ни женски надимак.

Липовица

(Лѳповица)

Липовица је старо, али мало српско село јужно од Бањске, удаљено сат и по хода, а 11 км северозападно од Косовске Митровице. Село се први пут помиње 1315. године у Светостефанској хрисовуљи. У турском попису области

скопског намесника Иса-бега Исхаковића из 1455. године помиње се ово село са 11 кућа. Половином 19. века, кажу, имало је само две куће. Половином августа 1987. г., када сам обишао ово село, забележио сам 6 домаћинстава.

Сва домаћинства воде порекло из Црногорског Колашина. У овом селу живе од пре 150 година. Село се налази у страни Воденичког потока. Предање каже да је село добило име по липама које су ту расле, а и данас их има. У селу се налазе остаци старе цркве и старо гробље. То место и данас носи назив Црквина. Основну школу деца уче у суседном селу Жеровници. Између 1975. и 1980. године ово село напустиле су четири куће Вукићевића и више појединаца.

Етници: Липовчанин и Липовчанка; ктетик: липовчански.

Информатори: Василије Вукићевић (1962), Радомир Ракићевић и Русим Ракићевић.

Топонимија

Бријег, брдо у страни.

Браќово ђосоје, страна изложена сунцу.

Велика њива, в. Њива.

Ведерички пџток, в. Пџток.

Гџрња вџда, извор.

Дџбри пџток, в. Пџток.

Дољина, њиве.

Дџња вџда, извор.

Кладенац, извор.

Кџстџва њива, в. Њива.

Кућегина, шума у страни, некада је ту била кућа.

Ломине, поток, има извор воде.

Липовачки пџток, в. Пџток.

Надџлац, извор.

Њџвичина ливџда, ливада.

Њива: Велика њива, њива; Кџстџва њива, њива, припадала неком Кџсти. Њџвица, омања њива.

Осрџдак, ливада и њива.

Пџток, пашњак и њиве у страни; Ведерички пџток, поток у подножју села и Рујишких страна; Дџбри пџток, поток у подножју села; Липовачки пџток, поток у страни.

Прџлаз, део Липовачког потока.

Приџсоје, ливаде и шума у страни изложеној сунцу.

Равна, брдо, у горњем делу зараван, северозападно од Липовице.

Рџдованова ливџда, ливада.

Рџдованово гџвно, гџвно, зараван на коме се врше жито.

Рџсац, брдо, на врху зараван.

Рџишке стрџне, висок планински венац према селу Рујишту.

Стџро гџвно, гџвно.

Ћџва, њиве и шума у страни.

Црквина, њива у страни, има трагова цркве.

Чџсте, густа шума у страни.

Чукарџ, брдо купастог облика, чукара.

Ширџки дџ, поток у страни.

Антропонимија**Презимена**

Вукићевић, две куће. У једној живи само једна жена. Информатор каже да су старином из Црне Горе, али не зна из ког места. Тамо је, каже, живео отац са четири сина. Напустивши Црну Гору населили су се у Шипови (о. Зубин Поток). Из Шипове је један син прешао у Липовицу, други у Локву, трећи у Суви До (Бањски). Информатор зна за име свог прадеде. Између 1975. године и 1980. село су напустиле четири куће Вукићевића (две отишле у Житковац, једна у Лепосавић, а једна у Зубин Поток). Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Николџдан (19. децембар). Инф. Василије Вукићевић (1962).

Радивојевић//Радивојџевић, 1 кућа. Раније се презивали Вукићевић. О пореклу важи исто што и за Вукићевиће у овом селу. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Николџдан (19. децембар). Инф. Милан Радивојевић и Василије Вукићевић.

Радовановић//Радовановић, 2 куће. Старину, каже информатор, везују за Црну Гору, одакле су се некада давно доселила четири брата: један у суседно село Ловац, други у Рударе (код Звечана), трећи у Стрмац, четврти у Липовицу (упреди Вукићевић у овом селу). Сматрају да су рођаци са Максовићима у Бањском Сувом Долу (в. Бањски Суви До, Максовић), Луковићима и Спасојевићима (из Локве, сада живе у Жеровници), Трајковићима и Ракићевићима из Локве и Орловићима у Горњем Стрцу. Неколико кућа и више појединаца напустило је село. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Николџдан (19. децембар). Инф. Русим Радовановић.

Ракићевић, 1 кућа. У њој живи мајка са ћерком, а два унука прешла у Звечан 1986. године Раније се презивали Радовановић. Информатор каже да су из Црногорског Колашина прешли у Ибарски Колашин, у село Леденик, а одатле у Липовицу 1947. године. Прадеда информаторов се презивао Радовановић и рођаци су са Радовановићима и Вукићевићима у овом селу. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Николџдан (19. децембар). Инф. Радомир Вукићевић.

Мушка имена

Богдан	*Вукић	*Радован
*Будимир	Глигорије	Радомир
Василије	*Жарко	Русим
*Вукадин	Љубиша	Томислав
*Вукајле	Милан//Милан	
*Вукашин	Милорад	

Женска имена

Анђелија	Вера	Василија
----------	------	----------

Дѣнка	Рѣдосава
Зѣрица (×2)	Слѣвица
Јѣлка	Стѣна
Петрѣја	Султѣна (1913)

Мушки хипокористици

Бѣле (Богдан)	Рѣде (Радомир)
Вѣучко (Василије)	Рѣле (Русим)
Мѣле (Милорад)	Тѣмо (Томислав)

Женски хипокористици

Ѐнђа (Анђелија)	Пѣтра (Петрија)
Дѣна (Данка)	Сѣља (Василија, 1928)
Зѣра (×2, Зорица)	Сѣта (Султана, 1913)
Јѣла (Јелка)	

Мушки надимци

Пѣцко (Василије)

Женски надимци

Цѣкела (Зорица)

Ловац

(Лѣвац)

Село се налази на неколико километара (око сат и по хода) југозападно од Бањске, на источним странама планине Рогозне. Ово старо српско село помиње се у Светостефанској повељи из 1315. године као Ловач Поток. У селу постоји црквиште око кога се на Светог Пантелију (9. август) одржава верски сабор околног српског становништва. Уз саме темеље некадашње цркве израсло је пет кунова. На 20 метара источно од црквишта налази се гробље на коме се сахрањују Ловчани. На гробљу, поред нових надгробних споменика, има и старих крстова, са уклесаним крстом у средини и шарама око њега. Има и неколико крстача великих и до два метра, које је ближа родбина доносила својим умрлим на четрдесницу. На гробљу има више храстових стабала, једна брекиња и једна дивља трешња. Пут од Бањске до села, уз планину, отворен је пре две године, а струја је доведена пре три.

У селу сам забележио пет кућа са свега десет чланова. Своју старину везују за Црну Гору из које су прешли пре 150 година у Ловац. У последње време више кућа се иселило, углавном у Звечан, а десетак појединаца у Звечан и

ван Косова и Метохије. У селу постоје добри услови за гајење стоке, нарочито оваца. У селу тренутно нема деце школског узраста, а иначе се основна школа учила у Бањској.

Етници: Ловчањин и Ловчањка; ктетик: ловчањски.

Информатори: Сретко Марковић (1930) и Младен Недељковић (1933).

Топонимија

Ајдучка вџа, око 12 мањих извора воде у подножју брда Главица.

Вода је хладна и верују да су се ту окупљали хајдуци.

Башчајна, њива у страни.

Белица, ливаде у страни са извором воде.

Бијели поток, поток, улива се у Бањску реку.

Блатине//Блаћине, извор воде на коме Ловчани поје стоку.

Главица, брдо, чука, обрасло буковином.

Градња, брдо, на врху зараван са остацима зидина. Предање каже да је одатле неки Србин из суседног села Козарева са тих зидина носио камен за градњу куће, али му се онда у сну јави неки глас који му рече да не узима камен одатле. Овај је, потом, сав камен вратио назад. Народ верује да је ту била црква.

Зечевица, простране ливаде у страни.

Лединак, зараван на брду, ледина.

Ливаде: Ливаде, ливаде у страни; Мала ливада, ливада.

Лџвац, брдо крај села; село и околне ливаде у страни. Богато је шумом и дивљим животињама. Прича се да је тууда краљ Милутин ишао у лов.

Мала ливада, в. Ливаде.

Никџ брдо, брдо и пашњак изнад Зечевице.

Ћсоје, брдо у близини села.

Падине, страна у брду.

Поднопрџсла, ливаде.

Првџк, страна изнад брда Главице обрасла буковом шумом.

Пресљина, зараван на брду на коме се давала со стоци.

Прџсло, ливаде у страни.

Равна, брдо, јужно од Ловца, у горњем делу зараван.

Требењова, ливаде у подножју брда Главице.

Требенџвски поток, поток.

Црквина, локалитет на коме стоје темељи омање старе цркве у непосредној близини села на ливади. Ту се 9. августа, на Св. Пантелију, мештани овог и суседних села окупљају на црквену славу и сабор. Радовановић Радован из Ловца (сада живи у Звечану) каже да му је деда Вукмир причао како је ветар на Пантелијин дан однео сноп жита чак у село Рудине (удаљено око два сата хода). Због олује и страдања у олуји Ловчани су узели тај дан као заветину.

Чукара, чука, брдо купастог облика.

Ћаве, локалитет са остацима старе цркве.

Антропонимија**Презимена**

Ма̀ркѡвић, 4 куће. Сматрају да су пореклом из Црне Горе. У Ловцу живе више од 150 година. Информатор каже да му је прадеда овде живео. Рођаци су са Недељковићима у овом селу, као и са свима који живе у суседним селима Липовици, Локви и Бањском Сувом Долу. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Никѡљдан (19. децембар). Инф. Сретко Марковић (1930) и Босиљка Марковић (1922).

Недељкѡвић, 1 кућа. Старином су из Црне Горе. Рођаци су са Марковићима из овог села и сматрају да потичу од истог претка. Информаторов прадеда звао се Недељко. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Никѡљдан (19. децембар). Инф. Недељковић Младен (1933).

Мушка имена

*Арсѣније	*Гвѡзден	Ра̀нко
*Ва̀ско	*Ја̀рго	Срѐтко
Ву̀које	Мла̀ден/Младѣн	Станѝмир
*Ву̀чко	*Нѐстор	*Та̀ско

Женска имена

Босиљка	Илѝнка	Ста̀на
Дарѝнка	Миљка	

Мушки хипокористици

Ву̀ле (Вукоје)	Срѐто (Сретко)	Ца̀нко/Ца̀нко (Станимир)
Дѣ̀ка (Младен)		

Женски хипокористици

Боса (Босиљка)	Да̀ра (Даринка)
----------------	-----------------

Мушки надимци

Нисам забележио ниједан мушки надимак.

Женски надимци

Ду̀дица (Стана)

Лозиште (Лозйште)

Ово омање српско село налази се на левој обали Ибра (низводно). Од Бањске је удаљено око 4 км са источне стране, а од Косовске Митровице око 14 км. У селу се налази железничка станица са називом Бањска.

Село је доста старо. У катастиху (књизи дародаваца) манастира Девич код Србице помињу се 1761. године Срби дародавци из овог села. Половином 19. века помиње се као мање српско село.

Смештено је на доста скученом равничарском простору уз саму обалу Ибра. Са источне и западне стране села издижу се два планинска венца (западни припада крајње источним падинама Рогозне, а источни копаоничком басену), оскудни у зеленилу и растињу. Предање каже да је село добило име по виновој лози која је на том простору расла. И сада, кажу мештани, има дивље винове лозе.

У селу постоји старо српско гробље површине око 10 ари. На гробљу има доста старих крстова рађених у три различита облика и димензија. На истом гробљу, које је изнад села у страни под брдом, расте 16 мањих церових стабала. Усред села постоји чесма, али доста неуређена и напуштена, а поједина домаћинства довела су воду са извора удаљеног око 2 км.

Село је електрифицирано 1980. године У селу сам забележио и ономастички обрадио 14 домаћинстава. Осам кућа не чува поуздано предање о свом даљем пореклу, а овде су дошли пре 40 година из села Врбнице (о. Косовска Митровица); четири куће везују своје порекло за Црну Гору (од којих две за Вир Пазар), одакле су се некада давно населили по околним селима расутим по Рогозни (Војмислиће, Паруце, Бањски Суви До), а овде прешли у новије време, изузев једне куће која је у Лозиште прешла из Црне Горе у 19. веку. Две куће су дошле из околине Вучитрна после Другог светског рата, а о даљем пореклу не чувају предање. Више од десетак појединаца напустило је ово село и отишло ван Косова и Метохије. Деца основну школу уче у Бањској.

Етници: Лозйштанин и Лозйштанка; ктетик: лозйштански.

Информатори: Драгољуб Илић (1921), Милован Живковић (1929), Јован Недељковић (1930), Миле Виријевић (1961) и Милица Недељковић (1945).

Топонимија

Алѐмпијево кѓље, пашњак обрастао клеком.	Бѹбан, извор воде.
Балабѓн, брдо, југоисточно од села, с десне стране Ибра.	Вѐлика њйва, в. Њйва.
Бѐла њйва, в. Њйва.	Вѓда: Чвѓрина вѓда, извор воде.
Брйјег: Крйви брйјег, брдо.	Вртѓшка, врх брда.
	Вршлѓма, брдо.
	Вршлѓмски пѓток, в. Пѓток.

Гољина, брег, део Шепоњиног брда.	Листвова, брег.
Грабовити брѣг, брдо обрасло грабом.	Луѓ, долина уз Ибар.
Градина, брдо, на врху зараван.	Металка, брдо без дрвећа.
Градински до, долина (поток) у подножју Градине.	Мечкина рупа, пећина у брду.
Гувно, локалитет на коме сељани врху жито.	Њива: Бела њива, њива; Велика њива, њива.
Дрѣнове, старе њиве, сада запуштене.	Орловац, шиљасто брдо без дрвећа.
Дувар, рушевине некаквих зидина.	Осоје, брег без растиња.
Желковац, јазбине у кршу изнад села.	Под пругу, њива уз железничку пругу поред Ибра.
Јазбине, крш у страни, има јазбина.	Поток: Вршламски поток, поток у подножју брда Вршлама; Поток код Кладенца, поток; Прави поток, поток у страни.
Јечмиште, страна у брду.	
Каваче, њиве и ливаде у долини Ибра.	
Кладенац, извор воде.	Рањасте њиве, њиве.
Клече, страна у брду, обрасла клеком.	Ровине, поток у страни.
Код колиба, локалитет са остацима зидина.	Саставци, извор воде код којег се састају два потока.
Код трешања, ливада са две трешње.	Солила, ливада на којој се даје стоци со.
Криви бријег, в. Бријег.	Смоница, њиве.
Кршчица, камењар у страни.	Смрдан, извор воде.
Кршањак, брдо у страни, каменит предео.	Торови, локалитет у страни на коме се затварала стока у торове.
Лајница, брдо у страни са проређеном шумом.	Трлињак, мања шума.
Липарје, мањи простор на коме има липа.	Чворина вода, в. вода.

Антропонимија

Презимена

Виријевић//Виријевић, 1 кућа. Некада давно дошли из Вирпазара у Лимску долину па у Војмислиће (о. Зубин Поток). Један од предака звао се Мина па се по њему једно време презивали Минић. Из Војмислића у Лозиште прешли 1966. године Рођаци су са Виријевићима у Бањској. Слава Аранђеловдан (21. новембар); мала слава Илиндан (2. август). Инф. Миле Виријевић (1961).

Врбничани, породични надимак осам кућа Недељковића, добијен по месту Врбница одакле су дошли.

Вукићевић//Вукићевић, 1 кућа. Прешли из Бањског Сувог Дола 1945.

године на женино имање. Рођаци су са Вуковићима у Бањском Сувом Долу. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Николдан (19. децембар). Инф. Захарије Вукићевић (1940) и Драго Анђелковић (1944).

Илић¹, 2 куће. Отац оба информатора рођен је у селу Неволани код Вучитрна и одатле је прешао у Лозиште. Ту се оженио и остао у жениној кући. О даљем пореклу не чувају предање. Нису род са Илићима у овом селу и у Бањској. Слава Николдан (19. децембар); мала слава Свети Илија (2. август). Инф. Драгољуб Илић (1920) и Милорад Илић.

Илић², 1 кућа. Верују да су некада давно прешли из Вирпазара у Паруце, а из Паруца у Лозиште. Рођаци су са Илићима у Бањској. Слава Петковдан (27. октобар); мала слава Петковица (8. август). Инф. Живан Илић (1917).

Живковић//Живковић, 1 кућа. Своје порекло везују за Црну Гору (околина Берана), али не знају тачно кад су прешли у Лозиште. Сматрају да је то било половином 19. века. До 1941. године су се презивали Мијатовић, када је информаторов деда Јеротије променио презиме у Илић. Сматрају се најстаријом породицом у овом селу. Слава Свети Илија (2. август); мала слава Блага Марија (4. август). Инф. Милован Живковић (1929).

Недељковић//Недељковић, 8 кућа. Информатор каже да је његов деда као дете дошао у Лозиште из Врбнице (околина Митровице). О даљем пореклу не чувају предање. Нису у сродству са Недељковићима у Бањској и у суседном селу Изворе. Овде их зову Врбничани по месту одакле су дошли. Деда и прадеда информаторов, Милоје и Недељко, презивали се Савовић. Савовића, каже, има у Црној Гори. Слава Петковдан (27. октобар); мала слава Петковица (8. август). Инф. Јован Недељковић (1941) и Милица Недељковић (1945).

Мушка имена

Благоје	Исайло	Милован
*Василије	Јанићије	Милоје
Владо	*Јеротије	Милорад
Гвозден (1961)	Јован	Недељко
Глигорије	Љубиша	Петар
Горан	Милан//Милан	Ранђел (1930)
Драгољуб	Миле (1961)	Саша (1966)
Душан	Миленко//Миленко	Спasoје

Женска имена

Ѓана//Ѓана	Доста̀на	Жива̀на
Ангелина (1932)	Дра̀гица	Љиља̀на
Бранкица (1976)	Душа̀нка	Мила̀дија

Мѝлица (×2)	Ра̀дица	Сла̀вка
Милѝнија	Ра̀дмила//Ра̀дмѝла (×2)	Сретѝна
Мѝлосава	Ра̀дојка	Станѝја
Мирј̀ана (1973)	Са̀ња (1980)	Ст̀аница

Мушки хипокористици

Гѝго (Глигорије)	Љ̀убо (Љ̀убиша)	Мѝцо (Миленко)
Го̀до (Гвозден)	Мѝки (Милоје)	Мѝшо (Исаило)
Ду̀ле, в. Душко	Мѝки (Миленко)	Нѝћо (Јанићије)
Ду̀шко/Ду̀ле (Душан)	Мѝле (Милорад)	Пѐро (Петар)
Јо̀во (Јован)	Мѝћо (Милован)	Спа̀со (Спасоје)

Женски хипокористици

*Гѝлка (?)	Мѝла (Миленија)	Мѝцка (Милосава)
Гѝна (Ангелина)	Мѝла (Радмила)	На̀на (Сања)
Дра̀га (Драгица)	Мѝла (Мирј̀ана)	Ра̀да (×2; Радмила)
Ду̀шка (Душанка)	Мѝца (Миладија)	Срѐта (Сретена)

Мушки надимци

Ду̀до (Миле), добио надимак по деди кога су истим надимком звали.

Женски надимци

Бу̀цка (Радојка), буцмаста је
 Ву̀кица (Љ̀иљана), дали јој надимак због болести
 Цу̀ла (Достана)

Локва

(Лѝква)

Ово мало српско село налази се у страни на источним падинама планине Рогозне, сат и по хода јужно од Бањске, а око 11 км северно од Косовске Митровице. Име је, каже предање, добило по локвама воде којих има и данас.

Село има своје гробље и у њему старих крстова. Мештани чувају предање да се некада давно из суседног села Ловца доселио у Локву неки њихов предак, по имену Лазо (Лазар) због убиства турског бега, а у Ловац дошли са Жабљака (Црна Гора). Тамо су се презивали Орловић или Дробњак. Лазо је, каже предање, имао четири сина: Миљка, Луку, Ракића, а четвртим не знају име. Од Миљка су Трајковићи, по Трајку Миљковом оцу, од Лука Луковићи, а Ракић је имао си-

нове Павла, Максима и Јанићија. Од Максима су Максимовићи, а од Јанићија Јанићијевићи. Иначе, сва домаћинства у Локви имају исту славу.

У селу је до 1958. године било 15 кућа, а данас их има свега 8 (у једној, осмој, живи само једна жена). Већина домаћинстава се одселила у Звечан, Косовску Митровицу и у Крагујевац. Село је електрифицирано пре три године, али је без путева. Десетак породица са преко 25 чланова повремено лети долазе овде, а зими живе у Звечану и Косовској Митровици. Деца основну школу уче у суседном селу Жеровници.

Етници: Локвањин и Локвањка; ктетик: локвањски.

Информатори: Дејан Трајковић (1966) и Владимир Трајковић (1937).

Топонимија

Букве, предео у страни обрастао буквом.	Младенова њива, њива, припадала неком Младену.
Водџа, мањи извор воде.	Новичина ливада, ливада обрасла клеком.
Врљаџ, камењар у страни.	Орница, ливада, некад била њива, обрасла клеком.
Гај, шума у страни.	Потоџ, поток.
Гувњина, место на коме се воловима и коњима врши жито.	Пут, пут који долази од Житковца и повезује села: Жеровницу, Локву, Липовицу, Ловац, Војмислиће,
Гувно: Лужово гувно, гувно.	Равна, брдо, у горњем делу зараван.
Лажине, шума у страни на равном узвишењу.	Ријека, поток у страни.
Лужово гувно, в. Гувно.	Рисаџ, равнина на брду.
Код куле, локалитет у близини неке старе куће.	Требенова//Требенова, ливада у страни.
Кршањак, врх брда, кршевит је.	Чукара, брдо, на врху омања зараван.
Козаревска њива, њива обрасла клеком.	Шумарје, предео обрастао шумом.
Козаревска ријека, речица југозападно од села која долази од Козарева и улива се у Ибар код Житковца.	Ширџи дџ, долина, има извор воде.
Кула, кула, предање каже да је припала неком бегу.	

Антропонимија

Презимена

Јанићијевић, 1 кућа. Некада давно дошли из Црне Горе (околина Жабљака) у суседно село Ловац. У Ловцу је неки Лазо, заједнички предак свих Ловчана, убио неког турског агу (или бега) и прешао у Локву. Три куће Јанићијевића су прешле

у Звечан пре 15 година, одн. пре 4 године. Слава Ђурђевадан (6. мај); мала слава Николџдан (19. децембар). Инф. Дејан Трајковић (1966) и Велимир Трајковић.

Максимовић, 1 кућа. Три куће Максимовића прешле су у Митровицу а повремено, лети, долазе овде. О пореклу в. Јанићијевић. Слава Ђурђевадан (6. мај); мала слава Николџдан (19. децембар). Инф. Дејан Трајковић (1966).

Павловић//Павловић, 2 куће. У једној кући живи једна старија жена. Три куће Павловића одсељене су пре 20 година (једна у Звечан, друга у Шиполе код Косовске Митровице, трећа у Крагујевац). Остало о пореклу в. Јанићијевић. Слава Ђурђевадан (6. мај); мала слава Николџдан (19. децембар). Инф. Дејан Трајковић (рођен 1966).

Ракићевевић, 1 кућа. О пореклу и слави в. Јанићијевић. Инф. Дејан Трајковић (1966).

Трајковић//Трајковић, 3 куће. Своје порекло везују за Црну Гору (Жабљак). Некада давнко, неки Лазо, дошао у Ловац са четири сина. У Ловцу убије неког турског бега и пређе у Локву. Верују да су сви у Локви род и да потичу од једног претка. У једној од три куће Трајковића живи једна старија жена. Слава Ђурђевадан (6. мај); мала слава Николџдан (19. децембар). Инф. Дејан Трајковић (1966).

Мушка имена

Велимир	*Лазар	Мирко//Мирко
Дејан	Љубиша	*Младен
Драган	Марко	Светолик
Живоин	Миливоје	Славиша
Звездан	Милан	
Крстивоје	Милоица	

Женска имена

Билана	Марија	Милка
Витомирка	Миленија	Оливера
Драгица	Милица	Ратка

Мушки хипокористици

Дејан (Дејан)	Крсто (Крстивоје)	Лица (Милоица)
Живо (Живоин)	*Лазо (Лазар)	Славо//Славо (Славиша)
Звезда (Звездан)	Лицо (Светолик)	

Женски хипокористици

Бѣља (Биљана)
Вѣра (Оливера)
Вѣта (Витомирка)

Драга (Драгица)
Мара (Марија)
Мина (Миленија)

Мушки надимци

Кѣло (Велимир)

Женски надимци

Нисам забележио ниједан женски надимак.

Меки До (Горњи)

(Мѣки Дѣ//Мѣки Дѣо Горњи)

Ово мало српско село налази се северно од Бањске, око два и по сата хода, а од суседних села Каменице и Јанковог Потока око 30–40 минута. То је изразито планински предео који се спушта према Ибарској долини. Једини прилаз селу могућ је запрежним колима од Јанковог Потока, а од Ибарске долине и магистрале само пешачком стазом (стрмом узбрдицом) уз Мекодолски поток. Село је смештено на планинској заравни у горњем току Мекодолског потока, у чијој долини има три извора воде.

Село има своје гробље које је смештено на брду изнад села и на њему има око 30 старих крстова. На гробљу нема никаквог дрвећа, што је права реткост. Данас у селу има свега једно домаћинство са четири душе, а донедавно је било шест кућа. Преостала кућа чува предање да су старином из Црне Горе. Највероватније је да ће у скорије време ово село остати пусто, без иједне живе душе. Деца су основну школу учила у Сочаници (о. Лепосавић). Село је електрифицирано пре три године, али је питање за кога.

Етници: Мекодѣлац и Мекодѣлка//Мекодѣлчанин и Мекодѣлчѣнка; ктетик: мекодѣлски и мекодѣлчѣнски.

Информатор: Гвозден Гвозденовић (1971).

Топонимија

Брањкова ливада, ливада и пашњак.
Вѣлико брдо, брдо у страни.

Гувно: Сѣкуће гувно, зараван у страни, некад било гувно; Стѣнково гувно, гувно.

Вр ливада, брдо изнад ливада.

Дѣ: Радѣјков дѣ, долина.

Грѣбље: Лагѣнско грѣбље, локалитет
с траговима неколико грѣбова; Тѣр-
ско грѣбље, грѣбље.

Дѣчак, мали до.

Кљѣнѣвица, брдо.
Кѣље, брдо.

Коса: Шупља коса, локалитет с траговима старих кућа.	а улива се у Ибар код Меког Дола (Доњег).
Купињаџак, локалитет на коме има купина.	Поточиња, поток у страни Мекодолског потока.
Латинско гробље, в. Гробље.	Пресло, брдо; Станино пресло, њива у страни.
Мекодолски поток, в. Поток.	Радјков дђ, в. Дђ.
Миленков брег, брег.	Раљаста њива, в. Њива.
Навој, брдо у страни.	Сџуће гувно, в. Гувно.
Њива: Раљаста њива, њива са два крака с извором воде.	Станино пресло, в. Пресло.
Обзђвина, ливаде у страни, некад биле њиве на којима је расла зова.	Станково гувно, в. Гувно.
Поток: Мекодолски поток, поток који се формира југозападно од села,	Турско гробље, в. Гробље.
	Шупља коса, в. Коса

Антропонимија

Презимена

Гвозденовић, 1 кућа. Чувају предање да су им се преци некад давно доселили из Црне Горе у Вељи Брег (о. Нови Пазар), а из Вељег Бријега прешли у Меки До (Доњи). Кад су се поделили, нису имали места и простора, па се информаторов прадеда Илија, или деда Ратко, преселио у Горњи Меки До. Овде су и сахрањени. Раније су се презивали Милић, али је информаторов отац, Милорад, узео презиме Гвозденовић вероватно по прадеди Гвоздену. Слава Ђурђевадан (6. мај); малу славу немају. Инф. Гвозден Гвозденовић (1971) и Душица Гвозденовић (1968).

Мушка имена

Милорад (1932)

Гвђзден (рођен 1971)

Женска имена

Миланка

Душица (рођена 1968)

Мушки хипокористици

Миле (Милорад)

Гђки (Гвозден, 1971)

Женски хипокористици

Цула (1968, Душица)

Надимци

Нисам забележио ниједан мушки, нити женски надимак.

Меки До Доњи (Мѐки Дђ//Мѐки Дѐо)

Ово напуштено српско село налази се у долини Ибра, око 25 км северозападно од Косовске Митровице, на ушћу Мекодолског потока у Ибар.

У селу су донедавно живеле три породице Милића; две су нешто раније прешле у Крагујевац, а трећа пре три године. Ови Милићи су род са Гвозденовићима у Горњем Меком Дољу (в. Горњи Меки До, Гвозденовић). Село припада месној канцеларији Бањској и имало је своје гробље. Ваља напоменути да мештани суседних села оба ова села (Горњи Меки До и Доњи Меки До) називају *Меки Део*, осим када хоће да учине разлику.

Етници: Мекодђлац и Мекодђлка//Мекодђлчанин и Мекодђлчђнка; ктетик: мекодђлчански и мекодђлски.

Информатор Никола Радовановић (1918), родом из Доње Каменице, на Ибру.

Топонимија

Вѐлико ђсоје, в. Ђсоје.	повезујући два села уском, стрмом
Врѐло, извор са којег је доведена вода	путањом.
за Доњу Каменицу.	Ђсоје, шума у страни; Мђло ђсоје,
Грђђк, до, обрастао грабом.	шума у страни.
Грђђти дђ, поток.	Погђни пђток, поток.
Дђња обзђвина, предео у страни на	Прѐграда, брдо седластог облика.
коме расте зова.	Преслђнце, брдо.
Купусђна, брдо.	Рђјњица, страна у брду обрасла рујем.
Лђг, ливада уз Ибар.	Рђвно брдо, брдо.
Мђло ђсоје, в. Ђсоје.	Срѐдњи брђјег, брдо без растиња.
Мекодђлски пђток, поток који долази	Стђнино прѐсло, брдо.
од Горњег Меког Дола и улива	Ширђки дђ, долина.
се у Ибар код Доњег Меког Дола,	

Антропонимија

Презимена

Нисам забележио ниједно домаћинство, јер у селу нико не живи (напуштено је).

Рудине (Рџдине)

Ово старо српско село налази се у планини, на источним падинама Рогозне, око два сата хода северозападно од Бањске. Село је, по предању, добило назив по руди која је на том терену коришћена још у време краља Милутина, а прерађивала се, кажу, у Бањској. На једном локалитету, с леве стране Турског пута, у близини куће Божицара Аксентијевића, виде се остаци некакве шљаке (прерађевина руде).

Не рачунајући главни део села, куће су у селу размештене у четири засеока: Грубавица, Ђановиће, Криваче и Летовац са једном кућом. Засеоци су један од другог удаљени по 2–3 км. Село има своје гробље са доста старих крстова.

У селу постоји једносpratна зграда основне школе, величине 25 × 10 метара, у којој су деца из Рудина, Грижана, Ораовице и Јанковог Потока похађала школу од 1 до 4. разреда, док су од 5 до 8. ишла у Бањску. Августа 1987, када сам обишао ово село, школа је имала само једног ђака који је завршио први разред. Мештани су ми рекли да је у овој школи пре 25 година било преко 50 ђака. Школска зграда је орнула, скоро напуштена. Сам њен изглед путнику намернику говори да је напуштена и да се о њој нико не брине. Учитељица која држи наставу с једним учеником је Спасојевић Вујка из Јошевица код Бањске, која дневно препешачи по двадесетак километара.

На улазу у село поред Турског пута налази се чесма звана Кадијача, подигнута 1959. године. Изнад чесме, у страни, види се нека ископина налик на тунел.

У селу сам забележио и ономастички обрадио 11 кућа са 24 становника. У кућама су остале само старије особе, чија ће се огњишта, после њихове смрти, угасити јер млади свет одлази. Иста судбина задесиће и околна села која су сва српска.

Само једна кућа у селу не чува предање о свом пореклу. Пет кућа даље порекло везује за Црну Гору (три од њих за Приморје, једна из Црне Горе прешла у Војмислиће па у Рудине, а једна је из Црне Горе дошла у Изворе па у Рудине после Другог светског рата). Пет кућа верују да су некада давно из Херцеговине прешли у Рудине. У последње време око 16 кућа и више појединаца напустило је своја стара огњишта и отишло углавном ван Косова и Метохије.

Село је електрифицирано пре три године. Просек чланова по домаћинству износи 2,78.

Етници: Рудинац и Рудинка; ктетик: рудински.

Информатори: Радован Аксентијевић (1924), Милутин Миловановић (1924), Божидар Костић, Милутин Костић, Павле Недељковић (1927) и Петар Миљковић (1932).

Топонимија

- Ан, темељи зграде за преноћиште поред Турског пута који води за Нови Пазар. Зграда је, кажу, изгорела 1941. године.
- Бајир, брдо.
- Баџиште, гробље и пашњак око њега.
- Бизџистен, пашњак у страни.
- Брањевине, брдо, пашњак.
- Бор: Гџли бор, чука, брдо изнад долине зване Ракљеве.
- Брдо: Дебело брдо, брдо и пашњак на њему; Ђрско брдо, брдо и пашњак изнад кућа Костића у овом селу; Јајгино брдо, брдо.
- Бара: Црвџна бара, извор у ливади, црвене боје. Мештани кажу да кад се прича о бари, вода се мути, а кад се о њој не прича она је бистра.
- Бачија: Стџра бачија, локалитет у страни.
- Брџза, брдо.
- Бџковак, страна обрасла буковом шумом.
- Бџлина вџда, извор на коме су, по предању, прале буле (Туркиње).
- Вџлика њива, в. Њива.
- Вџр: Цџгански вџр, извор воде, лети пресушује.
- Водџца, извор воде између два брда.
- Гџли бор, в. Бор.
- Грабџак, грабова шума.
- Гробље: Рџмљџанско грџбље, гробље у долини Ракљаве. На њему се виде плоче величине 2 × 0,5 м. У непосредној близини има трагова српског гробља.
- Грџбавица, заселак села Рудина.
- Дебело брдо, в. Брдо.
- Дџб: Дџлови, долине у страни; Дубџки дџ, већа долина; Криви дџ, увијена долина.
- Дџња ливџда, ливада.
- Дџчак: Миркин дџчак, мали до.
- Дубџки дџ, в. Дџб.
- Дувџаниште, ливаде у страни.
- Ђџнџвиће, заселак села Рудина.
- Ђрска гџвна, гувна на којима Костићи (Ерци) из овог села врху жито.
- Ђрско брдо, в. Брдо.
- Ђрци, део села у коме живе две куће Костића, и по једна Аксентијевића и Миловића.
- Златни пџток, в. Пџток.
- Јџзбине, крш и јџзбине у њему.
- Јајџино брдо, в. Брдо.
- Јасџле, њива и шума око ње.
- Јџчмиште//Јечмиште, њива, некад се сејао јечам.
- Кадџџача, в. Спџмен чџсма.
- Караџлиште, локалитет поред Турског пута на коме су, по предању, биле карауле.
- Код бунџра, удолина у којој је некад био бунар.
- Кџса, превој на брду обрастао шумом.
- Кривџчка ријџка, в. Ријџка.
- Кривџче, заселак села Рудина.
- Криви дџ, в. Дџб.
- Крџшковица, ливада.

- Кршићи, неколико мањих кршева у
подножју брда Чукаре.
- Лазов тор, њиве у страни.
- Љутица, долина.
- Миркин дочак, в. Дб.
- Мутњице, поток.
- Њива: Вѣлика њива, њиве у страни;
Тошина њива, њива, припадала не-
ком Тоши.
- Ораовачка чукара, в. Чукара.
- Осоје, шума у страни.
- Поток: Златни поток, поток који се
формира са западне стране Рудина
и тече према Бањској реци.
- Преграда, пашњак у страни.
- Равна, равнина на превоју брда.
- Ракљеве, долина.
- Ријека: Кривачка ријека, речица, по-
ток, у засеоку Криваче.
- Римљанско гробље, в. Гробље.
- Сеочка чукара, в. Чукара.
- Спомен чѣсма, в. Чесма.
- Стара бачија, в. Бачија.
- Топиште, брдо, некада се, кажу, са
њѣга пуцало из топа.
- Тошина њива, в. њива.
- Трла, брдо у страни.
- Ћупила, брдо изнад рудинске школе.
- Цигански вир, в. Вир.
- Црвана бара, в. Бара.
- Чесма: Чѣсма/Спомен чѣсма, чесма.
Мештани је зову Кадијача. Налази
се поред Турског пута који води
за Нови Пазар. Подигнута је 1959.
године у част проласка црногорске
бригаде и палих бораца 1941. годи-
не Чесму је подигао Савез бораца
из Бањске. Вода је хладна и добра
за пиће. На истом месту раније
је постојала нека плоча величине
2×1м, а налази се у Бањској.
- Чѣсма, в. Чесма.
- Чукара: Ораовачка чукара, брдо према
селу Ораовици; Сеочка чука, брдо;
Чукара, брдо; Чукарак, мања чука.
- Шапац, ровови, има трагова шанчева.

Антропонимија

Презимена

Аксентијевић, 3 куће. Верују да су некада давно дошли из „Ерцеговине“. Једни су се населили у околину Куршумлије, други у Вучу код Сочанице, а трећи овде у Рудине. Овде их зову Ерцима по Херцеговини одакле су дошли. Имају рођаке у Бањској Реци (1 кућа). Информатори знају да им се деда звао Јосип и да је рођен и умро у Рудинама. Две куће Аксентијевића су одсељене: једна у Батоцину, а друга у Лепосавић, пре пет одн. десет година. Осим те две куће, одселила су се и четири брата (за Панчево, Београд, Лепосавић и Краљево) као и више појединаца. Слава Николѣдан (19. децембар); мала слава млади Николѣдан (22. мај). Инф. Радован Аксентијевић (1924) и Радисав Аксентијевић.

Андрић, 1 кућа. Донедавно их је било 4 куће. Једна се преселила у

Лепосавић, друга у Крагујевац, а трећа у Ново Брдо. Своје порекло везују за Црногорско приморје. Раније су се презивали Миловановић и сматрају се рођацима са истима у овом селу. Садашње презиме су узели пре првог светског рата. Слава Свети Васьилије (14. јануар); мала слава Свети Рањео (21. новембар). Инф. Милутин Миловановић (1924).

Ерци, породични надимак две куће Костића. Добили га по „Ерцеговини“ одакле су досељени. Инф. Радисав Аксентијевић.

Костић¹, 2 куће. Верују да су пореклом Херцеговци. Рудинци их зову Ерцима. До 1945. године презивали се Аксентијевић када су променили презиме. Род су са Аксентијевићима у овом селу. Недавно су одсељене и две куће Костића: једна у ужу Србију, а друга у Лепосавић, као и три појединца. Слава Николдан (19. децембар); мала слава Свети Никол летњи (22. мај). Инф. Радисав Аксентијевић.

Костић², 1 кућа. Своје порекло везују за Црну Гору одакле су прешли у суседно село Војмислиће, а одатле у Рудине. Раније се презивали Катић. Имају рођаке у Бањској. Информатор зна да му се деда звао Косто, одакле, вероватно, и њихово презиме. Два сина домаћинова одсељена су за Београд и Крагујевац. Слава Свети Лука (31. октобар); мала слава недеља по Ђурђев дану. Инф. Божићар Костић (1919).

Мијатовић, 1 кућа. Дошли из суседног села Бањске Реке. О даљем пореклу не чувају предање. Једна кућа се иселила за Звечан, две у Бањску, као и два сина домаћинова: један у Лепосавић, а други у Крагујевац. Слава Митровдан (8. новембар); мала слава Петровдан (12. јул). Инф. Сунчица Мијатовић (1969).

Миловановић//Миловановић, 2 куће. Сматрају да су најстарији досељеници у овом селу. Раније се презивали Пејовић. Своје порекло везују за Црну Гору (приморје). Други информатор сматра да су из Васојевића. Кажу да су породицу Ђуровић (Јаковљевић) довели у суседно село Ораовицу (в. Ораовица, Јаковљевић). Имају блиске рођаке (две куће) у Бањској и у Зрносеку код Лепосавића, али се они презивају Вукашиновић по претку Вукашину. Из обе ове куће исељено је пет појединаца. Информатор зна да му се прадеда звао Милован и да је погинуо у овом селу. Слава Св. Васьилије (14. јануар); мала слава Свети Аранђео (21. новембар). Инф. Милутин Миловановић (1924) и Милован Миловановић (1920).

Милентијевић//Милентијевић. Било их је четири куће, али су се одселиле после Другог светског рата. Инф. Милутин Миловановић (1924).

Недељковић, 1 кућа. Овде дошли из суседног села Извора 1927. године где имају и рођаке, а у Изворе пре 180 година из Црне Горе (више о њима види Изворе, Недељковић). Слава Лесендровдан (12. септембар); мала слава Свети Аранђео (21. новембар). Инф. Павле Недељковић (1927).

Мушка имена

Александар	*Јосип	*Милован
Богољуб	*Косто (×2)	Милорад
Божидар (×2)	Љубинко	Милутин
Димитрије	Љубодраг	Радисав
*Јанђије	*Марјан	Радован
*Јеврем	*Методије	Радосав

Женска имена

Александра (1927)	Крстијана	Росанда//Росанда
Драгана	Милунка	Радомирка
Драгомирка	Николета	Радунка
Јелица	Петкана	Сретена

Мушки хипокористици

Бико (Љубинко)	Љубо (Љубодраг)	Раде (Радисав)
Божо (Богољуб)	Миле (Милорад)	Рашо (Радован)
Божо (Божидар)	Михко (Димитрије)	Тине (Милутин)
Божко (Божидар)	Мишо (Александар)	

Женски хипокористици

Драга (Драгана)	Мица (Милунка)	Тена (Сретена)
Јела (Јелица)	Пека (Петкана)	Чорка (Александра,
Кина (Крстијана)	Рада (Радомирка)	1927)
Мица (Драгомирка)	Роса (Росанда)	

Надимци

Није забележен ниједан мушки, ни женски надимак.

Ономастика Звечана**Увод**

Насеље Звечан се налази на три километра северозападно од Косовске Митровице, а смештено је на северозападним падинама Звечанског брда. То је ново насеље које се развило између два светска рата, а нарочито после другог

рата, захваљујући индустријском развоју Трепче. Ту су, у Трепчи (у руднику код Старог Трга и у топионици олова), налазили запослење сви који су се доселили у Звечан, а и многи из околних села.

Теренска истраживања и прикупљање грађе, уз сагласност и материјалну помоћ Одбора за ономастику Српске академије наука и уметности, обавио сам током лета 1988. г.

Кроз Звечан пролази асфалтни пут који према северу води за Краљево, према југу за Приштину, а према западу за Пећ, Ибарски Колашин, Црну Гору и Рашку област. Кроз Звечан пролази и железничка пруга која повезује Косово и Метохију са Краљевом и централном Србијом и Београдом. Кроз Звечан је водио и стари турски пут зв. Турска чада, који је у турско време повезивао Косово са Новим Пазаром и Санџаком преко Бањске.

Звечан је данас урбано насеље са свим пратећим објектима. Има модеран хотел (зову га Тројка), изузетно лепо урађен базен, асфалтирани терен за тенис и мали фудбал, велику пословну зграду комбината „Трепча“ коју зову „Дом посланика“, затим дом инжењера и техничара (дип). Има и низ продавница, приватних кафана, киоска, месара и друго. Највећи индустријски објекат је Трепча (топионица олова), чија се руда вади у непосредној близини, у Старом Тргу.

Од здравствених, просветних и културних установа Звечан има стационар (дом здравља), дом културе, основну и средњу школу и вишу техничку школу. Зграду основне школе подигли су Енглези између два светска рата док су радили на отварању топионице бакра. Нова зграда основне школе подигнута је 1956. године. Њу похађа око 670 ученика. У старој згради основне школе је виша техничка школа. Основну школу похађају деца из Звечана, Кориња, Малог и Великог Рудару, Матице, деца села Жеровнице, а од V до VIII разреда и деца из Грабовца. Школа носи назив „Вук Стефановић Караџић“.

Звечан нема своје гробље, нити цркву. Своје умрле Звечанци сахрањују на митровачком гробљу, гробљу у Кориљу и у Рудару. Од 1991. године Звечан је седиште новоформиране истоимене општине.

На око 5–6 км североисточно од Звечана, под брдом Соколица, високим 914 метара, код села Бољетина, налази се позната црква – манастир Соколица из 14. или 15. в. У њој се, поред вредног живописа, налази и чува изузетно вредна драгоценост српске уметности 14. века. То је мермерна статуа Богородице у седећем ставу, на престолу са малим Христом у крилу. Величина статуе је 107 × 71.5 × 45 цм. Статуа је рађена за манастир Бањску, задужбину краља Милутина, у којој се неко време налазила, али је, по народном предању, Богородица са Христом долетела пре 500 година преко брда и стала на дрво под стеном и позвала народ да ту подигну цркву. Народ јој је подигао цркву која је касније запустела, па ју је половином 19. века, опет на позив Богородице, обновио неки угледни Србин Остојић, који је за добијање дозволе турском новопазарском паши морао дати „откуп од 100 врећа жита“. Тако говори народно предање.

Можда је, после разарања Бањске, у турско време, кад су после Косовске битке 1389. године пренете мошти светог краља Милутина из Бањске у Трепчу, пренета и статуа Богородице са Христом, која је остављена на неком скровитом месту соколичког брда и тако сачувана.

На јужним падинама Звечанског града (брда), испод Малог Звечана, налазила се и црква св. Димитрија, и то на месту где је до 19. века било старо српско гробље. Јужно од ове цркве изникло је насеље, касније град који је по имену цркве добио назив (Д)Митровица.

И насеље Звечан добило је назив по истоименом брду, високом 799 м, на чијем се врху налази средњовековни византијски и српски град познат као Звечански град (тврђава). Развалине чувеног града Звечана леже на купастом брду, које је као руком срезано. Стена се наднела над стеном, камен се наднео на камен, па ти се чини, кад би прстом додирнуо онај најгорњи, потиснуо би све оне доле и читав свет цинова сурвао би се у долину Ибра. На тој источној страни, према реци Ибру, има и ниске шуме која с пролећа и током лета својим лишћем крије стеновиту падину.

Са Брда звечанскога је ванредно леп поглед на све четири стране који се не може лако и брзо заборавити. Ибар грли брдо на оном делу где истиче из клисуре Ибарског Колашина и где се Ситница улива у њега, грлећи брдо и савија се око њега као змија. Југоисточно се таласа Косовска равница кроз коју тече Ситница; под брдом, југозападно, је Косовска Митровица; са запада и северозапада високо се уздижу планине Ибарског Колашина и Рогозне.

Низ догађаја, и славних и тужних, збило се у развалинама Звечанског града. У грчким изворима из 1093. године помиње се Звечан као гранични појас између српске и византијске државе и борба српског жупана Вукана против Византије. Вукан се, уочи битке, затвори у тврђави Звечана и одатле се ноћу спусти у византијски табор и изврши знамениту победу код Липљана. Тада је Косово припојено српској држави.

Седамдесет седам година касније, 1170. године, Стефан Немања је уочи борбе са својом браћом провео ноћ на Звечану, у цркви св. Ђорђа, држећи, свеноћно бденије и уздигнутим рукама из дубине срца молио Бога: „Суди, Господе, онима који ме вређају и забрани онима који се боре са мном; узми оружја и штит и стани у помоћ мени!“ Сутрадан отвори капије Звечана и с војском разби непријатеље своје код Пантине, недалеко од Звечана. У спомен те победе Немања подигне цркву – манастир Ђурђеве ступове код Новог Пазара.

На Звечану је сахрањен Константин, незаконити син краља Милутина, претендент на престо Стевану Дечанском.

Године 1331, месеца новембра, по народном предању, извршен је на Звечану највећи злочин. Душан, син краља Дечанског, кренуо је из Скадра, дошао до Петрича (код Урошевца), опколио двор свога оца у Петричу у коме се „разлеже плач и кукњава“. Оковаше Дечанскога и одведоше у град Звечан у тамницу заједно са женом. Мало после тога краља задавише.

О Звечану говоре и путописци 19. века: Александар Гиљфердинг, Ами Буе и Пуквил.

У народу је сачувано предање да је град зидала проклета Јерина, грчка принцеза, а жена деспота Ђорђа Бранковића, и зову га Јеринин град. Градња је, кажу, трајала дуго, мучно и крваво. Камен је ношен с руке на руку из мајдана у суседном селу Рудару. Колико је дуго и мучно зидан град, говори и следећа прича коју сам чуо од четворице информатора. Предање каже како је неки човек, пошавши на кулук, оставио код куће недорасла сина. Отац се дуго задржао на кулуку. Кад се вратио кући, убије свога сина да се не би мучио као и он. Ову причу чуо сам у две варијанте.

Град се некако одржавао до почетка прошлога века, а данас је у јако лошем стању. Градске зидине су до пола разрушене. Сачувана је још понека кула која се једва држи на истуреној стени. Унутар зидина налазила се црква посвећена св. Ђорђу, која је потпуно порушена – распознају се само темељи.

Град је највише разрушен 1884. године, када је тадашњи турски командант Јусуф-бег наредио да се камење са тврђаве и од цркве св. Ђорђа сноси за градњу касарне и моста у Митровици.

Горе на граду постојале су и цистерне које су подземним ходником (тунелом) биле повезане са извором званим Заграђа (вода са Звечана, Зеленкова вода). Остаци овог ходника сачувани су и препознатљиви код извора Заграђе. Тим се ходником од извора према тврђави може ићи десетак метара.

Овом приликом у Звечану сам забележио и ономастички обрадио 810 српских кућа, односно домаћинстава (463 презимена) и 39 кућа осталих (13 кућа Муслимана, 9 Хрвата, 5 Словенаца, 4 куће Турака, 3 Руса, 2 Македонца, 2 Талијана и 1 немачка кућа). Антропонимија припадника муслиманске вероисповести, чији је матерњи језик српски, као и њихова имена, биће у посебном поглављу обрађени, а антропонимија осталих (са именима) биће обрађени у склопу српских презимена и имена по азбучном реду. Ово из разлога што су то, углавном, мешовити бракови, породице чији чланови говоре српским језиком.

Око десетак кућа у Звечану није обрађено јер укућани нису били вољни да пруже тражене податке, сумњајући у добронамерност ових истраживања.

Од 810 обрађених српских кућа већину чине досељеници из села Ибарског Колашина, Рогозне, Метохије и Косова, који своје даље порекло везују за Црну Гору. Верује се да су им преци постојбину напуштали пре 100–250 година, а у Звечан се досељавали углавном после Другог светског рата, у нешто мањем броју и између два рата.

Овде има досељеника (у мањем броју) и из Босне, Херцеговине, централне и источне Србије. Детаљније о пореклу становништва види у поглављу антропонимија.

Коликогод је било могуће, за информаторе сам тражио старије особе и у том случају подаци су потпунији и поузданији, а онамо где су информатори били млађи или суседи, подаци су оскуднији.

Што се тиче језичких особина Звечанаца, треба истаћи да се овде укрштају и преплићу зетско-санџачки и косовско-ресавски говори.

Овде бих истакао и три забележена карактеристичка женска имена: Милија са краткосилазним акцентом на првом слогу, са хипокористиком Мйла, друго Маја, име девојчице рођене у мају 1988. г., и Дуња, девојчица од 6 месеци.

Етници: Звечанац и Звечанка//Звечанка.

Ктетик: звечански.

Информатори: Милован Гвоздић (1917) и Александар Гвоздић (1927), Радојица Делибашаић (1952), Саво Пантовић и Љубиша Пантовић, Небојша Грујић (1958), Тихомир Миљковић (1944) и Живко Миљковић (1956).

На крају, изражавам топлу захвалност члановима Одбора за ономастику Српске академије наука и уметности на указаном поверењу и материјалној помоћи. Такође, дужно поштовање и велику захвалност дугујем свим информаторима који су ми својим трудом и разумевањем знатно помогли у скупљању ономастичке грађе.

Топонимија

Базен, лепо урађен базен за купање у центру Звечана.

Бања, део Звечана са мањим извором по коме је добио име.

Бањски пџок, в. Пџок.

Бараке, део града са четири једноспратне зграде дужине преко 20 м које су подигли Енглези 1930. године (служиле им као штале). Данас у њима живи око 10 породица.

Бежанија, в. Пџок.

Брдо: Вйдово брдо, брдо названо по неком Виду.

Вйдово брдо, в. Брдо.

Вџа са Звечана, в. Заграђа.

Гвџдичка казањача, локалитет у Гвџдића махали на коме су исти пекли ракију.

Гвџдичка ма(ха)ла//Гвџдичка ма(ха)ла, део Звечана настањен братством Гвџдића.

Гвџдички пџт//Гвџдички пут, пџт који води кроз Звечан за суседна села Кориље и Матицу. Даље се

наставља „Турски пут“, који води за Бањску и Нови Пазар.

Грбавица, локалитет на југозападној периферији Звечана на коме деца играју фудбал; њиве и ливаде у страни.

Енглеска колонија, в. Колонија

Заграђа, извор питке воде у шумовитој, али стрмој страни брда Звечан према Ибру. Чесма је доста запуштена, али никад не пресушује. То је Вода са Звечана, на коју се односе стихови из епске песме Смрт мајке Југовића: *Пиџа мајка Љубу Дамјанову: / Шџо нам врџиџи Дамјанов зеленко?/Ил' је гладан џшенице белице, / Ил' је жедан воде са Звечана?* Изнад саме чесме види се грубо озидан прокоп (тунел) под земљом који је, вероватно, подземно повезивао чесму и тврђаву Звечан на врху брда. Предање каже да је воду са овог извора користио цар Душан кад је боравио у тврђави.

Звѣчан, брдо купастог облика по коме је и насеље под њим добило име.

Звѣчански гра̄д (/тврђава), стари град саграђен на високој и тешко приступачној купи. Први помени су уз 11. века. Основа града је неправилног облика – прилагођена самом врху чија је висина 799 м. Град се састоји из простора опасаног зидом који је појачан кулама. Улаз је са западне стране. Из њега се долази у мањи и нижи део, у коме је уза северни зид цистерна, а у другом, већем делу, је руски научник и путописац Александар Гиљфердинг 1859. године видео „остатке дворца на два спрата озиданог опеком“, од кога се данас једва назиру неки темељи. Француски путописац Ами Буе је 1840. године унутар зидина видео остатке цркве, за коју се верује да ју је подигао Стеван Немања. Од цркве се данас само темељи разазнају. Откопавања су вршена 1956. године.

Зелѣнкова вѡда, в. Заграђа.

Јамбуљина//Јамбулина//Јамбул, извор воде у близини извора Заграђе.

Јерѣнин гра̄д, народни назив за средњовековни град (тврђаву) на брду Звечан (в. Звѣчански гра̄д).

Кањѡн, мања увала у страни.

Караула, део Звечана у страни изнад железничке пруге. Кажу да је ту борила турска војска.

Колѡнија: Ђнглеска колѡнија, део насеља на коме су Енглези између два светска рата подигли неколико стамбених зграда; Нѡва колѡнија, новије стамбено насеље настало после 1968. г.; Стара колѡнија, в. Ђнглеска колѡнија; Црногѡрска

колѡнија, неколико већих стамбених зграда.

Кориљачки пѡт, пут који везује Звечан са Кориљем и даље са Бањском и Новим Пазаром. То је стари турски пут који је повезивао Косово са Санѡаком и Босном.

Кориљачка река, речица која долази из суседног села Кориља, протиче кроз Звечан и улива се у Ибар (лева притока).

Кѡса, коса у страни, брдо.

Маљи Звѣчан, брдо према суседном селу Мали Звечан.

Мајични крш, крш у страни према суседном селу Матици.

Нѡва колѡнија, в. Колѡнија.

Нѡво на̀сѣље, новије насеље до Нове колоније.

Пајина ливада, ливада у страни.

Пѡток; поток у делу Нове колоније; Бањски пѡток, поток с мањим извором који не пресушује; (Х)ѡцин пѡток, поток који долази од Малог Звечана, улива се у Кориљачку реку. Он дели Стару и Нови Колонију. Хатар око потока припадао неком оци.

Пркач, периферија Звечана, у страни под Грбавицом.

Стара колѡнија, в. Колѡнија.

Тѣнис, локалитет асфалтиран за тенис и фудбал.

Трѡјка, хотелска зграда у центру Звечана.

Хајдѡчка вѡда, в. Заграђа.

(Х)ѡцин пѡток, в. Пѡток.

Црногѡрска колѡнија, в. Колѡнија

Чѣшма//Чѣсма, извор поред Гвоздич- Чукáрак, брдо купастог облика изнад
ког пута. Вода се не користи за Грбавице.
пиће, а чесма је запуштена.

Антропонимија

Презимена становништва православне вероисповести

Аврамовић, 1 кућа. Из Брњака (Ибарски Колашин) у Звечан прешли 1960. године, а прадед информаторов, Аврам, из Даниловграда прешао у Брњак. Раније презиме Даниловић. Слава Свети Ђорђе (16. новембар); мала слава Пантелијиндан (9. август). Инф. Јордан Аврамовић (1934).

Ѓдамић, 1 жена, Словенка.

Аксентијевић¹, 1 кућа. Породица је 1976. године прешла из суседног села Валча, а у Валач дошли из Сељанца код Старог Трга. Информатор верује да му је прадед из Црне Горе прешао у Црколез (код Истока), а одатле у Сељанце. Имају родбину (три брата) у Прекадину код Белољина који су из Сељанца тамо прешли. Слава Пётковица (27. октобар); мала слава Пантелијевдан (9. август). Инф. Витомир Аксентијевић (1932).

Аксентијевић², 3 куће. Верују да су пре 100 година дошли из Црне Горе у суседно село Рударе, потом у Шипоље (код К. Митровице), а у Звечан прешли 1948. године Имају рођаке у Рударе, а род су, кажу, са Симићима у овом насељу (1 кућа), али немају исту славу. Слава Ђурђевдан (6. мај). Инф. Звездан Аксентијевић (1960).

Аксентијевић³, 1 кућа. Домаћинов отац прешао из Црепуље (Ибарски Колашин) у суседно село Валач, а из Валча у Звечан. Слава Свети Јован (20. јануар); малу славу немају. Инф. Витомир Аксентијевић (1932).

Аксентијевић⁴, 1 кућа. Прешли 1974. године из суседног села Валча. Слава Свети Ђирик (28. август). Инф. Данило Аксентијевић (1974).

Аксентијевић//Аксентијевић⁵, 2 куће. Из Рудина (код Бањске) после Другог светског рата прешли у Звечан. О даљем пореклу не чувају предање. Имају рођаке у Рудинама (3 куће) и у Бањској Реци (1 кућа). Слава Николдан, мала слава Николдан лётњи (22. мај). Инф. Загорка Аксентијевић (1918).

Ѓлагић, 2 куће. Прешли пред Други светског рат из Рашке. Пре тога живели у Новом Пазару у који су дошли негде из Босне. Слава Свети Јован (20. јануар). Инф. Саво Алагић (1938).

Ѓлехић¹, 1 кућа. Дошли 1951. године из Врања. Раније се презивали Митровић. Слава Митровдан (8. новембар), малу славу немају. Инф. Јованка Алехић (1931).

Алехић², 1 кућа. У Звечан прешли из суседног села Рудара. Инф. Светлана Алехић.

Ѓндабака, 1 кућа. Отац информаторов 1957. године дошао из Бадња код Дрниша у Стари Трг па у Косовску Митровицу, а 1964. у Звечан. Римокатоличке су вероисповести и славе Ђвандан (24. јун). Инф. Мирко Андабака (1932).

Андрић, 1 кућа. Знају да у Звечану живе од 1970. године, али информатор не зна одакле су дошли. Слава Миџровдан (8. новембар); за малу славу не знају. Инф. Бранислав Андрић (1971).

Анђелковић//Анђелковић¹, 3 куће. Некада давно из Црне Горе прешли у суседно село Валач, а 1949. године прешли у Звечан. Слава Свети Ћирик (27. фебруар); малу славу немају. Инф. Владимир Анђелковић (1925).

Анђелковић//Анђелковић², 10 кућа. Некада давно из Црне Горе прешли и суседно село Кориље с крајим задржавањем у Врби. Из Кориља у Звечан прешли после II светског рата. Први информатор зна своје претке до петог колена. Верују да су садашње презиме узели по информаторовом прадеди Анђелку. Један део братства променио презиме у Радовић (4 куће). Слава Николџдан (19. децембар); мала слава Свети Николџа Лџџи (22. мај). Инф. Драгутин Анђелковић (1927), Весна Анђелковић и Велибор Анђелковић (1914).

Антић, 1 кућа. У кући живи мајка са кћерком. Мајка је задржала очево презиме. Овде су дошли из суседног села Житковца. Слава Свети Јован (20. јануар). Инф. Аница Пејановић (1910).

Антовић, 9 кућа. Некада давно прешли из Црне Горе у суседно село Вилиште, а из Вилишта у Звечан после Другог светског рата. Имају рођаке у Вилишту. Презиме узели по неком даљем претку Анту. Две куће са око десет појединаца се иселило. Слава Света Пџтка (27. октобар); мала слава Пџтковица (8. август). Инф. Милорад Антовић (1939) и Миловоје Антовић (1933).

Антонијевић, 1 кућа. Старину везују за Голију. Информаторов отац и деда рођени су и живели у селу Црвџни (Рогозна). После Првог светског рата прешли у Кориље, па у Звечан. Раније су се презивали Луковић. Верују да су рођаци са Радовићима у Лепосавићу и у Црвенима, Антонијевићима у Кориљу и Васовићима (одсељени у централну Србију). Слава Свети Лџка (31. октобар); малу славу немају. Инф. Драган Антонијевић (1937).

Арсенијевић¹, 1 кућа. Домаћин је недавно дошао из Валча. Даље порекло везују за Црну Гору (Васојевићи), одакле су пре 200 година прешли у Валач. Један од предака звао се Арсеније по коме су и добили презиме. Раније су се, верују, презивали Недељковић. Рођакају се са Анђелковићима из Бањског Сувог Дола, али немају исту славу. Слава Ћириловдан (27. фебруар). Инф. Арсеније Арсенијевић (1952).

Арсенијевић², 1 кућа. Домаћин куће пре тридесет година прешао из околине Прокупља. Слава Лџзарева субџта. Инф. Ружица Вардари (1928).

Арсић¹, 1 кућа. Из „Гилана“, где су им преци живели прешли 1950. године у Звечан. За време Другог светског рата информатор (домаћин) био у заробљеништву у Русији где се упознао и оженио Рускињом Јулијаном. Слава Николџдан (19. децембар); мала слава Николџдан лџџи (22. мај). Инф. Стојадин Арсић (1926).

Арсић², 1 кућа. Информаторов деда рођен је у Кучима и као војник дошао у Пећ где су живели до Другог светског рата, а потом прелазе у Звечан. Кажу да

се њихови сродници презивају Куч. Слава Свети Нико̀ла (19. децембар); мала слава Нико̀љдан лѣтњи (22. мај). Инф. Милован Арсић (1922).

Арсић³, 1 кућа.

Аџић//Аџић, 1 куће. Прешли 1946. године из Приштине. О даљем пореклу не чувају предање. Слава Свети Стѣфан (9. јануар). Инф. Бранислав Аџић (1928).

Аџић¹, 1 кућа. Пре више од 70 година прешли из околине Никшића (Завраце) у Језеро код Вучитрна, а у Звечан прешли 1987. године Слава Арѣнђеловдан (21. новембар). Инф. Драган Аџић (1951).

Аџић², 3 куће. Недавно дошли из Рудника Косовског, а у Рудник прешли око 1924. године из околине Цетиња. Информатор каже да им је слава Св. Јовѣн (20. јануар). Међутим, професор Светозар Стијовић, који је испитивао Рудник, наводи да је слава Аџића Ма̀ла Гѣспо̀ја (21. септембар), а мала слава Ђурђевдан. (6. мај) Инф. Вјера Аџић (око 25 год).

Балдѝни, 1 кућа. Италијанска породица. Син домаћина Алда носи име Марко. Инф. Љубица Маченовски (1931).

Бѣлетић, 1 човек. Дошао из Рудина код Никшића за послом. Инжењер по струци. Инф. Снежана Нешић (1965).

Бѣловић, 1 кућа. Доселили се из Језера (општина Вучитрн) пре 10 година, а у Језера прешли из Балошића код Новог Пазара. Слава Петкѣвдан (27. октобар); мала слава Пѣткѣвица (8. август). Инф. Петројка Баловић (1934).

Бѣраћ, 1 кућа. Дошли из Горњег Крњина (код Лепосавића) пре 25 година, а у Крњин прешли из Бара у Црној Гори. Некада давно, у турско време, из Црне Горе, каже информатор, прешла три брата: један у Крњин, други у Јошаницу, трећи у Десетак. Верује да су по месту Бѣре добили презиме Бѣраћ. Иначе, информатор је одличан препаратор животиња и птица. Слава Нико̀љдан (19. децембар); мала слава Свети Аџатон (4. септембар). Инф. Мартин Бѣраћ (1931).

Бѣровић, 2 куће (у једној живи један човек). Дошли из Никшића. Инф. Младен Вукмировић (1968).

Бѣсарић, 1 човек. Пре Другог светског рата прешао из Груже у Митровицу, па у Звечан. Инф. Драгомир Савић (1935).

Бѣлић, 1 кућа. Прешли 1948. године из Крњина код Истока. У Крњину су, каже информатор, живели од давнина. О даљем пореклу не чувају предање. Слава Св. Ђорђе Алѣмпије (9. децембар). Инф. Светозар Бѣлић (1927).

Бѣловић, 1 кућа у којој живи једна удовица из околине Лепосавића. Инф. Јарослав Ивковић (1955).

Бла̀гојевић, 1 кућа. Дошли 1962. године из Тополе где су од вајкада живели. Информатор, иначе инжењер у Трепчи, одлично чува предање. Има урађено родословно стабло до седмог претка који се звао Благоје. Слава Ђурђиц (16. новембар); мала слава Ђурђевдан (6. мај). Инф. Миодраг Благојевић (1929).

Богдано̀вић, 1 кућа. Инф. Ксенија Рафтовски (1975).

Богосављевић, 1 кућа. Прешли из суседног села Жеровнице. Инф. Драгољуб Јоковић (1924).

Божовић, 3 куће. У Звечан прешли из Доброшевине (Ибарски Колашин) после Другог светског рата. Даље порекло везују за Пипере. Слава Митровдан (8. новембар); мала слава Петровдан (12. јул). Инф. Жарко Божовић (1946).

Бојанић, 1 жена. Дошла из Дубраве код Истока 1952. године Њен род води порекло из Никшићке Дуге одакле су у Дубраву прешли 1930. године.⁸ Слава Свети Јован (20. јануар). Инф. Видосава Бојанић (1917). Ово јој је девојачко презиме.

Бјовић¹, 1 кућа. Дошли 1950. године из Коврага (општина Исток), а у Ковраге прешли 1929. године из села Куте (Никшићка Жупа). Чувају предање да су два брата, некада давно, у Никшићку Жупу прешла из села Кртоле на мору. За једног, виђенијег, кажу, просили су кћер Ивана Црнојевића, али му је нису дали, иако је биран за војводу. Слава Лучиндан (31. октобар); малу славу немају. Инф. Милић Бојовић (1907).

Бјовић², 1 кућа. Старину везују за Ивањицу. Домаћин је због службе често мењао место боравка. У Звечан су 1928. године прешли из Велеса. Слава Свети Стёфан Дечански (24. новембар). Инф. Александар Бојовић.

Брзош, 3 куће. Дошли из Ћуприје после Другог светског рата. Слава Аранђеловдан (21. новембар); малу славу немају. Инф. Стоја Борзош (1967).

Бранковић, 2 куће. Из села Крмине код Бања Луке 1939. године прешли у Сврачак код Вучитрна, а у Звечан 1955. године. Слава Свети Стёфан (9. јануар); мала слава Аранђеловдан (21. новембар). Инф. Душан Бранковић (1926).

Бркљач, 1 кућа. Домаћин је 1937. године из села Велика Попина код Грачца прешао на Косово (под Голеш), а у Звечан прешли 1981. године. Информатор носи два имена; Сретен (Сретеније, рођен на Св. Срећење) и Мирко. Слава Свети Јован (20. јануар); малу славу немају. Инф. Сретен Бркљач (1918).

Булић, 1 кућа. Дошли 1927. године из Сарајева. Имају рођаке у Бањалуци. Иначе су римокатоличке вероисповести. Инф. Звонко Булић (1953).

Ва̀вић//Ва̀вић, 1 кућа. Дошли после Првог светског рата из Крушевице код Херцег Новог у Косовску Митровицу, а недавно прешли у Звечан. Информатор се бави проучавањем жртава терора од стране фашиста и балиста у време Другог светског рата у овом крају. Код њега сам нашао и имена убијених из Синаја из Источке општине (3 Пумпаловића, 2 Ашанина и други). Слава Свети Стёван (9. јануар). Инф. Милорад Вавић (1924).

Васиљёвић//Васиљёвић, 1 кућа. Своју дубоку старину везују за Црну Гору (Кучи) одакле су некада давно прешли у Ибарски Колашин (Брњак), па у Шиповик више Црколеза (Метохијски Подгор). Једно време живели у Крњини (општина Исток), а пре 100 година прешли у Рудник Косовски одакле су 1947. године прешли у Звечан. Слава Ђурђиц (16. новембар); мала слава Пантелијевдан (9. август). Инф. Миленко Васиљёвић (1922).

⁸ Видети више код Светозар Стијовић: Ономастика источног дела Метохијског Подгора, *Ономајолошки њрилози I*, Београд 1979.

Васић¹, 22 куће. Чувају предање да су, некада давно, четири брата из Црне Горе дошла у Ибарски Колашин, а у суседна села Матицу и Кориље прешли пре више од 100 година. У Звечан су прешли после Другог светског рата. Рођаци су с Милошевићима у Матици, Милутиновићима у Кориљу и Живковићима у Житковцу. Са овима су, кажу, за „један појас“ даљи од Милошевића и Милутиновића. Заједнички предак свих Васића је неки Петко. Петко је живео пре 130 година и имао је оца Васа, а Васо неког Мину. Једна грана ових Васића дуго се презивала Минић. Слава Свети Ђорђе (16. новембар); мала слава свети Агатон (4. септембар). Инф. Божидар Васић (1920), Крсто Васић (1924) и Вишеслав Васић (1940).

Васић², 1 кућа. Дошли 1973. године из Пантине (код Вучитрна). Своје даље порекло везују за Црну Гору. Слава Свети Ранђо (21. новембар); мала слава Свети Ранђо летњи (26. јул). Инф. Милосава Васић (1946).

Васовић, 1 кућа. Чувају предање да су, некада давно, три брата дошла из Црне Горе у суседно село Валач, а домаћин је после Другог светског рата прешао у Звечан. Сматрају се рођацима с Марковићима у Невољане. Слава Св. Ћирик (27. фебруар). Инф. Петкана Васовић (1928).

Васовић//Васовић, 1 кућа. Дошли 1945. године из Падина у Ибарском Колашину. Информатор каже да је деда њеног мужа Радосава живео у селу Резала (Ибарски Колашин) и да је имао три брата. Један је остао у Резала, други прешао у Падине. Ови у Резала, каже информатор, презивају се Кошанин. Ово презиме им је, вероватно, по селу Кошани у коме су некада живели.⁹ Међутим, када Милисав Луговац у књизи „Ибарски Колашин“ говори о братствима у селу Падине не помиње и презиме Васовић. Слава Петковдан (27. октобар); мала слава Петковница (8. август). Инф. Марија Васовић (1936).

Величковић, 1 кућа. Дошли 1948. године из Врања. Слава Аранђеловдан (21. новембар); малу славу немају. Инф. Ненад Величковић (1963).

Велковић, 1 жена. Дошла 1975. године из Лијеве Ријеке. Живи са сином Радовић Дејаном. Слава Свети Ранђо (21. новембар). Инф. Дејан Радовић (1968).

Веселиновић, 1 кућа. Информаторов прадед, Сима, прешао из Копорића код Лепосавића у Бање код Косовског Рудника, а после Другог светског рата прешли у Звечан. Зову их Ибровци јер су дошли из долине Ибра. У породици је било два свештеника (информаторов отац Никола и Николин стриц Миљко). Рођаци су са Симићима у Бање. Слава Свети Никола (19. децембар); мала слава Св. Никола летњи (22. мај). Инф. Веселин Веселиновић (1914), учитељ у пензији.

Виријевић, 8 кућа. Своју старину везују за Вирпазар, одакле су, некада давно, прешли у Зечевиће, потом у Војмислиће (Ибарски Колашин), а после Другог светског рата прешли у Звечан. Раније су се презивали Гвозденовић. Виријевића има у наведеним селима Ибарског Колашина. Слава Свети Аранђео (21. новембар); мала слава Иљндан (2. август). Инф. Гојко Виријевић (1936), Милутин Виријевић (1925) из Бањске, и Љубомир Виријевић (1928).

⁹О томе више у књизи Милисав Луговца „Ибарски Колашин“, Београд, 1952.

Вџић, 1 жена. С њом живи и једна њена братаница. Инф. Босилка Чедић (1935).

Витковић¹, 1 кућа. Верују да одавно живе у Вучитрну, одакле су после Другог светског рата прешли у Звечан из Косовске Митровице. Слава Свети Игњатије (2. јануар); малу славу немају. Инф. Драгољуб Витковић (1929).

Витковић², 1 кућа. Прешли из суседног села Рудара. Слава Ђурђевдан (6. мај). Инф. Злата Витковић.

Вићентијевић, 3 куће. У Звечан прешли после Другог светског рата из Превлака (Ибарски Колашин), а у Превлак, некада давно, из Црне Горе. Садашње презиме узели по имену деде првог информатора Вићентија, кога су у Црепуљи убили Шиптари. Раније се презивали Радојичић по Вићентијевој деди Радојици. Радојица, који је живео пре 200 година, имао је кажу, четири сина: Раденка, Јоку, Лазу и Мишка. Њихови потомци, који данас живе у Превлаку су: Лазићи, Мишковићи и Јокићи. Једино је Раденко, чији потомци живе у Иван Кули код Куршумлије, задржао презиме Радојичић. Слава Пётковдан (27. октобар); мала слава Петковица (8. август). Инф. Радојица Вићентијевић (1918) и Зоран Вићентијевић (1960).

Влајић¹, 1 кућа. Прешли 1972. године из Вучитрна где су од давнина живели. У кући живи и домаћинов зет. Слава Ђурђица (16. новембар); малу славу немају. Инф. Драгослав Влајић (1937).

Влајић², 1 кућа. Прешли из суседног села Житковца 1964. године Информатор каже да су му и отац и деда и прадеда живели у Житковцу и да су се презивали Влајовић. Слава Свети Јован (20. јануар). Инф. Милисав Влајић (1937).

Влашковић, 4 куће. Прешли 1961. године из Лучке Реке (општина Зубин Поток). Верују да су, некада давно, три брата (Влашко, Ђура и Јакша) напустили Црну Гору због крвне освете и населили се у Ибарски Колашин. Од њих су Влашковићи у Лучкој Ријеци, Ђурићи у Црепуљи и Јакшићи у Доњем Јасеновику. Слава Пётковдан (27. октобар); мала слава Пётковица (8. август). Инф. Томислав Влашковић (1961).

Војиновић, 1 кућа. Пореклом су Херцеговци. Инф. Мила Војиновић.

Вујадиновић, 1 кућа. Дошли из суседног села Дољана, а у Звечан прешли 1920. године из Мораче због крвне освете. Тада су дошла три брата: двојица у Дољане, трећи у Куршумлију. До информаторовог оца Благоја презивали се Марковић. Пошто су у основној школи била два Марковић Благоја, учитељ предложи да овај Благоје промени презиме у Вујадиновић што и ураде. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Спаљовдан. Инф. Слободан Вујадиновић (1944).

Вујаковић, 1 кућа. Информаторов деда је из Гламоч Поља прешао у Боку Которску, из Боке 1923. прелази у околину Вучитрна, а 1980. године долазе у Звечан. Слава Свети Јован (20. јануар). Инф. Зоран Вујаковић (1946).

Вукадиновић, 5 кућа. Прешли 1970. године из Врбнице, а у Врбницу из Црепуље (Ибарски Колашин). Ови Вукадиновићи су једна грана братства Ђурић из Црепуље о чему говори и М. Лутовац у књизи „Ибарски Колашин“. Сла-

ва Пёткѡвдан (27. октобар); мала слава Пёткѡвица (8. август). Инф. Љубица Вукадиновић (1957).

Вукѡјловић, 2 куће. Прешли из Бањске Реке (општина Звечан) 1963. године Преци су им више од 100 година живели у Бањској Реци, а овамо су прешли из Никшића. У време доласка неки су се настанили у суседно село Изворе, неки у Баре, а неки у Бањску Реку. Сада у Бањској Реци има две куће и у обе живи по једна старија жена, а у Изворе их нема. Слава Митровдан (8. новембар); мала слава Петрѡвдан (12. јул). Инф. Вучина Вукѡјловић (1928).

Вукић, 1 кућа. Дошли 1976. године из Врбнице (околина Косовске Митровице), а у Врбницу прешли из Црепуље где су се презивали Ђурић. Старицу везују за Бјелопавлиће одакле су дошли пре више од 200 година због крвне освете. Слава Пёткѡвдан (27. октобар); мала слава Пёткѡвица (8. август). Инф. Миладин Вукић (1955).

Вукићевић¹, 1 жена са кћерком. Задржала девојачко презиме. Дошли из Бањског Сувог Дола. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Никѡвдан (19. децембар). Инф. Крстиња Вукићевић (1935).

Вукићевић//Вукѡћевић², 1 кућа. Прешли 1968. године из суседног села Рудара у коме су живели информаторов отац и деда. Верују да су старином Васојевићи и да је информаторов прадед с братом пре 150 година напустио Црну Гору због крвне освете. Један од браће задржао је презиме, а други се назове Вукашиновић. Слава Свети Рѡнђо (21. новембар); мала слава мѡли Свети Рѡнђо. Инф. Радомир Вукићевић (1939).

Вукмѡнѡвић, 1 жена, разведена, задржала девојачко презиме. Родитељи јој дошли из околине Вирпазара (Црмница) у Врело код Истока, а она 1950. године прешла у Звечан. Слава Ђурђевдан (6. мај); малу славу немају. Инф. Драгиња Вукмѡновић (1926).

Вукмировић, 2 куће. У једној живи једна старица. Верују да је информаторов прадед прешао из Црне Горе у суседно село Бољетин, а после Другог светског рата прешли у Звечан. Слава Свети Илија (2. август); малу славу немају. Инф. Младен Вукмировић (1968).

Вуковић¹, 1 кућа. Из Добруше код Истока прешли 1955. године Слава Свети Рѡнђо. Инф. Славица Вуковић.

Вуковић², 1 кућа. Пре 40 година прешли из Пљеваља. Домаћин син живи од 1983. године у Немачкој и ожењен је Немцем. Слава Ђурђевдан (6. мај). Инф. Јованка Вуковић (1928).

Вуковић³, 1 кућа. Домаћин је из околине Гусиња прешао у Ниш, а из Ниша недавно у Звечан. Слава Свети Илија (2. август). Инф. Миљѡјка Аврамовић (1941).

Вукмѡнѡвић, 1 кућа. Домаћин са женом живи у кући своје таште Јованке Церовина. Слава Света Пётка (27. октобар). Инф. Јованка Церовина (1921).

Вукосѡвљевић, 2 куће. Прешли после Другог светског рата из суседног села Врбнице. Слава Пёткѡвдан (27. октобар); мала слава Петкѡвица (8. август). Инф. Мирјана Вукосављевић (1967).

Вулетић, 1 кућа. У Звечан прешли из околине Косовске Митровице.

Вучетић, 1 кућа. Некада давно прешли из Црне Горе у Зубин Поток, а у Звечан дошли 1950. године. Раније се презивали Богдановић. Информатор је кројач српских капа – шајкача. Слава Пётковдан (27. октобар); мала слава Пётковица (8. август). Инф. Трифун Вучетић (1914).

Вучилић, 1 кућа. У њој живи једна жена. Инф. Видосава (Бека) Бојанић.

Вучинић, 1 кућа. Прешли из Вељег Бријега (Ибарски Колашин) у Косовску Митровицу, а 1970. године у Звечан. Можда су ови род са Радуловићима (зову их Дробњаци) у Вељем Бријегу, имају исту славу. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Илјиндан (2. август). Инф. Зага Вучинић (1947).

Вучић¹, 1 кућа. Недавно прешли из суседног села Србовца. Слава Ђурђица (16. новембар). Инф. Добрила Вучић (1937).

Вучић², 2 куће. Дошли 1963. године из суседног села Рудара. Раније се презивали Милетић (у једној кући живи једна жена). Слава Свети Аранђео; мала слава свети Аранђео летњи (26. јул). Инф. Миланка Радомировић (рођ. Вучић) (1930).

Вучковић¹, 4 куће. Некада давно, пре 175 г., информаторов чукундед Стеван прешао из Лијеве Ријеке у Зечевиће (Ибарски Колашин), па убрзо у суседно село Паруце, а одатле су у Звечан прешли 1979. године Чувају предање да су се у Црној Гори презивали Радоњић или Перовић. Информатор зна имена својих предака до дединог прадеде Радоја. Слава Свети Јован (20. јануар); мала слава Ивањдан (7. јул). Инф. Вукомир Вучковић (1928).

Вучковић², 1 кућа. Дошли из суседног села Рудара. Слава свети Аранђео (21. новембар); мала слава Свети Аранђео летњи. Инф. Љубинка Вучковић (1973).

Вучовић, 2 куће. После Другог светског рата из суседног села Ловац прешли у Стари Трг, а у Звечан дошли 1968. године Данас Вучовића у Ловцу нема. Слава Николдан (19. децембар); мала слава Пантелијевдан (9. август). Инф. Љубица Вучовић (1930).

Вучуровић, 3 куће. Из Боке Которске (Рисан и Кривошије) после Првог светског рата дошли у околину Вучитрна (Балинце, Језера), а у Звечан прешли 1932. године, односно, 1946. У једној кући живи једна старија жена. Слава Пётковдан (27. октобар); мала слава Пётковица (8. август). Инф. Бранко Вучуровић (1930) и Љиљана Вучуровић (1937).

Гавриловић, 1 женска особа. Инф. Смиља Раденковић (1934).

Гајовић, 1 кућа. Прешли 1972. године из Падина (Ибарски Колашин). Старину везују за Црну Гору, али не знају из којег места су дошли. Слава Света Пётка (27. октобар); мала слава Петковица (8. август). Инф. Миланка Гајовић (1943).

Галић, 1 кућа. Прешли из Косова Поља. Инф. Владица Галић (1975).

Гаљак, 1 кућа. Некада давно из Бјелопавлића прешли у Резала (Ибарски Колашин), а у Звечан 1956. године Раније се презивали Лаковић. Садашње презиме узели по информаторовом прадеди, који је био црн па га Турци назвали Гаљак. Слава Пётковдан (27. октобар); мала слава Пётковица (8. август). Инф. Гаљак Вукашин (1938).

Гвозде́новић, 1 кућа. Верују да су давно, не знају одакле, дошли у суседно село Валач, а 1974. године прешли у Звечан. Слава Свети Ћирик (27. фебруар); малу славу немају. Инф. Станица Гвозденовић.

Гво́здић, 34 куће. Своје далеко порекло везују за Дробњак. Из Дробњака, некада давно прешли у Ибарски Колашин (у села: Пресека, Рујиште, Брњак и Читлук). Један од информатора, Милосав, иначе свештеник у пензији, каже да су његови стари из Пресеке дошли у суседно село Кориље, а после Другог светског рата у Звечан и зна да му се чукундед звао Филип, а прадед Гвоздо и да су обојица сахрањени у Кориљу. Исти информатор имао је и стрица свештеника, Стојана. Сматрају да им је старије презиме Филиповић. Слава Ћурђевдан (6. мај); мала слава Иљиндан (2. август). Инф. Милосав Гвоздић (1917), Александар Гвоздић (1927) и Вукоје Гвоздић (1909).

Гѐрбер, 1 кућа. Домаћинов деда био је Немац, а мајка Српкиња. Инф. Зоран Стојановић (1957).

Гли́говић, 2 куће. Верују да су, некада давно, из Бањана код Никшића дошли у околину Куршумлије, а 1950. године прешли у Звечан. Слава Свети Јован (20. јануар); мала слава Свети Сава (27. јануар). Инф. Миладин Глиговић (1928).

Голу́бовић, 1 кућа. Дошли из Равни (код Ужица) где су дуго живели. Верују да су, некада давно, дошли из Црне Горе. Слава Ћурђица (16. новембар); мала слава Спа́совдан. Инф. Василије Голубовић.

Грџи, 1 кућа. Домаћин је Словенац, рођен у Косовској Митровици где се и оженио Српкињом. Инф. Владимир Гроти (1934).

Гру́јић//Грујић, 2 куће. Дошли 1947. године из села Рађевице код Врања. Слава Никџдан (19. децембар); мала слава Свети Никџла лѣтњи (22. мај). Инф. Небојша Грујић (1958).

Да́бић, 2 куће. Једна кућа дошла из Жрвња код Љубиња, а друга 1946. године из Меке Груде код Билеће. Слава Ћурђевдан (6. мај). Инф. Божо Дабић (1931) и Борика Дабић (1920).

Да́кџовић, 2 кућа. Дошли из Црне Горе. Инф. Милан Радовановић (1930).

Дамја́новић//Дамја́нџовић, 1 кућа. Дошли са Цетиња у Пећ, па у Дрваре код Вучитрна, а одатле 1961. године у Звечан. Слава Арџанђеловдан (21. новембар); мала слава Арџанђеловдан лѣтњи. Инф. Станислав Дамјановић (1928).

Данче́говић, 2 куће. Дошли из Букоша код Вучитрна. Слава Свети Јован (20. јануар); мала слава Свети Никџла лѣтњи (22. мај). Инф. Драгољуб Витковић (1929).

Дашић, 2 куће. Прешли 1952. године из Гораждевца код Пећи. Слава Свети Јован (20. јануар); малу славу немају. Инф. Бранкица Дашић (1966).

Деја́новић, 2 куће. Из Крајишта код Липљана прешли у Приштину, а 1954. у Звечан. Слава Свети Врачи; мала слава Свети Врачи лѣтњи. Инф. Зорка Дејановић (1951).

Дѣлевић, 1 кућа. Дошли 1954. године из Иванграда. Слава Свети Арџанђео (21. новембар). Инф. Славица Делевић (1954).

Делибашић//Дѐлибашић, 2 куће. Из околине Никшића прешли у Србицу (у село Пољанце) после Првог светског рата, а у Звечан једна кућа прешла 1965. године друга 1981. Слава Никџдан (19. децембар); малу славу немају. Инф. Мирко Делибашић (1929).

Дѐнда, 1 кућа. Информаторов деда је из Мириловића код Билеће прешао у Херцегово код Вучитрна, а 1950. године прешли у Звечан. Слава Свети Јџван (20. јануар); малу славу немају. Инф. Милован Денда (1951).

Димитријевић, 1 кућа. Прешли 1965. године из суседног села Житковца, а у Житковац из Пантине код Вучитрна где су домаћин, његов отац и деда рођени. Верују да су им преци из Дробњака, а презиме су, кажу, добили по ближем претку Димитрију. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Свети Илија (2. август). Инф. Урош Димитријевић (1917).

Димић, 1 кућа. Дошли 1953. године из села Сврачак код Вучитрна, а у Сврачак прешли 1921.г. из Велике Попине код Грачаца (Лика). Слава Свети Арџнђео (21. новембар); малу славу немају. Инф. Никола Димић (1914).

Димкић, 1 кућа. Из Призрена прешли педесетих година. Слава Свети Алџмпије (9. децембар); мала слава Ђурђевдан (6. мај). Инф. Гордана Димкић (1957).

Димовић, 1 кућа. У Звечан прешли 1948. године из Варага у Ибарском Колашину. Слава Света Пџтка (27. октобар); мала слава Пџткџвица (8. август). Инф. Радунка Димовић.

Добросџвљевић, 2 куће. Из околине Урошевца (с. Софтовиће) прешли 1953. године у Звечан, а у Софтовиће дошли из Готовуше код Штрпца. Слава Света Пџтка (27. октобар). Инф. Душко Добросављевић (1928).

Дџкнић, 1 кућа. Инф. Драгољуб Јоковић (1924).

Драговић, 1 кућа. Дошли из околине Никшића (село Ђириоци) у Шалце код Вучитрна, а из Шалца у Звечан прешли после Другог светског рата. Информатор има урађено породично стабло до седмог претка који се звао Драго и сматра да му је прадед Саво, свештеник, прешао из Црне Горе на Косово. Осим Сава, и његов отац, Јован, био је свештеник. Слава Пџткџдан (27. октобар). Инф. Душко Драговић (1949) и Бранка Драговић (1947).

Дрекаловић, 1 кућа. Доселили се из Стубице код Никшића у Пољанце код Србице, а недавно прешли у Звечан. Слава Свети Јџван (20. јануар). Инф. Радојка Влајић (1938).

Дробњаковић, 2 куће. Знају да су одавно живели у Вучитрну одакле су 1945. године прешли у Звечан. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава свети Илија (2. август). Инф. Ђорђе Дробњаковић (1931).

Дурутовић, 1 кућа. У њој живи једна жена. Овде дошли из Загуља у Ибарском Колашину у коме су од давнина. Слава Пџткџдан (27. октобар); мала слава Пџткџвица (8. август). Инф. Божана Дурутовић (1924).

Ђаковић, 1 кућа. Домаћин куће је рођен у Коњухе код Иванграда. Убрзо после рођења прешли су у село Бец код Ђаковице, а 1947. године у Звечан. Ин-

форматоров прадед, Милош, први је, кажу, похађао школу из ове породице, па га назвали „Бак“. По њему су, верују, добили презиме. Слава АрѠнђеловдан (21. новембар); малу славу немају. Инф. Милоња Ђаковић (1931).

Ђелић, 2 куће. Доселили се 1936. године из Пирота. Слава Николдан (19. децембар); малу славу немају. Инф. Александар Ђелић (1922).

Ђиролди, 1 жена, Италијанка. Дошла 1947. године са мужем из северног дела Италије, срез Верчели. У разговору је искрено изјавила да су њу и њеног мужа Звечанци срдечно и пријатељски прихватили и помогли, чак боље него што би је прихватили њени Италијани. Огорчена је на администрацију што су јој име албанизирали у Ђема. Инф. Гјемеа Гјиролди (Ђема Ђиролди) (1920).

Ђокић¹, 1 кућа. Домаћин, по имену Вучић, професор техничких наука на технолошком факултету у Косовској Митровици, дошао је 1950. године из села Косовице код Ивањице за послом. Зна да је у Косовици живео његов деда Вучић, а можда и прадед. Верује да су, некада давно, из Херцеговине прешли у Косовицу. О имену овога села сачувано је ово предање: „После косовске битке дошли су у ово село преживели косовски јунаци, ту се одморили и поболи хрстово коље које се примило“. И сада, каже Вучић, има великих хрстова. По косовским јунацима назову село Косовица. Слава Стѡвандан (9. јануар); мала слава Спаосовдан. Инф. Вучић Ђокић (1928).

Ђокић², 1 кућа. Прешли из суседног села Житковца. Слава Свети Илија (2. август). Инф. Аница Пејановић (1911).

Ђорђевић¹, 1 кућа у којој живе мајка и кћерка. Слава Свети Врачи; мала слава Свети Врачи летњи. Инф. Зорка Дејановић (1951).

Ђорђевић², 3 куће. Прешли 1968. године из Косовске Митровице у којој су од раније живели. Слава Свети Лука (31. октобар). Инф. Босиљка Чедић (1935).

Ђорђевић³, 4 куће. Прешли 1986. године из Слатине у којој су, верују, од давнина живели. Слава АрѠнђеловдан (21. новембар); мала слава АрѠнђеловдан летњи. Инф. Радосава Ђорђевић (1974).

Ђорђевић⁴, 5 кућа. До пре 300 година преци им живели у Тузи (Црна Гора). Због свађе и убиства неког католика (феиде), 4 брата напусте Тузи и пређу у Стреоц код Дечана (Метохија). Ту их нађу католици и убију им једног брата. После тога преселе се у Ваганицу код Косовске Митровице. Из Ваганице један брат пређе у Страмац (Ибарски Колашин), други у Ловац код Бањске, трећи брат са снахом удовицом и њена два сина у суседно село Рударе. Верују да им је раније презиме било Орландић или Орловић. Сачували су и ово предање: Када се снаха (удовица) са два сина осамосталила од девера, једном приликом неки калајџија (мајстор за калаисање бакарних котлова) затражи преноћиште код њих. Удовица га лепо прими, али га њени синови убију. Због гнусног убиства, каже први информатор, наиђе на њих проклетство и одвајкада њихови потомци не могу да се множе – увек их је по једна до две куће. Отац првог информатора презивао се Трајковић по деди Трајку. Сматрају се рођацима са Софронијевићима и Радовићима у Рударе, а деда другог информатора презивао се Софронијевић.

Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Свети Никоља (19. децембар). Инф. Благоје Ђорђевић (1916) и Миладин Ђорђевић (1921).

Ђорђевић⁵, 1 кућа. Дошли 1935. године из Трстеника. Слава Свети Ђорђе (16. новембар); мала слава Ђурђевдан (6. мај). Инф. Љубица Ђорђевић (1915).

Ђорђевић⁶, 1 кућа. Некада давно, из Мораче, прешли на Копаоник одакле прелазе у Сочаницу и Придворицу, а 1962. године у Звечан. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Никољдан (19. децембар). Инф. Зоран Ђорђевић (1967).

Ђукановић, 2 куће. У једној живи један човек. Дошли из Црмнице (Станићи) после Првог светског рата. Информаторов отац боравио је као младић у Грчкој па се оженио Гркињом. Слава Свети Илија (2. август); мала слава Свети Јован (20. јануар). Инф. Ђорђе Ђукановић (1915).

Ђукић, 1 кућа. Овде дошли из Подујева. Инф. Зоран Милетић (1967).

Ђурић, 6 кућа. Четири куће су после Другог светског рата прешле из Црепуље (Ибарски Колашин), једна из Старог Трга (у Стари Трг из Црепуље), а једна 1982. године прешла из Крлигата, а у Крлигате из Црепуље пре 70 година. Своју старину везују за Црну Гору (Бјелопавлићи). Информатор каже да су из Црне Горе прешла три брата: Ђура, Влашко и Јакша. Ђура се населио у Црепуљу, Влашко у Лучку Реку, а Јакша у Јасеновик (сва три села у Ибарском Колашину). Овакву причу чуо сам и од Драгутина Јакшића из Бањске када сам 1987. године обишао Бањску и околна села на Рогозни. Слава Света Пётка (27. октобар); мала слава Пёткџица (8. август). Инф. Томислав Ђурић (1957) и Дејан Ђурић (1968).

Елезовић, 2 куће. Порекло везују за Боку Которску где су живела три брата. Један остао у Црној Гори, други отишао за Босну, а трећи у Вучитрн. Слава Свети Ђорђе (16. новембар). Инф. Ђорђе Елезовић.

Љлек, 3 куће. Информаторов отац дошао из Обрње код Невесиња, а његови преци живели на Чеву. Слава Аранђеловдан (21. новембар). Инф. Благоје Елек (1928).

Живкџић//Живковић¹, 4 куће. Прешли из суседног села Падина, односно Рујишта (Ибарски Колашин). Старину везују за Бјелопавлиће. Род су са Галцима у Резалима и Јаковљевићима у Брњаку. Слава Света Пётка (27. октобар); мала слава Пёткџица (8. август). Инф. Мирјана Живковић (1931).

Живковић², 2 куће. Једна кућа 1968. године прешла из суседног села Матице, а у Матицу из суседног Козарева у Ибарском Колашину, а друга кућа прешла из суседног Кориља. Слава Свети Јован (20. јануар); мала слава Свети Илија (2. август). Инф. Димитрије Живковић (1914).

Живковић³, 1 кућа. Слава Свети Лука (31. октобар). Инф. Димитрије Живковић (1914).

Живковић⁴, 2 куће. Верују да од пре 300 година живе у Пантини код Вучитрна. Из Пантине су 1974. године прешли у Звечан. Слава Свети Стџфан (9. јануар); мала слава Свети Стџфан лџтњи (15. август). Инф. Томислав Живковић (1951).

Жњи́дарчић, 1 кућа. У кући живи мајка са кћерком. Мајка је задржала девојачко презиме, а кћерка носи очево презиме Фенлачки, који је био Словенац. Информатор (мајка) је 1954. године дошла из Лознице. Инф. Маргита Жнирадчић (1930).

Жо́рић, 1 кућа. Недавно дошли из Призрена. Слава Никџдан (19. децембар). Инф. Добрила Вучић (1937).

За́кић//За̀кић, 1 кућа. Кажу да су пре 100 година у Матешеву (Црна Гора) живела три брата. Пошто су се доселили, један је остао у Црној Гори, други одлази у Неготин, а трећи у Ђаковицу. Информатор је потомак овог из Ђаковице, а у Звечан је прешао 1958. године. Презиме Закић, кажу, помиње се још у време краља Твртка. Закића има у Ђаковици, Пећи, Призрену и Крушевцу. Међутим, у ономастичкој грађи за Ђаковицу и њену околину, коју је сакупио Алија Џоговић, помиње се једна кућа Закића, али ови нису род (имају различите славе и различито порекло). Слава Свети Никџла (19. децембар). Инф. Томислав Закић (1933).

Закра́јшек, 1 кућа, Словенци. Инф. Милева Кисић (1913).

Зви́цер, 1 кућа. Домаћин је из Котора (Црна Гора) дошао у Дреновац после Првог светског рата, а у Звечан су прешли после Другог светског рата. Слава Свети Јован (20. јануар); малу славу немају. Инф. Радомир Звицер (1956).

Здра̀вковић, 1 кућа. Домаћин је 1975. године прешао из Белице (општина Исток), а даље порекло везују за Црну Гору. Слава Свети Јован (26. новембар). Инф. Јованка Здравковић (1959).

Зла̀тковић¹, 1 кућа. Дошли 1951. године из Зајечара где су живели од давнина. Слава Свети Јован (20. јануар); мала слава Свети Јован летњи. Инф. Михајло Златковић (1930).

Зла̀тковић², 1 кућа. Информаторов отац из Прекадина код Прокупља дошао у К. Митровицу, а после Другог светског рата прешли у Звечан. Имају рођаке у Пироту, Нишу, Црној Трави и Лесковцу. Слава Свети Рањо; за малу славу не знају. Инф. Мирољуб Златковић (1938).

Ибрџ̀вци, секундарно презиме једне куће Васиљевић. Зову их тако што су живели у Ибарској долини у Копорићу. Инф. Веселин Васиљевић (1914).

Ива̀новић, 4 куће. Из Златице код Титограда после Првог светског рата прешли у Подујево, а из Подујева после Другог светског рата у Звечан. Слава Никџдан. Инф. Бранислав Ивановић (1953).

Ивас, 1 кућа. Живе заједно са породицом Скиба јер су род. Сестра домаћице Скиба удала се у породицу Ивас. Они су породица римокатоличке вероисповести, дошли из околине Шибеника. Инф. Нада Скиба (1934).

Ивковић, 1 кућа. Дошли после Другог светског рата из Пожаревца. Инф. Владимир Несторовић (1924).

Игња̀товић, 1 кућа. Прешли 1963. године из суседног села Банов Дола. За даље порекло не знају. Слава Свети Никџла (19. децембар); мала слава Свети Никџла летњи (22. мај). Инф. Живка Игњатовић (1937).

Њкић¹, 1 кућа. Дошли 1952. године из Куршумлије. Информатор каже да Икића има у Босни и Војводини. Слава Свети Никоља (19. децембар); мала слава Свети Никоља летњи (22. мај). Инф. Крсто Икић (1930).

Њкић², 1 кућа. У Звечан прешли из Пећи. Инф. Крсто Икић (1930).

Њлић¹, 1 кућа. Некада давно из Црне Горе прешли у суседно село Валач, из Валача у Мало Рударе, а из Рудара 1981. године прешли у Звечан. Слава Свети Кирило (27. фебруар); малу славу раније славили, али откако је на слави умро домаћининов брат, не славе је. Инф. Радосав Илић (1941).

Њлић², 1 кућа. Нису род са осталим Илићима. Инф. Радосав Илић (1941).

Њлић³, 1 кућа. Дошли из Никшића. Инф. Марко Илић (1972).

Њлић⁴, 1 кућа. Некада давно прешли из Црне Горе у Тушиће (Ибарски Колашин), одакле су пре 15 година прешли у Звечан. Слава Ђурђић; мала слава Пантелијевдан. Инф. Вукосава Илић (1937).

Јаковљевић, 1 кућа. Дошли после Другог светског рата из Ораовице код Бањске, а овамо некада давно из Црне Горе. Раније се, кажу, презивали Ђуровић. Слава Свети Лука (31. октобар). Инф. Добрија Јаковљевић.

Јакшић, 2 куће. Овде прешли 1965. г., односно 1975. године из Доњег Јасеновика у Ибарском Колашину. Даље порекло везују за Бјелопавлиће. Чувају предање да су отуда дошла три брата: Јакша, Ђура и Влашко. Јакша се са оцем настанио у Доњем Јасеновику и радили земљу око Ибра, Ђура се настанио у суседно село Црепуљу и гајили овце, а Влашко у Лучку Реку гајећи козе. Од њих тројице су Јакшићи, Ђурићи и Влашковићи (у Ибарском Колашину). Слава Петковдан (27. октобар); мала слава Петковица (8. август). Инф. Владимир Јакшић (1932), Миломир Јакшић (1965) и Драгутини Јакшић (1923) из Бањске.

Јанићијевић//Јанићијевић¹, 3 куће. Прешли 1964. године из суседног села Локве, а у Локву из оближњег села Ловац. Верују да су некада давно из околине Пљеваља у Ловац прешла три брата. Јанићијевића данас нема у Ловцу, у Локви има 1 кућа, а у Пљевљима их, кажу, има више. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Никољдан (19. децембар). Инф. Душан Јанићијевић (1939).

Јанићијевић², 9 кућа. Дошли после Другог светског рата из Слатине Вучитрнске (2 куће прешле 1955. године, а 4 је прешло 1970), а овамо из Крлигата код Косовског Рудника. Верују да су у ове крајеве дошли, некада давно, из Мораче. Имају рођаке у Иван Кули код Куршумлије, али су променили презиме. Информатор зна имена својих предака до прадеде Милентија чији се брат звао Јанићије. Слава Аранђеловдан (21. новембар); мала слава Аранђеловдан летњи. Инф. Живојин Јанићијевић (1941).

Јанковић¹, 2 куће. Некада давно дошли из Црне Горе у суседно село Ловац, а из Ловца у Звечан прешли 1962. године Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Никољдан (19. децембар). Инф. Драгомир Јанковић (1934).

Јанковић², 1 жена. Повремено долази у Звечан. Инф. Крсто Икић (1930).

Јанковић³, 1 кућа. Пре него што су 1980. године прешли у Звечан, живели су у селу Оклаце (где их и данас има) и у Зубином Потоку. Своје даље порекло везују за Црну Гору. Слава Ђурђевдан (6. мај). Инф. Мијолка Јанковић (1948).

Јањушевић, 1 кућа. Некада давно дошли из Никшића у Пећ где су информаторови отац, деда и прадед живели, а 1952. године прешли у Звечан. Слава Николдан (19. децембар). Инф. Витомир Јањушевић (1924).

Јевремовић, 1 кућа. Дошли 1962. године из суседног села Грабовца. Своје даље порекло везују за Морачу. Из Мораче су некада давно дошла три брата: један се населио у Матицу, други у Грабовац, трећи у Рударе (сва три села у непосредној близини Звечана). У Морачи, има и село Јевремовићи. Слава Свети Ранђо (21. новембар); мала слава Свети Ранђо летњи. Инф. Љубиша Јевремовић (1932).

Јевтић¹, 1 кућа. Дошли пре 20 година из суседног села Србовца, а у Србовцац некада давно из Црногорског Колашина. Рођаке имају у Србовцу, а Јевтића има у Матици и у Грабовцу, са којима нису у сродству. Слава Свети Ђорђе (16. новембар); малу славу немају. Инф. Светлана Јевтић (1939).

Јевтић², 1 кућа. Инф. Светлана Милосављевић (1913).

Јевтовић, 1 кућа. Из Ужица непосредно после Првог светског рата прешли у Косовску Митровицу, а у Звечан 1948. године. Слава Свети Лука (31. октобар; за малу славу не знају. Инф. Прокопије Јевтовић (1919).

Јездовић, 1 кућа. Из суседног села Житковца у Звечан прешли 1967. године, а у Житковац дошли из Бруса (Копанник). Слава Николдан (19. децембар). Инф. Душан Јездовић (1934).

Јеремић¹, 1 кућа. Старину везују за Дробњаке, а пре него што су прешли у Звечан живели су у Врњици код Вучитрна. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Илиндан (2. август). Инф. Горица Јеремић (1963).

Јеремић², 1 кућа. Верују да су, некада давно, из Црне Горе дошли у Брњак, а одатле пре 100 година у Крлитаге, а у Звечан прешли 1973. године Имају рођаке у Брњаку. Слава Ђурђица (16. новембар); мала слава Пантелијевдан (9. август). Инф. Јорго Јеремић (1921).

Јовановић//Јовановић¹, 3 куће. Некада давно из Пљеваља прешли у Жераве (о. Нови Пазар), из Жерава у Изворе код Бањске, из Извора 1962. године прешли у суседно село Бресницу, а из Бреснице у Звечан пре 20 година. Информатор зна имена својих предака до четвртог претка. Рођаци су са Недељковићима у селу Изворе. Слава Лесендровдан (12. септембар); мала слава Аранђеловдан (21. новембар). Инф. Љубиша Јовановић (1961) и Руменија Јовановић (1937).

Јовановић², 1 кућа. Деда домаћин живео у Пећи, одакле су прешли у Приштину, а после Другог светског рата у Звечан. Слава Свети Јован (20. јануар). Инф. Весна Јовановић (1963).

Јовановић³, 1 кућа. Из Косовске Митровице 1988. године прешао у Звечан, а у Митровицу прешли из Ибарске Слатине. Своје даље порекло везују за Црну Гору. Информатор сматра да су раније имали друго презиме, али не зна које.

Слава Свети Нико̀ла (19. децембар); мала слава Свети Нико̀ла летњи (22. мај). Инф. Милија Јовановић (1952).

Јовáновић⁴, 5 кућа. У Звечан прешли из К. Митровице, а у Митровицу из Ђаковице после Другог светског рата. Верују да су старином из Црне Горе. Слава Свети Ђорђе (16. новембар); малу славу немају. Инф. Крста Јовановић (1918), Радмила Јовановић (1930) и Миомир Јовановић (1946).

Јовáновић⁵, 1 кућа. Дошли 1950. године из Копорића (општ. Лепосавић) где је информаторов отац рођен, а даљу старину везују за село Рудиње код Блажева. Информатор зна имена предака до прадеде Петра. Слава Свети Краљ Деџански (24. новембар). Инф. Богџасав – Боро Јовановић (1928).

Јовáновић⁶, 1 кућа. Дошли 1941. године из Црногорског Колашина у Пећ, а у Звечан прешли после Другог светског рата. Слава Свети Јован (20. јануар); мала слава Свети Лу́ка. Инф. Родољуб Јовановић (1955).

Јовáновић⁷, 1 старија жена. Њен муж је 1941. године прешао из Косовске Митровице, а њени преци су из Грахова (Миловић). Слава Ђурђица (16. новембар). Инф. Спаса Јовановић (1926).

Јовић, 1 кућа. Домаћин је рођен у Владичином Хану, одакле су и његови преци. Пре доласка у Звечан 1964. г., боравио је у Косовској Митровици и Обилићу. Информаторов деда звао се Милен. Слава Свети Нико̀ла (19. децембар); за малу славу не знају. Инф. Миливоје Јовић (1930).

Јоковић, 1 кућа. Старином су Пивљани, одакле су пре 200 године из Брезне под Дурмитором прешли у Праги код Никшића. После Првог светског рата прешли у Шипоље код Митровице, а недавно у Звечан. Слава Свети Јован (20. јануар); малу славу немају. Инф. Драгољуб Јоковић (1924).

Јоксѝмовић, 1 кућа. Дошли пре 30 година из Иванграда. Информатор не зна за славу. Инф. Александар Јоксимовић (1955).

Јосѝфовић, 1 кућа. Дошли, некада давно, из Мораче у суседно село Рударе, а из Рудара после Другог светског рата у Звечан. Слава Свети Ра̀нђо (21. новембар); мала слава Свети Ра̀нђо летњи. Инф. Даринка Јосифовић (1914).

Ка̀лаба, 1 кућа. Треба, кажу, да се убрзо досели. Инф. Јарослав Ивковић (1955).

Кали́чанин, 1 кућа. Дошли 1979. године из Штавља код Сјенице. О даљем пореклу не чувају предање. Слава Ми́тровдан (8. новембар). Инф. Марија Каличанин (1953).

Карака́шевић, 1 кућа. Домаћин је 1955. године дошао из Београда, а отац му из Баната. Слава Ми́тровдан (8. новембар). Инф. Душанка Каракашевић (1931).

Караку́шевић, 1 старија жена. Дошла из Коовске Митровице, а она је од Оровића. Инф. Радунка Димовић (1928).

Карамáрковић, 1 кућа. Из Бијелог Поља прешли у Косовску Митровицу па у Звечан. Информатори не знају за славу. Инф. Никола Карамарковић и Љиљана Карамарковић (1963).

Караџић, 1 кућа. Прешли из села Ораовице код Бањске. Верују да су старином из Црне Горе. Слава Николдан (19. децембар); мала слава Свети Николла летњи (22. мај). Инф. Светозар Караџић (1965).

Касаловић//Касаловић, 2 куће. Једна од њих живи у кући Цвете Милошевић. Овде дошли из суседног села Зупча. Слава Петковдан (27. октобар); мала слава Петковица (8. август). Инф. Милојка Касаловић.

Кељановић, 1 кућа. Информаторов отац као дете 1923. године прешао у Србицу из Коњуха, а у Звечан прешли 1966. године Слава Николдан (19. децембар). Инф. Милан Кељановић (1939).

Кипић, 1 кућа. Домаћин је рођен у Вишњици код Милића у Босни, а у Звечан прешли 1948. године Слава Лазарева субота; за малу славу не знају. Инф. Госпава Кипић (1932).

Кисић, 2 куће. Дошли из села Звијерина код Билеће у Херцегово код Вучитрна, а у Звечан прешли 1966. године (једна кућа) и 1974. године (друга кућа). Слава Свети Никола (19. децембар); малу славу немају. Инф. Милева Кисић (1918) и Сениша Кисић (1966).

Ковач, 1 кућа. Прешли из Косовске Митровице. Слава Ђурђевдан (6. мај). Инф. Милан Ристић (1936).

Ковачевић¹, 1 кућа. Некада давно дошли из Мораче у Оклаце (Ибарски Колашин), а из Оклаца у Звечан прешли шездесетих година. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Свети Илија (2. август). Инф. Станка Ковачевић (1927).

Ковачевић², 1 кућа. Дошли 1981. године из Главотине код Прилужја (о. Вучитрна), а у Главотину прешли из Црне Горе. Раније се презивали Васовић. Чувају предање да су Црну Гору напустили због крвне освете и кад су их упитали одакле су, они кажу да су из Ковачице те их у књиге упишу Ковачевић. Слава Свети Врачеви (14. новембар); мала слава Свети Врачи (14. јул). Инф. Томо Ковачевић (1972).

Колић, 1 кућа. Домаћинство римокатоличке вероисповести, прешло је 1946. године из Јањева у Звечан. Инф. Катарина Колић (1921).

Комадинић, 1 кућа. Сматрају да су пре 200 година из Куча прешли у околину Ивањице. Домаћин је после Другог светског рата из Лисе (код Ивањице) прешао у Приштину, па у Звечан. Инф. Милан Комадинић (1966).

Комненовић, 2 куће. Прешли из Никшића у Језера код Вучитрна, а у Звечан дошли 1967. године Слава Аранђеловдан (21. новембар); мала слава Спасовдан. Инф. Босиљка Комненовић (1958).

Костић¹, 1 кућа. Домаћин је 1968. године прешао из Косовске Каменице са краћим задржавањем у Србици. Слава Свети Ђорђе (16. новембар); мала слава Ђурђевдан (6. мај). Инф. Илија Костић (1920).

Костић², 1 кућа. Дошли 1967. године из Смилов Лаза (о. Нови Пазар) где имају и рођаке. Слава Свети Јован (20. јануар); мала слава прва недеља по Петровдану. Инф. Слађан Костић (1965).

Костовић, 1 кућа. У Звечан прешли из Лепосавића. Слава Свети Трифун (14. фебруар). Инф. Љубисав Спасојевић (1966).

Крагџовић, 6 кућа. Три куће прешле у Звечан после Другог светског рата из Кобиље Главе у Ибарском Колашину, а друге три 1962. године из Балинца (о. Вучитрн), а у Балинце прешли 1925. године из Кобиље Главе. Своје даље порекло везују за Морачу коју су, како верују, напустили пре 150 године Слава Свети АрѠнђео (21. новембар); мала слава Госпођиндан. Инф. Мирослав Краговић (1925) и Младен Краговић (1938).

КрѠчковић, 1 кућа. Прешли из Трстеника код Глоговца (Косово). Инф. Душанка Каракашевић (1931).

Кривокапић, 3 куће. Дошли после Првог светског рата из Црне Горе у Језера код Вучитрна, а у Звечан прешли 1966. Слава Свети ЈѠван (20. јануар); мала слава Свети ЛѠка (31. октобар). Инф. Војислав Кривокапић (1927).

Крлук, 1 кућа. У кући живи једна жена римокатоличке вероисповести с дететом од 3 године. Овде дошла из Јањева. Инф. Викторија Крлук.

Крстић, 1 човек. Дошао из Топличког Ковача код Дољевца. Инф. Миладин Глиговић (1928).

КрстѠвић, 2 куће. Прешли пре 10 година из Буба у Ибарском Колашину. Информатор зна да му је деда Вучина рођен у селу Бубе. Слава Свети ЈѠван; мала слава недеља по ПетрѠвдану. Инф. Божо Крстовић (око 100 г.).

КузѠљевић, 1 кућа. Овде дошли из Футога код Новог Сада. Инф. Војислав Кривокапић (1927).

КузманѠвски, 1 жена. Носи још два презимена (Седларевић и Миловановић). Овде дошла из Ибарског Колашина (Зупче или Вараге). Седларевића има у селу Драгољевац (општина Исток). Инф. Вукашин Гаљак (1938).

ЛазѠрѠвић, 1 кућа. Информаторов деда је из околине Блаца прешао у суседно село Валач, а из Валча у Звечан прешли 1973. године Слава Свети ЂѠрђе (16. новембар). Инф. Љубомир Лазаревић (1936).

ЛазѠревић, 1 кућа. Дошла у новије време из околине Крагујевца. Инф. Снежана Лазаревић (1959).

ЛазѠрѠвић, 1 кућа. Верују да су некада давно из Црне Горе дошли у Угљаре (Ибарски Колашин), а у Звечан прешли 1953. године Слава Свети ЛѠка (31. октобар); мала слава заветина пред ЛѠчјиндан. Инф. Радосав Лазаревић (1954).

ЛѠзић¹, 1 кућа. Породица је после Другог светског рата из Гуштерице код Липљана прешла у Косовску Митровицу, а у Звечан 1979. године. Слава Свети НикѠла (19. децембар). Инф. Дијана ЛѠзић (1969).

ЛѠзић², 1 кућа. Некада давно, из Црне Горе дошли у Вељи Бријег (Ибарски Колашин). Из Вељег Бријега пре 150 године прешли у Врницу код Вучитрна, а у Звечан дошли 1984. године У Црној Гори се, верују, презивали Павловић, па су због крвне освете напустили Дробњак и променили презиме. Информатор зна имена својих предака до четвртог појаса, чукундеде Аксентија. ЛѠзића има у Врници. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Свети Илија (2. август). Инф. Часлав ЛѠзић (1920).

Лазић³, 1 кућа. Дошли из Бруса. Домаћин је био нељубазан да пружи тражене податке, сматрајући да сам преварант.

Лаздовић, 1 човек. Инф. Момчило Трајковић (1929).

Лакетић, 1 кућа. Домаћин је 1980. године прешао из Врнице код Вучитрне где су дуго живели. О даљем пореклу не чивају предање. Слава Ђурђевдан (6. мај). Инф. Дарко Лакетић (1975).

Лекић¹, 1 кућа. Овде прешли пре четири године из Чаглавице код Приштине. Слава Свети Стјеван (9. јануар). Инф. Горан Лекић.

Лекић², 2 куће. Овде прешли 1954. године из Доњих Варага код Зубиног Потока, а информаторов прадед прешао из Андријевице или Подгорице. Имају рођаке у Прокупљу. Слава Пётковдан (27. октобар); мала слава Пётковица (8. август). Инф. Драгољуб Лекић (1929) и Радосав Лекић (1931).

Луковић, 1 кућа. Дошли 1970. године из села Јунака у Ибарском Колашину, а даљу старину везују за околину Плава. Информатор каже да су у Јунаке дошла три брата: Луко, Недељко и Филип и да у истом селу има Луковића, Недељковића и Филиповића. Од Луковић Милутина из Бањске чуо сам исто предање. Зна за две претпоставке: прва, да су Луковићи због крвне освете прешли из Бијелог Поља у Јунаке; друга, прешли из села Плаче (Црна Гора) у Јунаке, такође због крвне освете. Луковића има у селима Јунаке и у Бањској око двадесет кућа. Слава Света Пётка (27. октобар); мала слава Пётковица (8. август). Инф. Душанка Луковић (1966) и Милутин Луковић (1928) из Бањске.

Лутовац, 1 кућа. Домаћин је зет италијанке Ђиролди Ђеме. Инф. Ђема Ђиролди (1920).

Љубисављевић, 1 жена. Инф. Драгица Стојановић (1953).

Максиминовић¹, 1 кућа. Некада давно прешли из Црне Горе у Бањску Реку код Бањске, а у Звечан прешли 1960. године Слава Свети Никола (19. децембар); мала слава Свети Никола летњи (22. мај). Инф. Станимир Максимовић (1928).

Максиминовић/Максимовић², 1 кућа. Старину везују за Дробњаке одакле су, некада давно, дошли у Локву код Бањске, а у Звечан прешли 1980. године Рођакају се са Јанићијевићима у Локви. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Свети Никола (19. децембар). Инф. Станојка Максимовић (1954).

Максовић, 1 кућа. Инф. Жарко Кузелјевић (1932).

Маловић, 1 жена, дошла из Црне Горе. Инф. Марија Каличанин (1953).

Манџловић, 1 мушкарац. Дошао из оближњег села Прелез у Ибарском Колашину, а у Прелез прешао из Јагњенице (Ибарски Колашин). Слава Пётковдан (27. октобар). Инф. Иванка Здравковић (1959).

Маринковић, 1 кућа. Информаторов деда је из Крлигата прешао у Радишево (оба села су код Косовског Рудника), а отац из Радишева прешао у Звечан у новије време. Слава Пётковдан (27. октобар); мала слава Петковица (8. август). Инф. Драгојле Маринковић (1965).

Марјановић¹, 1 кућа. У Звечан прешли после Другог светског рата из Михаџер Бабуша (општина Урошевац), а у Михаџер Бабушу из села Врљике код Книна. Слава Никѡлдан (19. децембар). Инф. Славка Марјановић (1928).

Марјановић², 1 кућа. Овде дошли око 1940. године Имају родбину у Лазаревцу и Обреновцу. Слава Свети Тѡма (19. октобар); малу славу немају. Инф. Ана Марјановић (1975).

Марковић¹, 2 куће. Чувају предање да су, некада давно, из Црне Горе прешли у Бубе (Ибарски Колашин) где су живели до 1978. године када су прешли у Звечан. Слава Свети Јѡван (20. јануар); мала слава прва недеља по Петрѡвдану. Инф. Милена Марковић (1951).

Мѡрковић², 1 кућа. Од пре 100 година живели у Косовској Митровици, а недавно прешли у Звечан. Слава Свети Никѡла (19. децембар); мала слава Свети Никѡла летњи (22. мај). Инф. Марковић Славица (1953).

Марковић/Мѡрковић³, 1 кућа. Дошли 1950. године из села Стојковића код Урошевца где имају велико братство. Слава Света Пѣтка (27. октобар); мала слава Пѣткѡвица (8. август). Инф. Милош Марковић (1936).

Мѡрковић⁴, 6 кућа. Дошли после Другог светског рата из суседног села Малог Рудара, а у Рударе прешли пре 150 године из Борчана код Лепосавића. Своје даље порекло везују за Морачу па их овде зову Морачанима. Рођакују се са Лазаревићима у Косовској Митровици, а истих Марковића има и у Топлици. Деда првог информатора, Милован, био у Првом светском рату и носилац је Карађорђевог звезде. Сам је, каже исти информатор, у пробоју солунског фронта уништио једну бугарску јединицу. Пошто је часно извршио задатак, команда га повукла у позадину. Слава Свети Арѡнђео (21. новембар); мала слава Свети Арѡнђео летњи. Инф. Љубиша Марковић (1949), Чедомир Марковић (1929) и Весна Марковић (1972).

Мѡрковић/Мѡркѡвић⁵, 3 куће. Верују да су, некада давно, из Црне Горе прешли у Ловац (код Бањске) у коме живе више од 150. г., а у Звечан прешли пре десетак година. Марковића има у Ловцу, а сматрају се рођацима са Недељковићима у истом селу као и са свима у суседним селима Локви, Липовици и Бањском Сувом Дољу. Слава Ћурђевдан (6. мај); мала слава Никѡлдан (19. децембар). Инф. Босилка Марковић (1922), Весна Марковић (1965) и Младен Недељковић (1933).

Мѡрковић⁶, 1 кућа. Информаторов отац дошао из Црне Главе код Јошаничке Бање. Слава Свети Рѡнђо (21. новембар); мала слава Јѡћим и Ана (Јоаким и Ана). Инф. Милорад Марковић (1936).

Матијашевић, 1 кућа. Дошли 1957. године из Никшићке Жупе. Слава Никѡлдан (19. децембар); мала слава млади Никѡлдан (22. мај). Инф. Ратомир Матијашевић (1954).

Маченѡвски, 2 куће. Информаторкин свекар Иван дошао из Русије током Другог светског рата као избеглица или добровољац. Они су, каже информатор, руски католици. Инф. Љубица Маченовски (1931).

Мија̀товић, 1 жена. Ближи преци по мужу живели у селу Рудине код Бањске, одакле су прешли у Бањску, а домаћин куће из Бањске прешао у Звечан. У Бањској има 2 а у Рудинама 1 кућа Мија̀товића. Слава Митровдан (8. новембар); мала слава Петрѡвдан (12. јул). Инф. Сунчица Мија̀товић (1969).

Миладиновић, 1 кућа. Дошли из Вуче код Лепосавића. Слава Пёткѡвдан (27. октобар); мала слава Пёткѡвица (8. август). Инф. Братислав Ракић (1960).

Мила̀новић¹, 1 кућа. Инф. Душко Драговић (1949).

Мила̀новић², 1 кућа. Дошли 1952. године из Лепосавића, а информаторов прадеда у Лепосавић прешао из Црне Горе (Церовик). Слава Свети Јован Главосѣча (11. септембар); мала слава Арѡнђеловдан (21. новембар). Инф. Радослав Милановић (1925).

Мила̀новић³, 1 кућа. Из Херцеговине прешли у Косово Поље, па у Звечан. Инф. Миладин Станишић (1923).

Милашиновић, 1 кућа. Дошли 1929. године из Црне Горе (Буковица испод Дурмитора) у Косовску Митровицу, а 1973. године прешли у Звечан. Слава Арѡнђеловдан (21. новембар); мала слава Ђурђевдан (6. мај). Инф. Добрила Милашиновић (1941).

Милѡнковић¹, 1 кућа. Информаторов прадед рођен је у Бресничѡима код Прокупља. Његови су синови или браћа, Миленко и Гаја, прешли у Гојбуљу код Вучитрна. Верују да су се раније презивали Гајевић. Слава Никѡлдан (19. децембар); мала слава Свети Никѡла летњи (22. мај). Инф. Душан Миленковић (1951).

Милѡнковић², 1 кућа. Пре више од 100 година из Весековца код Вучитрна прешли у Куршумлију, а отуда недавно у Звечан. Презиме носе по Миленку, информаторовом прадеди. Слава Пёткѡвдан (27. октобар); мала слава Пёткѡвица (8. август). Инф. Властимир Миленковић (1930).

Милентијевић¹, 1 кућа. Дошли после Другог светског рата из Рудина код Бањске. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Иљндан (2. август). Инф. Љубица Ђорђевић (1915).

Милентијевић², 3 куће. Дошли 1967. године из Рујишта у Ибарском Колашину, а у Рујиште, некада давно прешли из Никшића. Била су, каже информатор, три брата: Јаков, Радојко и Милентије од којих су касније настали Радојковићи и Милентијевићи, а раније презиме Јаковљевић. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Иљндан (2. август). Инф. Радосав Милентијевић (1962).

Милентијевић³, 1 кућа. Дошли 1964. године из суседног села Падине (Ибарски Колашин). Слава Пёткѡвдан (27. октобар); мала слава Пёткѡвица (8. август). Инф. Радоје Милентијевић (1929).

Милентијевић⁴, 1 кућа. Дошли 1983. године из суседног села Грабовца, где су им преци дуго живели. Слава Свети Врачи (14. новембар); мала слава летњи Свети Врачи (14. јул). Инф. Живка Милентијевић (1959).

Милентијевић⁵, 1 кућа. Дошли 1968. године из суседног села Србовца где су им преци дуго живели. Слава Свети Ђорђе (16. новембар); малу славу немају. Инф. Чедомирка Милентијевић (1938).

Милетић¹, 1 кућа. Некада давно из Црне Горе прешли у суседно село Грабовац, а у Звечан прешли пре 15 година. Слава Свети Лұка (31. октобар). Инф. Данијела Милетић (1972).

Милетић², 6 кућа. Прешли после Другог светског рата из суседног села Кориља. Слава Свети Ђорђе (16. новембар); мала слава Свети Агтон (4. септембар). Инф. Добривоје Милетић (1953).

Милетић³, 2 куће. Дошли после Другог светског рата из суседног села Кориља, а у Кориље прешли из Козарева у Ибарском Колашину. Слава Свети Јован (20. јануар); мала слава Свети Илија (2. август). Инф. Радосав Милетић (1932).

Милетић⁴, 1 кућа. Дуго живели у Ибарском Колашину. Тамо су живела три брата, па кад су се поделили, два брата промене презиме у Јакшић (по Јакши) и у Трифуновић (по Трифуну). Потомци трећег брата задрже старо презиме. Ови из Ибарског Колашина пређу у Вучу код Сочанице, а из Вуче после Другог светског рата у Звечан. Слава Пётковдан (27. октобар); мала слава Света Трџица. Инф. Зоран Милетић (1967).

Милетић⁵, 2 куће. Дошли после Другог светског рата из Карлобага (испод Велебита) у Сјеницу, а из Сјенице прешли у Звечан. Једна породица живи у кући Ратарац Алексе чијом се кћерком домаћин оженио. Слава Свети Јован (20. јануар); за малу славу не знају. Инф. Марица Милетић (1932), Олга Милетић и Татјана Милетић (1972).

Милинчић, 1 кућа. Прешли после Другог светског рата из околине Бруса. Слава Свети Никџла (19. децембар); мала слава Свети Никџла летњи (22. мај). Инф. Милунка Милинчић (1947).

Милисављевић, 9 кућа. Дошли шездесетих година из суседног села Србовца. Имају рођаке у Блацу код којих су се склањали у време Другог светског рата спасавајући живот од Арнаута. Славе Пётковдан (27. октобар); мала слава Пётковица (8. август). Инф. Радуле Милосављевић (1923).

Милић¹, 2 куће. Дошли 1969. године из Вељег Бријега у Ибарском Колашину, где су живели више од 100 година. Старину везују за Црну Гору. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Никољдан (19. децембар). Инф. Мирјана Милић (1953).

Милић², 3 куће. Дошли 1965. године из суседног села Сендола, а овде прешли из Црне Горе пре 150 године Тамо су се, презивали Пушкић. Једна кућа Пушкића која је задржала презиме има у Косовској Митровици, а остали су мењали презиме због запослења. Енглези, каже информатор, нису примали на посао у Тречу више од једног лица из исте породице. Слава Свети Лұка (31. октобар); мала слава Спасовдан. Инф. Љубомир Милић (1926).

Милић³, 3 куће. Дошли 1967. године из суседног села Бандола. За даље порекло не знају. Слава Пётковдан (27. октобар); мала слава Пётковица (8. август). Инф. Танасије Милић (1931).

Милићевић/Милићевић, 4 куће. Верују да су некада давно, из Мораче дошли у суседно село Грабовац, а из Грабовца у Звечан прешли 1965. године. У

једној кући живи 1 жена. Информаторов деда звао се Милић, па су по њему добили презиме. Брат му се неко време презивао Милошевић (по деди Милошу), али је поново узео старо презиме. Слава АрѠнђеловдан (21. новембар); мала слава АрѠнђеловдан летњи. Инф. Миодраг Милићевић (1930).

Милићевић, 1 кућа. Дошли из Херцеговине у Херцегово код Вучитрна, а у Звечан прешли 1972. године У кући живе мајка и кћерка, односно њих две живе у заједници са породицом Кипић (домаћин им зет). Слава Свети Николa (19. децембар). Инф. Госпава Кипић (1932).

Миловановић, 1 кућа. Дошли из суседног села Варага у Ибарском Колашину. Ту су прешли из суседне Јагњенице са краћим задржавањем у Копорићу код Лепосавића. О настанку презимена сачувано је предање: Живела је у Превлаку (Ибарски Колашин) некада нека Цвета са сином. Дете је једном приликом чувало овце. Наићу два брата Арнаута из Сувог Грла (Метохијски Подгор) и узму дете. Мајка је дуго плакала за њим. Кад су се браћа Арнаути делили, посвађају се. У свађи је било речи о детету. У том тренутку наићу Чергарке (Циганке) поред њих и начују истину о детету. Случајно, одатле Чергарке доћу у Цветину кућу у Превлак. Угледају како плаче и кроз разговор сазнају да је изгубљено дете њено. Оне јој кажу истину о њему. Дете је порасло и оженило се. Презивало се Цветнић. По имену једног од његових потомака, Миловану, његови потомци промене ово презиме у Миловановић. И данас, каже информатор, у Превлаку има топоним Цветнића гробље. Доцније неки потомици из Превлака прећу у суседно село Јагњеницу, па у Копориће. Из Копорића, као добре раднике, ага их узме да раде његову земљу. После тога три брата прећу у Вараге, а два у Топлицу. За време Другог светског рата ови Миловановићи из Ибарског Колашина налазили су склоништа код својих рођака у Топлици. Слава Света Петка (27. октобар); мала слава Пётковница (8. август). Инф. Душан Миловановић (1941).

Миловић¹, 1 кућа. Информаторов отац Андрија прешао из Грахова у околину Вучитрна (с. Коло), потом 1942. године у Звечан. Слава АрѠнђеловдан (21. новембар); мала слава Иљндан (2. август). Инф. Марко Миловић (1927).

Миловић², 1 кућа. Некада давно, пре 200 година, због крвне освете прешли из околине Андријевице у Меки До код Бањске. Из Меког Дола долазе у суседни Житковац, а из Житковца један од два брата прелази у Жеровницу, други у Дољане. Из Жеровнице је домаћин 1960. године прешао у Звечан. Слава Митровдан (8. новембар); мала слава Петровдан (12. јул). Инф. Алемпије Миловић (1929).

Миловић³, 2 куће. Из суседног села Грабовца 1949. године прешли у Звечан. Слава Свети Лука (31. октобар). Инф. Миливоје Миловић.

Милојевић, 1 кућа. Информаторов прадед пре 100 година из Церовика код Никшића прешао у Лепосавић, а из Лепосавића у Звечан прешли 1972. године Због крвне освете напустили Црну Гору и стару славу Лесендровдан. Слава Свети Јован Крститељ (11. септембар). Инф. Добривоје Милојевић (1949).

Милосављевић¹, 1 кућа. Из суседног села Кориља, у коме од давнина живе, прешли у Звечан. Слава Свети Ђорђе (16. новембар); мала слава недеља по Спљасовдану. Инф. Елида Милосављевић (1944).

Милосављевић², 1 кућа. У Звечан прешли 1946. године из села Мироче код Вучитрна. Слава Спљасовдан. Инф. Загорка Милосављевић (1913).

Милосављевић//Милосављевић³, 3 куће. Дошли из оближњег села Бреснице код Бањске, а у Бресницу прешли некада давно из Црне Горе. Имају рођаке у Бањској и у Бресници. Слава Свети Алѓмпије (9. децембар). Инф. Мирослав Милосављевић (1925).

Милосављевић⁴, 1 кућа. Домаћин је на привременом раду у Холандији, а овде је купио кућу. Слава Свети Никѓла (19. децембар). Инф. Милорад Марковић (1936).

Милосављевић⁵, 5 кућа. Прешли пре 20 година из суседног села Козарева (општина Зубин Поток). Слава Свети Јѓван (20. јануар). Инф. Злата Милосављевић (1945) и Олга Милосављевић (1947).

Милошевић¹. У кући живи једна жена са кћерком. Прешли из Пећи. Слава Свети Никѓла (19. децембар). Инф. Стојка Радојковић (1934).

Милошевић², 1 кућа. Дошли 1951. године из Сврачка код Вучитрна. Верују да су овамо дошли из Куршумлије. Домаћинова два сина одселила се за Београд. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Свети Илђија (2. август). Инф. Радојка Милошевић (1926).

Милошевић³, 3 куће. Дошли 1945. године из Бањске Реке, а старину везују за Црну Гору. У једној кући живи једна жена која је задржала девојачко презиме Милошевић. Слава Мйтровдан (8. новембар); мала слава Петрѓвдан (12. јул). Инф. Петкана Милошевић (1924) и Душан Милошевић (1948).

Милошевић//Милѓшевић⁴, 2 куће. Једна кућа је до 1920. године живела у Лијевој Ријечи у Црној Гори, када је информаторов отац за послом прешао у Битољ, а у Звечан се доселили 1941. године. Друга кућа је из Лијеве Ријеке прешла у Гркаје код Ибарске Слатине, а 1950. у Звечан. Слава Свети Арѓнђеѓ (21. новембар). Инф. Миодраг Милошевић (1935).

Милошевић⁵, један човек. Овде живи од пре 30 година. Није био љубазан да пружи тражене податке. Инф. Драгољуб Милошевић.

Милутиновић¹, један човек. Живи у кући свога зета Миловић Алемпија. Слава Свети Ђорђе (16. новембар); мала слава Свети Агатѓн. Инф. Алемпије Миловић (1929).

Милутиновић//Милутинѓвић², 2 куће. Прешли из Брњака у Ибарском Колашину у суседно село Кориље, а у Звечан дошли после Другог светског рата. Слава Ђурђица (16. новембар); Мала слава Свети Агатѓн. Инф. Загорка Милутиновић (1914).

Милутиновић³, 1 кућа. Дошли 1970. године из суседног села Жеровнице. Своје даље порекло везују за Црну Гору. Имају рођаке у Жеровници. Слава Никѓлдан (19. децембар); мала слава млади Никѓлдан (22. мај). Инф. Рада Милутиновић (1948).

Миљковић¹, 1 кућа. Инф. Страхинџа Миљковић (1977).

Миљковић², 1 кућа. Дошли после Другог светског рата из Липљана. Тамо од давнина живе. Слава Свети Врачи; мала слава Свети Врачи летњи. Инф. Марија Миљковић (1939).

Миљковић/Миљковић³, 6 кућа. Своју старину везују за Дробњак одакле су прешли у Ибарски Колашин, а у новије време у Звечан. Сматрају да је Дробњак напустио неки Миљко са три сина: Недељком, Раденком и Димом. Недељко се као двадесетогодишњак населио у Пантину Код Вучитрна, Раденко у Ибарски Колашин, а Димо у село Свињаре код Косовске Митровице. Ови последњи променили су презиме. Недељков син Љубомир био је солунски ратник и носилац Карађорђевог звезде каже информатор Живко, Љубомиров унук. Дакле, информаторов отац, деда и прадед живели су у Пантини. У породици се чува предање да су се некада презивали Недељковић и Дробњак. Садашње презиме имају од пре 70–80 година. Миљковића има у суседном селу Великом Рудару. Информатор врло добро чува старину. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Илиндан (2. август). Инф. Живко Миљковић (1956).

Миљковић⁴, 2 куће. Чувају предање да су им се преци, некада давно, доселили из Црне Горе у Ибарски Колашин (Брњак или Међеђи Поток) одакле су прешли у суседни Валач па у Кориље пре 250 г., а у Звечан прешли 1976. године. Верују да су се у Брњаку презивали Млађевић. Од ових Млађевића, мењајући презимена, настала су братства: Миљковић, Милетић, Миловић, Младеновић и Милосављевић. Слава Свети Ђорђе; мала слава Свети Агатон (4. септембар). Инф. Тихомир Миљковић (1944).

Миљковић⁵, 2 куће. Дошли 1960. године из суседног села Кориља. Слава Свети Ђорђе (16. новембар). Инф. Драгиша Миљковић (1960).

Миљковић⁶, 4 куће. Дошли 1968. године из суседног села Ловац код Бањске, а у Ловац, некада давно, прешли из Црне Горе. У Ловцу у садашње време нема Миљковића. Слава Свети Алџипије (9. децембар); мала слава Пантелијевдан (9. август). Инф. Рада Миљковић (1913).

Миљковић⁷, 2 куће. Раније се презивали Обреновић, али је информаторов деда, Рафаило, променио презиме, а Рафаилов брат Вукоман и његови потомци узели презиме Васовић. Слава Свети Јован; мала слава Свети Илија. Инф. Богдан Миљковић (1960).

Миљковић/Миљковић⁸, 3 куће. Дошли 1958. године из Пантине код Вучитрна, а у Пантину пре 100 година прешли из Црне Горе. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Илиндан (2. август). Инф. Здравко Миљковић (1953).

Мирић, 1 жена. Њен покојни муж дошао из Горњег Села код Призрена, а она је родом из Језера код Вучитрна. Слава Свети Никола (19. децембар); мала слава Свети Никола летњи (22. мај). Инф. Даница Мирић (1935).

Митић, 1 кућа. Домаћин је дошао 1967. године за послом из Дуге Пољане код Ниша. Слава Свети Лука (31. октобар); мала слава Свети Никола летњи (22. мај). Инф. Душка Митић (1946).

Миткић, 1 кућа. Прешли после Другог светског рата из суседног села Кориља. Слава Свети Никоља (19. децембар); мала слава млади Никољдан (22. мај). Инф. Владица Галић (1975).

Митровић, 1 кућа. Прешли 1968. године из Драјчића (Средачка жупа) у Призрен, а у Звечан 1970. године. Раније се презивали Никшић. Слава Свети Никоља (19. децембар). Инф. Душица Митровић (1950).

Михайловић. Једна старија жена. Родом је из Никшића, а старином из Билеће. Једно време живела у Пећи, одакле је с оцем прешла у Звечан. Слава Свети Климент (8. децембар). Инф. Меланија Михајловић (1915).

Млађовић, 1 кућа. Недавно дошли из суседног села Жеровнице. Слава Никољдан (19. децембар); мала слава Никољдан (22. мај). Инф. Часлав Млађовић (1963).

Морачани, секундарно презиме шест кућа Марковића. Инф. Љубиша Марковић (1949).

Мурганић, једна женска особа. Инф. Бранко Негојевић.

Мутавцић//Мутавцић, 2 куће. Некада давно дошли из Црне Горе (Ровца или Колашин) у Мужевине (општ. Исток); из Мужевина убрзо прешли у суседно село Крњини (општ. Исток), па у Дрен (Ибарски Колашин). Из Дрена 1952. године прешли у Звечан. Раније се презивали Булатовић. Презиме Мутавцић, по причању В. Мутавцића, узели по мутавцијском занату којим су се бавили. Мутавције су од козје длаке израђивали вреће, бисаге и черге. Мутавцића има у Дрену и у Истоку. Слава Свети Лука. Инф. Вукомир Мутавцић (1928) из Истока и Радивоје Мутавцић (1936) из Звечана.

Мутавцић, у домаћинству живи једна жена са сином Адријаном. Жена је била у браку са Италијаном.

Настић, 1 кућа. Дошли после Другог светског рата из Бањске код Вучитрна. Инф. Зоран Ђорђевић (1967).

Негојевић, један човек. Отац му прешао из Шекулара у Пећ, а из Пећи у Звечан прешли после Другог светског рата. Слава Свети Јован (20. јануар). Инф. Бранко Негојевић.

Недељковић¹, 2 куће. Верују да су, некада давно, из Црне Горе (Беране) прешли у Ловац код Бањске, а после Другог светског рата у Звечан. Раније презиме Милутиновић. Рођакају се с Марковићима и Недељковићима у Ловцу и сматрају да потичу од исток претка. Имају рођаке у Бањској (4 куће). Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Никољдан (19. децембар). Инф. Ратомирка Недељковић (1938) и Урош Недељковић (1930) из Бањске.

Недељковић², 3 куће. Некада давно дошли у Брњак (Ибарски Колашин), а из Брњака пре 200 година неки Иван са три сина прешао у суседно село Козарево, па убрзо у Бањски Суви До, где су дуго живели. У Звечан прешли после Другог светског рата. Слава Свети Јован (20. јануар); мала слава Ђвањдан (7. јул). Инф. Никосава Недељковић (1934) и Вукоје Недељковић (1930) из Бањског Сувог Дола.

Недѣљкѡвић//Недѣљковић³, 5 кућа. Дошли недавно из суседног села Матице. Старину везују за Морачу. Рођаци су с једном кућом Петковић јер је информаторов брат од стрица, Милоје, променио презиме у Петковић. Слава Свети Аранђео (21. новембар); мала слава Свети Аранђео летњи. Инф. Александар Недељковић (1934) и Милоје Петковић (1914).

Недѣљкѡвић⁴, 2 куће. Некада давно из Вирпазара прешли у Јунаке (општина Зубин Поток), а из Јунака недавно прешли у Звечан. Имају рођаке у Бањској (4 куће) и у селу Јунаке. Слава Пѣткѡвдан (27. октобар); мала слава Пѣткѡвица (8. август). Инф. Злата Недељковић (1934) и Раде Недељковић (1932) из Бањске.

Недѣљковић⁵, 1 кућа. После Другог светског рата прешли из Косовске Миτροвице. Инф. Мирослав Милосављевић (1925).

Недѣљковић⁶, 1 кућа. Инф. Радослав Милетић (1932).

Недѣљковић⁷, 1 кућа. Инф. Радојка Милошевић (1931).

Нестѡровић, 2 куће. Некада давно дошли из околине Цетиња у Придворицу код Лепосавића, а око 1970. године прешли у Звечан. Слава Свети Ђѡрђе (21. новембар); мала слава Ђурђевдан (6. мај). Инф. Владимир Несторовић (1924).

Нешић¹, 1 кућа. После Другог светског рата дошли из Лесковца. Слава Никѡљдан (19. децембар); малу славу немају. Инф. Снежана Нешић (1965).

Нешић², 1 кућа. Дошли 1951. године из Рудника Косовског. Информатор зна да му се прадед родио у Руднику. Слава Свети Никѡла (19. децембар); мала слава Свети Никѡла лѣтњи (22. мај). Инф. Комѡан Нешић (1925).

Нешић³, 1 кућа. Инф. Видосава Бојанић.

Никитовић, 1 жена. Дошла из околине Жабљака или Никшића. Слава Свети Трифун (14. фебруар). Инф. Радојка Милошевић (1926).

Никѡлић¹, 1 кућа. Пре Првог светског рата прешли из Подујева. Два сина домаћинова одсељена за Смедерево. Слава Свети Никѡла (19. децембар). Инф. Драгомир Николић (1905).

Никѡлић², 1 кућа. Информаторов прадед из Ивањице прешао у Призрен, потом прелазе у Нови Пазар, а из Новог Пазара у Штаваљ код Сјенице. Информатор је из Штаваља после Другог светског рата прешао у Звечан. Кажу да су им Ристићи у Куршумлији рођаци. Слава Свети Никѡла (19. децембар); мала слава Свети Никѡла лѣтњи (22. мај). Инф. Миленко Николић (1928).

Никѡлић³, 1 жена, родом из Куршумлије. Слава Свети Ђурђиц (16. новембар). Инф. Зорица Николић.

Ничковић, 1 кућа. Дошли из Приштине. Раније нису славили, а сада славе славу рода домаћице куће, Светог Јѡвана (20. јануар). Инф. Новица Ничковић.

Нојић, 1 кућа. Дошли 1948. године из суседног села Шипоља, а у Шипоље прешли 1925. године из Дворана код Суве Реке. Презиме добили по информаторов прадеди Ноју. Слава Никѡљдан (19. децембар). Инф. Цветко Нојић (1930).

Обрадѡвић//Обрѡдѡвић¹, 1 кућа. Дошли из Вучитрна. Слава Василица. Инф. Раде Славковић (1948).

Обрадовић//Обрадовић², 1 кућа. Дошли из суседног села Читлука у Ибарском Колашину. Слава Свети Лџка (31. октобар). Инф. Загорка Милутиновић (1914).

Орловић//Орловић, 3 куће. Дошли недавно из Горњег Стрмца у Ибарском Колашину где су од давнина живели. Верују да су, некада давно, три брата из околине Мојковца прешла у Стрмац. Раније презиме Оровић. Сва домаћинства у Горњем Стрмцу презивају се Орловић. Слава Ћурђевдан (6. мај); мала слава Николдан (19. децембар). Инф. Момчило Орловић (1958), Пандурка Орловић (1923) и Милија Орловић (1950).

Оровић, 1 кућа. Дошли 1924. године из Лијеве Ријеке у Црној Гори. Раније се презивали Новаковић по неком претку Новаку. Слава Свети Аранђел (21. новембар). Инф. Ђорђе Оровић (1910).

Оцаклијевски, 1 кућа. Дошли из Македоније. Инф. Добрија Јаковљевић.

Павловић¹, 5 кућа. Верују да су некада давно прешли из Лопата у Црној Гори у Козарево (општ. Зубин Поток), где су дуго живели, а у Звечан прешли пре 15 година. Слава Свети Јован (20. јануар); мала слава Свети Илија (2. август). Инф. Огњен Павловић (1904) и Никола Павловић (1929).

Павловић², 1 кућа. Информаторкин деда дошао из Лике у Ибарску Слатину, а из Слатине 1970. године прешли у Звечан. Слава Ћурђевдан (6. мај); мала слава Свети Илија (2. август). Инф. Нада Павловић (1970).

Павловић³, 1 кућа. Овде дошли 1958. године из Локве код Бањске, а у Локву некада давно из Црне Горе. У Локви имају две куће рођака. Слава Ћурђевдан (6. мај); мала слава Свети Николла (19. децембар). Инф. Јелица Павловић (1930).

Пајовић, 1 кућа. Дошли после Другог светског рата из околине Подгорице у Букош код Вучитрна, а у Звечан прешли 1955. године. Инф. Драгана Пајовић.

Палечек, 1 кућа. Домаћин куће (који је умро), био је Словенац, дошао 1933. године из Шкофје Локе. У кући говоре српским језиком. Инф. Весна Палечек (1949).

Пантовић//Пантовић¹, 1 кућа. Чувају предање да су старином из Црне Горе. Информатор је из Радишева (општ. Србица) 1953. године прешао у Звечан. Слава Петковдан (27. октобар); мала слава Петковица (8. август). Инф. Љубомир Пантовић (1928).

Пантовић//Пантовић², 4 куће. Чувају предање да су некада давно због крвне освете напустили Црну Гору (Васојевиће). Информаторов предак имао је 4 сина. Једног од њих убије неки Турчин, а један од браће узврати и убије три Турчина. Због тога напусте Црну Гору, промене презиме и населе се у суседно село Локву код Бањске. Из Локве су пре двадесет година прешли у Звечан. Информатор зна да му се деда звао Вукман, да се презивао Вукићевић и да је рођен и умро у Локви. Викићевића данас нема у Локви. Слава Ћурђевдан (6. мај); мала слава Николдан (19. децембар). Инф. Драгољуб Пантовић и Љубиша Пантовић.

Пљачкић, секундарно презиме три куће Вићентијевића. Названи су тако због патњи које су раније имали. Инф. Радојка Вићентијевић (1919).

Пејановић, једна стара жена, родом из Бања код Кос. Рудника. Ово је њена трећа удаја, а покојни јој муж, Крсто Пејановић, досељен је из Дубраве код Истока. Пејановићи су после Првог светског рата из околине Никшића (Рудине) прешли у Дубраву. Слава Свети Јован (20. јануар). Инф. Аница Пејановић (1911).

Перић¹, 1 кућа. Из Грабанице код Клине (Метохија) прешли у суседно село Видање (општ. Клина), а одатле 1974. године у Звечан. Слава Свети Ранђо (21. новембар); мала слава Свети Ранђо летњи. Инф. Достана Перић (1913).

Перић², 1 кућа. Верују да су некада давно, пре 200 година из Црне Горе (Црмница, племе Орландић) прешли у Рударе код Звечана, а у Звечан 1955. године Раније су имали славу Светог Николу (19. децембар). Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Свети Никџа (19. децембар). Инф. Војислав Перић (1929).

Перић³, 1 кућа. Из судедног села Врбнице, где су им преци дуго живели, прешли 1982. године у Звечан. Слава Свети Ђорђе (16. новембар); малу славу немају. Инф. Мирјана Перић (1963).

Петровић¹, 2 куће. Некада давно из Црне Горе прешла 4 брата; један у Прелез (Ибарски Колашин), други у Пресеку (Ибарски Колашин), трећи у Свињаре код Косовске Митровице, четврти у Пантини. У Звечан једна кућа прешла 1978. године, а друга 1982. године. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Свети Илија (2. август). Инф. Зорица Петровић (1953) и Цветко Петровић (1927).

Петровић², 1 кућа. Своје порекло везују за село Ракочи код Трешњева у Црној Гори, одакле су 1928. године прешли у Сушицу код Истока. Кад су се доселили у Сушицу, кажу да су тада дотерали и 100 коза које су због тешке зиме угинуле. Из Сушице у Клокот Бању прешли 1971. године, а у Звечан 1978. Информаторов прадед био је барјактар кнеза и краља Николе. Слава Јовандан (20. јануар). Инф. Гојко Петровић (1951) и Милош Петровић.

Петровић³, 1 кућа. Дошли после Другог светског рата из суседног села Житковца. Слава Свети Јован (20. јануар). Инф. Гордана Петровић (1975).

Петковић, 2 куће. Дошли некада давно из Мораче у суседно село Рударе, па у Звечан. Турски ага, као доброг радника, насели у Звечан информаторовог деду. Раније се презивали Недељковић (в. под Недељковић), али је информаторов деда узео ово презиме. Слава Аранђеловдан (21. новембар); мала слава Свети Ранђо летњи. Инф. Милоје Петковић (1914).

Петровић¹, две женске особе. Дошле из Црепуље у Ибарском Колашину. Инф. Видосава Бојанић.

Петровић², 1 жена. Два сина јој одсељена за Смедерево. Петровићи су од давнина живели у Грачаници код Приштине. Слава Ђурђић (16. новембар). Инф. Бранко Вучуровић (1936).

Петровић³, 2 куће. Информатор је рођен у Приштини, а његови отац и деда живели у Лапљем Селу. У Звечан прешли после Другог светског рата. Раније се презивали Чачић. Имају рођаке Петковиће по Петку. Слава Свети Ђорђе (16. новембар). Инф. Миливоје Петровић (1924).

Петронјијевић, 1 кућа. Дошли после Другог светског рата из Тврђена код Лепосавића. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Николдан (19. децембар). Инф. Чедомир Петронијевић (1922).

Петронјијевић, 1 кућа. Дошли после Другог светског рата из Косовског Рудника. О даљем пореклу не чувају предање. Инф. Станика Петронијевић (1915).

Петронић, 1 кућа. Старину везују за Ваљевску Каменицу одакле су прешли у Подриње. Домаћин је 1969. године овде дошао за послом (по струци је лекар, уролог). Иначе, информаторов деда, Илија, био је Солунац. Раније се презивали Марковић. Слав Свети Алѓмпие Столпник (9. децембар); мала слава Духови. Инф. Драгослав Петронић (1941).

Петрушић/Пѓтрушић, 1 кућа. Домаћин куће дошао из Истока. Слава Ђурђевдан (6. мај). Инф. Радојка Милошевић (1926).

Пешић, 1 кућа. Из околине Даниловграда (Горњи Загарач) дошли у околину Дечана (Бабалоћ), а у Звечан прешли 1950. године. Кажу да сваке године у Загарачу одржавају братсвеничко весеље (скуп) свих Пешића. Слава Свети Никол (19. децембар). Инф. Оливера Пешић (1961).

Питулић, 2 куће. Некада давно дошли из Велике у Ковраге код Истока, а из Коврага у Звечан прешли 1950. године. Слава Свети Алѓмпие (9. децембар); мала слава Ђурђевдан (6. мај). Инф. Душан Питулић (1952).

Пјевачевић, 1 кућа. Домаћин куће рођен је у селу Орнице код Госпића. Био је, каже, добар ђак, али је отац волео да му чува овце. У томе се нису слагали, па га друштво привредника узело, као доброг ђака, и послало у Стару Пазову где је изучио трговачки занат за гвожђара. Пошто је био слабог здравља, пређе у угоститељство. У Старој Пазови изучио је словачки и немачки језик. Због епилепсије оде у Нови Сад, па у Београд. Тамо изучи и браварски занат. Из Београда пређе у Рашку где је радио на постављању железничке пруге Рашка – Митровица. Затим прелази у Косово Поље, па у Раковицу с промењеним презименом и именом Ранчић Жика. Променио је још доста места и радио разне послове до доласка у Звечан после Другог светског рата. Браћа су му једно време живела у Бјеловару где су добили имање. Пошто су често певали, дадну им презиме Пјевач, а касније Пјевачевић. У кући живе само муж и жена. Слава Свети Никол (19. децембар); мала слава Свети Никол лѓтњи (22. мај). Инф. Тодор Пјевачевић (1906).

Плѓмчић, једна разведена жена са сином, задржала девојачко презиме. Слава Ђурђевдан (6. мај). Инф. Рада Племчић.

Попара, 1 кућа. Верују да су некада давно, због турског зулума, са Косова побегли у Фатници код Билећа. Тамо је информаторов прадед Спасоје убио неког агу и прешли у село Жрвањ код Љубиња на агино имање, јер је „био такав адег“. Из Жрвања после Првог светског рата информаторов отац прелази у Косовску Митровицу, а недавно у Звечан. Слава Николдан (19. децембар). Инф. Љубомир Попара (1936).

Поповац, 1 кућа. Дошли из суседног села Житковца. Инф. Видосава Бојанић (Бека).

Поповић¹, 1 жена. Дошла из Ђураковца код Истока. Слава АрѠнђеловдан (21. новембар); мала слава АрѠнђеловдан летњи. Инф. Миломир Јакшић (1951).

Поповић², 1 жена. Инф. Видосава Бојанић (1918).

Поповић³, 1 кућа. Инф. Вучко Радосављевић (1951).

Поповић⁴, 1 кућа. Дошла из Рајетића са Рогозне. Инф. Зоран Милетић (1967).

Поповић⁵, 1 кућа. Дошли из Сарајева за послом. Домаћинов отац био је прота. Инф. Јован Радичевић (1930).

Поповић⁶, 1 кућа. Дошли 1980. године из Беговог Луковца код Истока. Даље порекло везују за Дробњаке. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава ПѠткѠвица (8. август). Инф. Драган Поповић (1961).

Прстојевић, 1 кућа. Инф. Душанка Каракашевић (1931).

ПуѠић, један двадесетпетогоришњи младић са мајком у заједници са бабом по мајци Чешљарац. Инф. Срђан ПуѠић (1963).

Пунгерчар, 1 кућа. Словеначка рударска породица. Дошли из Кршког за послом у Боговину и Бор, а у Звечан прешли 1963. године. Инф. Гордана Пунгерчар (1941).

Радевић, један младић, живи са мајком која носи девојачко презиме Вељковић. Дошли 1975. године из Лијеве Ријеке у Црној Гори. Слава Свети РѠнђо (21. новембар). Инф. Дејан Радевић (1968).

РадѠнковић, 10 кућа. Пре више од 150 година, због крвне освете, из долине Лаба код Преполца (с. Житање) прешли у суседно село Србовац, а после Другог светског рата дошли у Звечан. Један од предака био пушкар, убије агу неког, па се преселе у Србовац. Један од Раденковића, кажу, био је секретар организације „Црна Рука“ и осуђен је на 101 годину на Солунском процесу (умро 1918). Раденковића има у Житковцу и Србовцу, али нису у сродству са овима. Слава Свети ЂѠрђе (16. новембар); малу славу немају. Инф. Богдан Раденковић (1927) и Живојин Раденковић (1926).

Радеч, 1 кућа. Из Даниловграда 1935. године дошли у Ново село код Вучитрна, а у Звечан прешли пре 25 година Слава АрѠнђеловдан (21. новембар). Инф. Станислава Радеч.

РадибрѠковић, 1 кућа. Домаћин је рођен у Београду 1949. године, а овде дошао за послом. Инф. Душко Драговић (1949).

Радивојевић¹, 1 кућа. Пре 10 година прешли из оближњег села Свињара, а у Свињаре некада давно из Дробњака. Презиме су добили по неком претку Радивоју. Слава Ђурђевдан (6. мај). Инф. Војин Радивојевић.

Радивојевић²/Радивојевић², 1 кућа. Некада давно дошли из Црне Горе у Војмислиће (Ибарски Колашин), из Војмислића у Бресницу код Бањске, а у Звечан прешли пре десет година. У Бресници имају рођаке. Слава Свети ЛѠка (31. октобар); малу славу немају, а некада им је била МѠрковдан (8. мај). Инф. Живан Радивојевић (1925).

Радивојевић³, 2 куће. Инф. Душанка Каракашевић (1931).

Радивојевић⁴, 2 куће. Дошли после Другог светског рата из суседног села Житковца. Раније се презивали Вукићевић, али је информаторов деда променио презиме због брата који је погинуо у Првом светском рату. Слава Свети Јован (20. јануар); мала слава Спљосовдан. Инф. Милован Радивојевић (1930).

Радивојјеввић//Радивојевић⁵, 1 кућа. Дошли после Другог светског рата из Рујишта у Ибарском Колашину. Инф. Весна Марковић (1972).

Радичевић, 1 кућа. Информаторов прадед Огњен из Црне Горе (Пипери) прешао у Ибарску Слатину, а у Звечан прешли 1947. године Презиме носе по неком претку Радичу. У Црној Гори славили Светог Николу, а овде славе Спљосовдан да би се спасли зулума. Инф. Јован Радичевић (1930).

Радовановић¹, 2 куће. Дошли 1961. године из суседног села Жеровнице. Слава Николдан (19. децембар); мала слава Свети Николла лётњи (22. мај). Инф. Милка Радовановић (1956) и Иван Радовановић (1975).

Радовановић², 18 кућа. Некада давно (око 1785. године) са Дурмитора прешли у Рајетиће (општ. Нови Пазар) па у суседно село Кориље, а потом у Звечан. Зову их Дамовићи по информаторовом прадеди Даму. Сматрају да су са Гвоздићима најстарије братство у Звечану. У две куће живи по једна особа. Раније су се презивали Драшковић по претку Драшку. Једна грана братства Радовановић променила презиме у Тимотијевић по Тимотију, Радовановом брату. Друга грана је 1913. године узела презиме Радуловић да би избегли мобилизацију за турску војску. Информатор Александар има урађено родословно стабло свих Радовановића, Тимотијевића и Радуловића до шестог, заједничког претка Драшка. Слава Свети Јован (20. јануар); малу славу немају. Инф. Слободан Радовановић (1928), Драгољув Радовановић (1958), Живко Радовановић и Александар Радовановић.

Радовановић//Радовановић³, 10 кућа. Прешли 1970. године из Липовице код Бањске. Пре тога живели у Митровачкој Шаљи и Ловцу (код Бањске) где су некада давно прешли из Црне Горе. Сматрају се рођацима са Максковићима у Бањском Сувом Долу, Луковићима из Локве (сада живе у Жеровници), Трајковићима и Ракићевићима у Локви и Липовици. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Николдан (19. децембар). Инф. Радован Радовановић (1919), Живојин Радовановић (1952) и Радомир Ракићевић из Липовице код Бањске.

Радовић¹, 6 кућа. Дошли после Другог светског рата (1963) из суседног села Рујишта у Ибарском Колашину где су им преци дуго живели. Верују да је њихово братство велико, а настало је од 4 брата и носе 4 презимена: Радовићи (од неког Рада), Радојковићи у Житковцу (од Радојка), Радивојевићи у Звечану (од Радивоја) и Милентијевићи у Рујишту (1 кућа, од Милентија). Старину најбоље чува Љубомир Радовић, мајор у Приштини. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Иљндан (2. август). Инф. Драган Радовић (1955) и Стојанка Радовић (1926).

Радовић², 4 куће. Верују да су некада давно дошли из Црне Горе у суседно село Кориље, а у Звечан прешли пре 10 година. У једној кући живи 1 жена.

Раније су се презивали Анђелковић. Слава Свети Никоља (19. децембар); мала слава Свети Никоља летњи (22. мај). Инф. Велибор Радовић (1914).

Радовић³, 2 куће. Некада давно из Црне Горе дошли у Врбу (Ибарски Колашин), па у Кориље, одакле су недавно прешли у Звечан. Слава Свети Краљ Дечански (24. новембар); мала слава недеља пред Светог Илију. Инф. Драгомир Радовић (1905).

Радовић⁴, 1 кућа. Дошли 1964. године из суседног села Бреснице, а у Бресницу прешли из суседног Рујишта. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Свети Илија (2. август). Инф. Петар Радовић (1938).

Радовић⁵, 1 кућа. Дошли из суседног села Жеровнице. Инф. Петар Радовић (1938).

Радовић⁶, 2 куће. Дошли 1928. године из Крушевице код Херцег Новог у Херцегово код Вучитрна, а у Звечан прешли после Другог светског рата. Слава Сабор српских светитеља (11. септембар). Инф. Душан Радовић (1925).

Радовић⁷, 2 куће. Пре 120 година дошли из Куле код Ромаја у суседно село Кориље, а у Звечан прешли 1966. Овде их зову Кулизани, по Кули. Слава Свети Мртага (24. новембар). Инф. Драгољуб Радовић (1933).

Радовић⁸, 1 кућа. Сматрају да су некада давно из Црне Горе прешли у Ибарски Колашин. По предању, требало је да праве кућу тамо где се во заустави и петао запева. Тако се настане у Вараге. Из Варага су 1966. године прешли у Звечан. Информатор зна имена својих предака до петог колена. Слава Света Пётка (27. октобар); мала слава Пётковица (8. август). Инф. Стојан Радовић (1937).

Радојевић, 1 кућа. Доста давно из Ријеке Црнојевића дошли у суседно Рударе, одакле су прешли у Зупче, а недавно у Звечан. Слава Аранђеловдан (21. новембар); мала слава мали Аранђеловдан. Инф. Живка Радојевић (1920).

Радјковић//Радјковић¹, 1 кућа. Прешли после Другог светског рата из суседног села Рудара. Старину везују за Црну Гору. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Никољдан (19. децембар). Инф. Стојка Радојковић (1934).

Радјковић², 3 куће. Из Падина (Ибарски Колашин) једна кућа прешла у суседно село Бресницу, па у Звечан; друге две из Падина 1968. године прешле у Звечан. Даље порекло везују за Црну Гору коју су, верују, напустили пре 200 година Радојковића с којима су род има у Бресници и Бањској. Слава Пётковдан (27. октобар); мала слава Пётковица (8. август). Инф. Живко Радојковић (1974).

Радомировић//Радомировић¹, 1 кућа. Дошли из Рујишта у Ибарском Колашину. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Иљиндан (2. август). Инф. Весна Радомировић (1972).

Радомировић², 3 куће. Прешли 1966. године из суседног села Србовца. Слава Свети Јован Милостиви (25. новембар). Инф. Миланка Радомировић (1930).

Радосављевић//Радосављевић, 1 кућа. Дошли у Звечан 1981. године из суседног села Дољана у коме су од давнина живели. Информатор зна имена предака до четвртог појаса. Слава Свети Лука (31. октобар); мала слава Спаљовдан. Инф. Вучко Радосављевић (1951).

Радуловић¹, 1 кућа. После Првог светског рата из околине Никшића дошли у Краљице код Србице, а у Звечан прешли 1949. године Слава Свети Јован (20. јануар). Инф. Велика Радуловић (1935).

Радуловић//Радуловић², 6 кућа. Пре двадесет година прешли из суседног Кориља у коме су дуго живели. Раније се презивали Драшковић, па Радовановић и род су са Радовановићима. Потичу од заједничког претка Драшка. Слава Свети Стјеван (9. јануар); малу славу немају. Инф. Јелена Радуловић (1930) и Слободан Радуловић (1928).

Рајчић¹, 1 кућа. Дошли из Гњилана. Инф. Славка Марјановић (1928).

Рајчић², 1 кућа. Информаторов отац дошао из Берана у Косовску Митровицу, одакле су у новије време прешли у Звечан. Раније се презивали Ђурашковић. Слава Ђурђица (16. новембар). Инф. Ђорђе Рајчић (1935).

Ракић¹, 1 кућа. Информаторов деда Рака из Рожаја прешао у Косовску Митровицу, а после Другог светског рата дошла у Звечан. Слава Свети Никџа (19. децембар). Инф. Радивоје Ракић (1926).

Ракић², 1 кућа. Дошли некада давно у Пресјеку код Брњака, одакле су пре 150 године прешли у Зупче код Зубиног Потока, а после Другог светског рата у Звечан. Слава Ђурђевдан (6. мај). Инф. Светозар Белић (1927).

Ракић³, 2 куће. Некада давно из Црне Горе дошли у суседно село Грабовцац у коме су дуго живели, а одатле у новије време прешли у Звечан. Свала Свети Лџка (31. октобар); мала слава цар Константин и Јелџна. Инф. Братислав Ракић (1960) и Миодраг Ракић (1921).

Ракићевић//Ракићевић¹, 1 кућа. Из Тешановића или Лучке Реке (Ибарски Колашин) прешли у суседно село Липовицу код Бањске, а 1975. године дошли у Звечан. Слава Пџткџвдан; мала слава Пџткџвица (8. август). Инф. Добринка Ракићевић (1948).

Ракићевић//Ракићевић², 1 кућа. Некада давно из Црне Горе (Жабљак или Пљевља) дошли у Ловац код Бањске, па у Локву. Из Локве 1960. године прелазе у Звечан. Рођаци су с Јанићијевићима у Локви и Радовановићима у Звечану. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Никџдан (19. децембар). Инф. Ружица Ракићевић (1968).

Раковић, 1 кућа. Домаћин је 1981. године прешао из Берана, за које везују и даљу старину. Слава Свети Никола (19. децембар). Инф. Војислав Кривокапић (1927).

Ранџовић, 1 кућа. Домаћина куће су као дете издржавали Кориљчани. Слава Света Пџтка (27. октобар); мала слава Пџткџвица (8. август). Инф. Милена Марковић (1951).

Ратаџац, 1 човек. Дошао 1961. године из Панчева. У заједници с њим живи зет Драгољуб Милетић с породицом. Слава Свети Јован (20. јануар). Инф. Алекса Ратаџац (1910).

Рафтџовски, 1 кућа. Домаћин је Македонац чији је отац Спасоје дошао из Струге. Информатор каже да су имали славу, али не зна коју. Инф. Ксенија Рафтџовски (1975).

Рашић, 2 куће. Информатор Радован сматра да су некада давно дошли из Црне Горе у Ковраге код Истока, а из Коврага прешли у суседно Бело Поље. Један од браће остао у Белом Пољу, други брат Раша прешао у Исток. Ови су из Белог Поља 1951. године прешли у Звечан. Старо презиме било им је Сталетић (до 1945. године). Ближи су рођаци са Сталетићима и Рашићима у Истоку. Међутим, од Милована Рашића из Истока чуо сам другу верзију о пореклу. Он каже да су некада давно из Куршумлије, због крви, прешли у Дреновац код Пећи, а онда у Ковраге. Ту један од Рашића убије неког качака (балисту). Ови убију двојицу Рашића. Трећи, по имену Раша, пропије се и пређе из Коврага у Бело Поље, а из Белог Поља у Исток, па у Звечан. Веле да су се раније презивали Савић и да је тих Савића било у Дреновцу, али су се, изгледа, иселили. Слава Свети Ђорђе (16. новембар); мала слава Ђурђевдан (6. мај). Инф. Радован Рашић (1923) и Милован Рашић (1923) из Истока.

Реџић, 1 кућа. Из Штрпца у Звечан прешли 1960. године за послом. Информатор каже да су му и отац, и деда и прадеда Добросав живели у Штрпцу. Слава Свети Никоља (19. децембар). Инф. Љубомир Реџић (1932).

Ристић¹, 1 кућа. У њој живи један старац од 80 година који није био љубазан да пружи тражене податке. Дошао из Сврљига. Слава Никољдан (19. децембар). Инф. Бранислав Андрић (1971).

Ристић², 1 кућа. Дошли 1946. године из Јагњенице у Ибарском Колашину, а о даљем пореклу не чувају предање. Информаторово име је необично и ретко. Добио га је, каже, зато што се његовом оцу нису држала деца (умирала су рано), па кад се да ретко име, деца ће живети. Слава Свети Јован (20. јануар); мала слава недеља по Петровдану. Инф. Магрен Ристић (1909).

Ристић³, 1 кућа. Прешли 1961. године из суседног села Грабовца у коме су дуго живели. О даљем пореклу не чувају предање. Слава Свети Лұка (31. октобар). Инф. Милан Ристић (1936).

Ристовић, 1 кућа. Дошли 1912. године из околине Јошаничке Бање (с. Раковац), како верују због крвне освете, оставивши око 27 хектара винограда. Друга кућа отишла за Војводину, а трећа у Аранђеловац. Информатор верује да је ово презиме врло старо и поноси се њиме. Имају рођаке у Малом Звечану. Слава Свети Лұка (31. октобар); мала слава Митровдан (8. новембар). Инф. Небојша Ристовић (1955) и Љиљана Ристовић (1958).

Ристовић, 1 кућа. Информаторов отац прешао из Призрена у Косовску Митровицу, а у Звечан 1976. године. За славу не знају. Инф. Едуард Ристовић.

Рогановић, 1 кућа. Домаћин је дошао из Приштине, а отац му живи у Краљици код Србице. У кући живи и Лепосава Савић, домаћинова ташта. Слава Никољдан (19. децембар). Инф. Соња Рогановић (1958).

Савић¹, 3 куће. У једној је једна жена која живи код зета Рогановић. Дошли око 1970. године из Гојбуље, односно Врнице код Вучитрна. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Иљиндан (2. август). Инф. Лепосава Савић и Соња Рогановић (дев. Савић) (1958).

Савић², 1 кућа. Информатор је после Другог светског рата из Равништа код Блажева прешао у Лаушу код Подујева, а из Лауше у Звечан прешао 1952. године. Једна кућа Савића (род са овима) живи у Косовској Митровици. Слава Свети Јован (20. јануар); мала слава Ђвањдан (7. јул). Инф. Драгомир Савић (1935).

Симић¹, 1 кућа. Некада давно (око 1813. године) информаторов чукунчукундеда Петар са три сина преселио се из Дробњака у суседно село Рударе. Из Рудара у Звечан прешли 1973. године. Симићи су род са Аксентијевићима из Рудара и Звечана, са Радојковићима, Максимовићима и Алексићима из Рудара, каже информатор. Информаторов троструки прадед Ђурин имао је 7 синова: Аксентија, Радојка, Трајка, Алексу, Диму (за двојицу не зна имена). По њима су наведени рођаци узели презимена. Информатор зна имена својих предака до шестог колена. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Свети Никола (19. децембар). Инф. Милутин Симић (1938).

Симић², 2 куће. Дошли после Другог светског рата из Косовске Митровице. Слава Свети Никола (19. децембар). Инф. Снежана Симић (1976).

Симић³, 1 кућа. Дошли из суседног села Свињара. Слава Пётковдан (27. октобар); мала слава Пётковица (8. август). Инф. Драган Поповић (1961).

Симовић, једна и најбројнија кућа у Звечану, броји четрнаест душа. Дошли 1963. године из суседног села Варага у Ибарском Колашину, а у Вараге, верују, некада давно, прешли из Црногорског Колашина. Када је у време Другог светског рата Ибарски Колашин паљен од Шиптара, породица се склонила у Куршумлију. Информаторов прадед звао се Симо, па су, верују, по њему добили презиме. Слава Пётковдан (27. октобар); мала слава Пётковица (8. август). Инф. Светомир Симовић (1963).

Симоновић¹, 2 куће. Верују да су некада давно живели негде у Србију, па због крвне освете прешли у Црну Гору. Отуда прелазе у Рогозну, а из Рогозне у Жеровницу код Звечана, а у Звечан прешли 1939. године. Слава Свети Никола (19. децембар); мала слава Свети Никола летњи (22. мај). Инф. Срђан Симоновић (1973).

Симоновић², 1 жена. Старину везују за Јасеново у Морачи. У породици је, каже информатор, било пет свештеника, од којих је свештеник Машан сахрањен у манастиру Морачи. Слава Срђевдан (20. октобар). Инф. Љубица Симоновић (1933).

Скиба, 1 кућа. Породица Скиба су Руси; опријатељили се с породицом Ивас. Инф. Нада Скиба (1934).

Славковић, 1 кућа. Дошли 1987. године из суседног села Шипоља, а у Шипоље прешли 1964. из оближње Врбнице, а у Врбницу, некада давно из Црепуље у Ибарском Колашину. Док су живели у Црепуљи, презивали се Ђурић, а у Врбници Вујошевић. Ваља напоменути да данас у Црепуљи живе само Ђурићи и има их 30 кућа. Слава Пётковдан (27. октобар); мала слава Пётковица (8. август). Инф. Радослав Славковић (1948).

Софронјевић, 2 куће. Дошли из суседног села Рудара. Слава Ђурђевдан (6. мај). Инф. Злата Трајковић (1936).

Спа̀сић, 1 жена, дошла из Приштине. Инф. Десанка Спасић (1938).

Спа̀сојевић¹, 2 куће. Дошли некада давно из Црне Горе у суседно село Локву код Бањске, а 1960. године прешли у Звечан. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Николдан (19. децембар). Инф. Љубисав Спасојевић (1956).

Спа̀сојевић², 1 кућа. Инф. Владимир Несторовић (1924).

Спа̀хић, 1 кућа. Старином су Кучи. Домаћинов деда, Савић, који је рођен у Лијешта, у Кучима, прешао у Ђаковицу, а информатор је 1950. године прешао у Звечан. Презиме носе по шестом претку Спаху. Слава Свети Никола (19. децембар). Инф. Милорад Спахић (1927).

Спирић, 1 кућа. Верују да су некада давно дошли из Црне Горе у суседно село Рударе, а у Звечан прешли 1961. године, Информатор каже да су Црну Гору напустила три брата: један се населио у Ловцу код Бањске, други у Горњи Стрмац код Зубиног Потока, трећи у Рударе. Ови из Рудара мењали су презиме у Фићовић и Милић. Међутим, слава Спирића и Милића није иста. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Николдан (19. децембар). Инф. Милија Спирић (1914).

Србљак, 1 кућа. Домаћин је из Гораждевца код Пећи дошао за послом у Звечан (лекар је у Косовској Митровици, у међувремену, 1993. године умро). Информатор одлично чува старину и зна да Србљака има у Полимљу у Горњој Трепчи, а у старом катастарском попису у селу Прилепцу код Новог Брда помињу се Србљаци. Такође зна за имена својих предака до чукундеде који се звао Стеван. Информатор сматра да му је прадед Маринко Србљак подигао цркву брвнара у Гораждевцу, о чему говори, како информатор каже, нађени пергамент. Међутим, црква брвнара у Гораждевцу подигнута је у 16. веку и најстарија је црква те врсте у Србији, а посвећена је Светом пророку Јеремији. На његов дан (14. мај) одржава се сабор у Гораждевцу. Слава Свети Ђорђе (16. новембар); мала слава Ђурђевдан (6. мај). Инф. Драгутин Србљак (1937).

Срдановић, 1 кућа. Дошли из села Буковице код Жабљака. Инф. Ђорђе Оровић (1910).

Ста̀мболић, 1 кућа. Дошли 1957. године из Новог Села код Вучитрна. Слава Свети Ђорђе (16. новембар); малу славу немају. Инф. Божана Стамболић (1934).

Ста̀нић, 2 куће. Некада давно (пре око 200 година) дошли из Црне Горе (Морача) у Оклаце (Ибарски Колашин), а у Звечан прешли 1951. године. Из Црне Горе су дошла три брата: један се настанио у Суво Грло (Метохијски Подгор) од кога су Томашевићи, други у Рајетиће (Рогозна), а трећи, Стојадин, остао у Оклацу. Од три сина удовице Стане су оклачки Станићи. Њих има иселиених у Новом Пазару и у село Ђаке код Куршумлије. Једна породица Станића иселила се у Нови Верић код Истока, а сада живи у Истоку. Слава Свети Рањко (21. новембар); мала слава Госпођиндан. Инф. Марија Станић (1925) и Гојко Станић (1949).

Станјишић¹, 1 кућа. Информаторов отац је као дете (с оцем) 1926. године из околине Даниловграда дошао у Ђураковац код Истока, а 1953. године прешли у Звечан. Слава Пётковдан; малу славу немају. Инф. Миладин Станишић (1923).

Станјишић², 1 кућа. Из села Кожинца код Житорађе прешли у Ново Брдо, а из Новог Врда у Звечан дошли 1962. године. Слава Свети Никоља (19. децембар). Инф. Зорка Станишић (1925).

Стањојевић, 1 кућа. Дошли из околине Урошевца, где су дуго живели. Информатор претпоставља да су старином из Црне Горе. Слава Свети Ђорђе (16. новембар). Инф. Драган Станојевић (1955).

Стевановић¹, 1 кућа. Дошли 1957. године из Горњег Села код Средске. Слава Света Прѣцеста (Ваведење). Инф. Петар Стевановић.

Стевановић//Стевановић², 1 кућа. Дошли 1978. године из Рујишта у Ибарски Колашин, а у Рујиште некада давно прешли из Пресеке код Рожаја. У Рујишту има око 20 кућа Стевановића. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Илиндан (2. август). Инф. Радисав Стевановић (1931).

Стѣвић, 1 кућа. Домаћин је родом из Радишева (општина Србица), дошао 1957. године да учи школу, ту се запослио и оженио. Информаторов отац је из села Бање (општина Србица). Слава Свети Никоља (19. децембар). Инф. Миливоје Стевић.

Степановић, 4 куће. Некада давно из Дробњака дошли у Рујиште (Ибарски Колашин), одакле су 1957. године прешли у Звечан. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Свети Илђја (2. август). Инф. Бранко Степановић (1957) и Миломир Степановић (1962).

Стефановић¹, 1 кућа. Дошли после Другог светског рата из Подгорице. Слава Свети Никоља (19. децембар). Инф. Младена Стефановић (1913).

Стефановић², 1 м. особа. Недавно прешао из Вучитрна. Инф. Мирослава Алагић (1916).

Стојановић//Стојановић¹, 1 кућа. Дошли после Другог светског рата из Лучке Реке у Ибарском Колашину. Слава Петковдан. Инф. Драгица Стојановић (1953).

Стојановић², 1 кућа. Дошли између два светска рата из Лесковца. Слава Свети Ранђо (21. новембар). Инф. Љиљана Стојановић (1957).

Стојковић¹, 1 кућа. Из Брезовице прешли у Папаз код Урошевца 1920. године, а из Папаза у Звечан после Другог светског рата. Слава Свети Ранђо (21. новембар). Инф. Драгутин Стојковић (1927).

Стојковић², 1 кућа. Дошли из Косова Поља. Слава Свети Аранђео (21. новембар). Инф. Небојша Ристовић (1955).

Стојкенић, 1 кућа. Из Црногорског Колашина дошли у Винуцу код Вучитрна, па у Звечан. Инф. Ирена Стојкенић (1969).

Сујић, 1 кућа. Пре тридесет година из Сенте прешли у Звечан. Слава Петковдан (27. октобар); малу славу немају. Инф. Марија Сујић (1935).

Тадић, 1 кућа. Слава Свети Јован (20. јануар). Инф. Радован Рашић (1923).

Танасковић, 1 кућа. Дошли 1975. године из оближњег села Козарева. Слава Свети Јован (20. јануар); мала слава недеља по Петровдану. Инф. Верица Танасковић.

Тасић, 1 кућа. Дошли недавно из Урошевца. Слава Пёткѡвдан (27. октобар); мала слава Пёткѡвица. Инф. Мила Тасић.

Тимотијевић, 1 кућа. Некада давно из Црне Горе прешли у Рајетиће код Новог Пазара, а почетком 19. века дошли у суседно село Кориље, а недавно у Звечан. Слава Свети Стѡван (9. јануар). Инф. Милован Тимотијевић (1976).

Тимотијевић//Тимотијѡвић¹, 12 кућа. Верују да су некада давно из Васојевића дошли у суседни Валач, а после Другог светског рата у Звечан. Славе Свѡти Ђирик (27. фебруар); мала слава мали Никѡљдан (19. децембар). Инф. Драгутин Тимотијевић (1931) и Десанка Тимотијевић (1938).

Тимотијевић², 1 кућа. Дошли из околине Блаца. Инф. Драгутин Тимотијевић (1931).

Тодѡровић¹, 2 куће. Овде прешли из Слатине код Вучитрна. Слава Свети Арѡнђеѡ (21. новембар); мала слава Свети Арѡнђеѡ летњи. Инф. Мирјана Павловић (1945).

Тодѡрѡвић//Тодѡровић², 1 кућа. Чувају предање да су им преци некада давно дошли из Црне Горе у Рудник Косовски, а после Другог светског рата прешли у Звечан. Слава Пёткѡвдан (27. октобар); мала слава Пёткѡвица (8. август). Инф. Драгомир Тодоровић.

Тодѡровић³, 1 кућа. Из Чева у Црној Гори пре 100 година прешли у Обилић код Лесковца, а 1950. године дошли у Звечан. Слава Арѡнђеловдан (21. новембар). Инф. Душан Тодоровић (1957).

Тодѡрѡвић⁴, 1 старија жена чији је покојни муж дошао из Чачка. Инф. Митрана Питулић.

Тодосијевић, 2 куће. Дошли после Другог светског рата из суседног села Рудара. Домаћин једне куће био је заробљеник и оженио се Рускињом. Раније се презивали Вучковић, а њих данас има у суседном Рудару. Слава Ђурђевдан (6. мај). Инф. Крсто Тодосијевић (1916).

Тѡјага, 1 кућа. Информатор дошао из Велике Попине у Лици. Инф. Мирко Тојага (1905).

Томѡшѡвић, 1 кућа. Дошли некада давно из Васојевића или Доње Мораче у Суво Грло у Метохијском Подгору, а у Звечан прешли пре 20 година. Информатор Најдан каже да код Бродарева има село Томашево у коме живе Томашевићи с којим су ови у сродству. Слава Арѡнђеловдан (21. новембар); мала слава Арѡнђеловдан летњи. Инф. Најдан Томашевић (1955) из Сувог Грла и Деспот Томашевић (1954).

Топличевић, 1 кућа. Дошли 1923. године у Вучитрн, а 10 година касније прешли у Кос. Митровицу, одакле су после Другог светског рата прешли у Звечан. Презиме су добили по Топлици одакле су дошли. У Вучитрну има 3 куће Топличевића и 1 у Косовској Митровици. Слава Свети Никѡла (19. децембар). Инф. Живорад Топличевић (1933).

Трајковић, 3 куће. Чувају предање да им се предак Пеко, пре 200 година због крви преселио из Црне Горе (Дробњак или околина Скадарског језера) са 2 сина: Радисавом и Ђурином. Друго предање каже да је отац дошао са 3 сина

и да су се населили у Ловац, Горњи Стрмац и Рударе (сва три села у близини Звечана). Претпостављају да им је раније презиме било Орландић. И славу и презиме променили због крви. Једна од ове три куће из Ловца прешла у Локву, а у Звечан 1968. године; друге две прошле су 1959. из Рудара прешле у Звечан. Први информатор има графички приказано родословно стабло до шестог претка Пека. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Свети Никоља (19. децембар). Инф. Момчило Трајковић (1929) и Злата Трајковић (1926).

Трифунџић, 1 кућа. Верују да су им преци некада давно напустили Црну Гору (Трешњевик) због крвне освете и населили се у Пресеку код Брњака, а у Звечан прешли 1974. године. Информаторов прадед звао се Трифун по коме су, верују, добили презиме. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Иљиндан (2. август). Инф. Сретко Трифунџић (1925).

Трпковић, 1 кућа. Старину везују за Штип одакле су прешли у Београд, а из Београда у Звечан 1953. године. Слава Мићковдан (8. новембар). Инф. Марица Трпковић (1952).

Ћибарић, 2 куће. Дошли 1950. године из Јањева. Славе Светог Себастијана. Породице су римокатоличке вероисповести. Инф. Филип Ћибарић (1914).

Ћирковић, 1 кућа. Дошли за послом из околине Урошевца. Инф. Ђорђе Рајчић (1935).

Ћосић, 1 кућа. До 1941. године живели у селу Тебљуги код Дрниша када су протерани и прешли у Звечан. Слава Петровдан (12. јул). Инф. Лазар Ћосић (1913).

Узуновић, 1 кућа. Домаћин је 1960. године дошао из Штрпца у коме су му отац и деда живели. Слава Света Петка (27. октобар); мала слава Петковица (8. август). Инф. Миладин Узуновић (1938).

Фабијановић, једна жена, родом из Скопља. Муж је 1947. године дошао из Суботице, али је умро. Славе нису имали јер су римокатоличке веросиповести. Инф. Татјана Фабијановић (1922).

Фенлачки, 1 жена, Словенка, живи са мајком Маргитом Жнидарчић која је задржала девојачко презиме. Инф. Маргита Жнидарчић (1930).

Филјокић, 1 кућа. Дошли из околине Пећи. Слава Никољдан (19. децембар). Инф. Јордан Аврамовић (1934).

Филиповић, 1 кућа. Домаћин је недавно дошао из Дежеве код Новог Пазара. Слава Врачеви; мала слава Врачеви летњи. Инф. Јаблан Филиповић (1937).

Фићовић, 1 кућа. Дошли из суседног села Рудара у коме од давнина живе. Слава Ђурђевдан (6. мај); мала слава Никољдан (19. децембар). Инф. Радосав Фићовић (1932).

Цвџевић, 1 кућа. После Другог светског рата дошли из Рашке у Косовској Митровицу, па у Звечан. Домаћин куће са женом и сином живи у кући свога

таста Драгослава Влајић. Слава Свети Никола (19. децембар). Инф. Драгослав Влајић (1937).

Цвѣтковић¹, 1 кућа. У Звечан прешли уз Урошевца. Инф. Добрила Милошевић (1941).

Цвѣтковић², 1 кућа. Дошли 1953. године из Куршумлије. О даљем пореклу не чувају предање. Слава Ђурђица (16. новембар); малу славу немају. Инф. Драгана Цветковић (1927).

Цѣровина, 1 жена. Церовине су дошли 1926. године из околине Невесиња у Пантину код Вучитрна, а у Звечан прешли 1945. године У породици живе и информаторкин зет и кћерка са децом (Вукомановић). Слава Ђурђевдан (6. мај). Инф. Јованка Церовина (1921).

Цѣкић, 1 кућа. Од давнина су, каже информатор, живели у Иванграду, а овде су прешли 1949. године због посла. Домаћин куће је жена и задржала је девојачко презиме Цикић, а удата је Булатовић. За славу не знају, претпостављају да им је била Свети Пантелија (9. август). Инф. Милка Цикић (удата Булатовић).

Чанковић, 1 кућа. Дошли 1944. године из села Томин Гај код Грачца у Лици. Слава Свети Јован Крститељ (20. јануар); малу славу немају. Инф. Драгица Чанковић (1955).

Чановић, 1 кућа. Инф. Војислав Кривокапић (1927).

Чедић, 1 кућа. Овде дошли 1968. године из Косовске Митровице. Слава Свети Лука (31. октобар); малу славу немају. Инф. Босилка Чедић (1935).

Чешљарац, 1 старија жена. У кући живи њена кћи са сином, а презивају се Пужић. Чешљарци су дошли из Трнавe код Рашке. Слава Свети Стѣван (9. јануар); мала слава Петрѡвдан (12. јул). Инф. Срђан Пужић (1963)

Чичић, 1 старица. Домаћин је 1921. године прешао из Црне Горе у суседно село Шипоље, па у Звечан. Слава Ђурђевдан (6. мај). Инф. Новка Чичић (1909).

Чудић, 1 кућа. Информаторов отац дошао 1933. године из Бабиног Потока код Плитвица. Кажу да су од Звечанских досељеника најстарији. Чудића има у Крагујевцу (1 кућа) и једна у Загребу. Слава Свети Никола (19. децембар). Инф. Јован Чудић (1949).

Чѣкић, 1 кућа. Верују да су старином из Мојстира (општина Тутин) одакле су прешли у оближње село Крлигате код Косовског Рудника, а у Звечан прешли 1955. године. Слава Лесѣндровдан; мала слава Аранђеловдан (21. новембар). Инф. Стојанка Чукић (1949).

Шапић¹, 1 кућа. Овде дошли 1963. године из Белице код Истока. Чувају предање да су им преци некада давно дошли из Бјелопавлића у Вараге (Ибарски Колашин), одакле су око 1780. године прешли у Суво Грло (Метохијски Подгор) где имају рођаке, а потом у Белицу. Слава Света Пѣтка (27. октобар); мала слава Пѣткѡвица (8. август). Инф. Радмила Шапић (1952).

Шапић², 1 кућа. Дошли пре три године из Косовске Митровице, а у Митровицу пре 30 година дошли из Урошевца. Инф. Живка Милентијевић (1959).

Шаровић, 2 куће. Из Пипера после Другог светског рата дошли у суседно село Шипоље (код Митровице), а у Звечан прешли 1987. године Шаровића има у Косовској Митровици. Инф. Петко Шаровић (1954), Добрила Шаровић (1957) и Перица Шаровић (1932).

Шимуновић, 1 кућа. Даље порекло везују за Јабланицу одакле су после Првог светског рата прешли у Рударе, из Рудара 1933. године у Стари Трг, а пре 18 година у Звечан. Породица је римокатоличке вероисповести, а деца су крште-на у православној вери. Инф. Миле Шимуновић (1932).

Шмигић, 1 кућа. У Звечан прешли после Другог светског рата из Леочине код Истока, а у Леочину дошли некада давно са Косова. Слава Свети Аранђео (21. новембар); мала слава Свѣти Аранђео летњи. Инф. Зорица Шмигић.

Шћѣкић, 1 кућа. Дошли из околине Берана. Инф. Милоња Ђаковић (1931).

Шћепановић, 1 кућа. Дошли из Бјелопавлића у Дечанима, а у Звечан преш-ли 1950. године. Слава Пѣткѡвдан (27. октобар); мала слава Пѣткѡвица (8. ав-густ). Инф. Владимир Шћепановић.

Шуђић, 1 кућа. Дошли 1919. године из околине Лесковца у Косово Поље, а 1949. прешли у Звечан. Слава Свети Аранђео (21. новембар). Инф. Милан Шугић (1936).

Шуљкић, 1 кућа. После Другог светског рата из Велике Плана дошли у Косовску Митровицу, а у Звечан прешли 1972. године Слава Никѡљдан (19. де-цембар). Инф. Мирослав Шуљкић (1946).

Шундић, 1 кућа. Дошли после Другог светског рата из Сувог Лукавца (општина Исток). Даљу старину везују за Црну Гору (Жупа Никшићка). Слава Свети Јован (20. јануар); мала слава Свети Јован летњи (21. мај). Инф. Дашић Бранкица (1962).

Мушка имена

Адријано, Италијан, мајка Српкиња	Благоје (×6)//Благѡје (×6)	Бѡрис (1985), Хрват Борисав (×3)
Аксѣнтије	Блажо	Борислав (×6)
Алдо	Бѡбан (×6)	Бѡшко (×4)
Алѣкса	Бѡгдан (×3)	Бранимир (×2)//
Александар (×36)//Алѣк- сандар (×8)	Бѡгић	Бранимир (×1)
Алѣмпије	Бѡгољуб (×5)	Бранислав (×13)//
*Ана̀није	Бѡгомир	Бранислав (×11)
Андрија (×3)	Богѡсав (×2)	Бранко (×17)//
*Апостол	Божидар (×10)//Бѡжидар (×2)	Бранко (×8)
Аранџел	Бѡжо	Брано
Арсѣније	Бѡјан (×15)	Братислав (×1)//
Барица	Бѡјко	Братислав (×2)
	Боривоје (×8)	Будимир (×2)

Василије (×3)	Ву́чко	Ђорђе (×18)
*Васко	Гвóздо	Ђорђије
Велибор (×1)//Велибор (×2)	Глигòрије (×1)//Глигòрије (×3)	Ђуард
Велимир (×1)//Велимир (×1)	Гòјко (×5)	Жарко (×6)//Жарко (×2)
*Велин ¹⁰	Гòлуб (×2)	Живко (×9)//Живко (×3)
Велиша (×2)	Гòран (×16)	Живòјин (×6)//Живојин (×2)
Велько (×3)	Градимир (×3)//Градимир (×1)	Живòјко//Живојко
Верòслав	Грòздан (1908)	Живòрад (×4)//Живорад (×2)
Веселин (×2)	Далибор (1971)	*Замфир
Видоје	Дарко (×5)//Дарко (×2)	*Зарко
Виктор, Рус	Дамњан (×4)	Захарије
Вйли, Рус	Данило (×5)	Звездан (×3)
Вйтомир (×6)//Витòмир (×4)	Дèјан (×33)	Звонимир
Вйшеслав (×2)	Десимир (×4)//Десимир (×1)	Звòнко (×4)
Владан (×11)	Дèспот	Здравко (×4)//Здравко (×2)
Владимир (×10)//Владимир (×11)	Димитрије (×2)	Златан
Владислав	Добривоје (×2)//Добривоје (×4)	Златибор (×2)
Владаица	Добрија	Златко (×6)
Властимир (×5)//Властимир (×4)	Добрòсав (×2)	Зòран (×49)
Вòјин (×4)	Драган (×40)//Драган (×12)	Йван (×21)
Војислав (×6)//Вòјислав (×2)	Драги (×2)	Иванко//Иванко
Вòјо	Драгиша (×10)//Драгиша (×4)	Йвица (×3)
Вукáдин	Драго (×3)	Йгор
Вукáјле	Драгòјле (×2)	Илија (×9)
Вукáшин (×4)	Драгољуб (×28)	Јаблан
Ву́кмир (×3)	Драгомир (×17)	Јакòв//Јакòв
Вукоје	Драгослав (×6)	Јанићије
Вукòман	Драгòтин (×6)	Јарослав (1955)
Вуко́сав	Драшко	Јездимир
Ву́ксан	Душан (×29)	*Јеремија
Вучина (×4)	Ђокица	Јерòтије
Ву́чић (×2)		Јефтимије
		Јòван (×10)//Јован (×2)

¹⁰ Топоним Гувно односи се на раван, округао и утабан терен на коме се врло (врхло) бело жито (пшеница, јечам и раж). На средини Гувна стајао је дрвени стуб утучен у земљу. Један крај конопца привезан је за стуб, а другим крајем везан је један или два коња или волови крећући се около напред и назад и врли жито.

Јовица (×10)	Милѐнко (×3)//Милѐнко	Прѡдан (око 55 г.)
Јово	(×1)	Прокѡпије
Јѡже, Словенац	Милѐнтије (×5)	Пунѡша
Јѡрго (†1921)	Мѡлета	Радѡшин (×1)//Радашин
Јѡрдан (×4)	Мѡливоје (×6)//	(×1)
Кѡмљан	Мѡливоје (×7)	Радѡе (×2)
Кѡмњан	Мил'ѡја (×12)//Мѡлија	Радѡнко (×2)//Радѡнко
Констѡнтин	(×5)	(×1)
Кѡста (×2)	Мил'ѡсав (×3)//Мѡлисав	Радѡивоје (×4)
Костѡдин	(×2)	Радѡсав (×6)
*Кѡсто	Мѡлић	Радѡиша
Крѡсто (×6)	Мѡлован (×20)	Радѡван (×9)
Лѡзар (×3)	Мѡлоје (×16)	Радѡје (×6)
Лѡко	Мѡломир (×10)	Радѡйца (×4)
Лѡренц, католик	Мѡлоња	Радѡјко (×2)//Радѡјко
Луко	Мѡлорад (×16)//	(×2)
Љубѡнко	Мѡлѡрад (×2)	Радѡљуб
Љубѡсав (×5)	Мѡлосав (×5)//Мѡлѡсав	Радѡман
Љубѡиша (×22)//Љубѡиша	(×1)	Радѡмир (×14)
(×1)	Мѡлош (×26)	Радѡња (×2)
Љубѡмир (×20)//Љубѡ-	Мѡлун	Радѡсав (×15)
мир (×5)	Мѡлѡтин (×12)//Мѡлу-	Радѡслав (×3)
Мѡгрѡн	тин (×1)	Радѡш (×2)
*Мѡксим	Мѡљан (×17)//Мѡљѡн	Радѡуле (×2)
Мѡлета	(×2)	Радѡун (×2)
Марѡнко (×4)//Марѡнко	*Мѡљѡрко	Радѡјко (×2)//Радѡјко (×1)
(×3)	Мѡдрѡг (×23)//Мѡдрѡг	Радѡица
Мѡријѡ, Италијан	(×2)	Радѡнѡел
Мѡрјан (×4)	Мѡомир (×2)	Радѡнко (×4)//Радѡнко (×2)
Мѡрко (×19)//Мѡрко (×3)	Мѡрко (×10)	Радѡтко
Мѡртѡн	Мѡрољуб (×4)	Радѡтко (×2)
Мѡте	Мѡрослав (×22)//	Радѡјѡ
Мѡшан	Мѡрослав (×2)	Радѡомир (×7)
Мѡомир	Мѡхѡило (×2)	Рѡља
Мѡлѡдин (×10)//Мѡлѡ-	Мѡхѡјло	Рѡста//Рѡсто
дѡн (×2)	Млѡден (×4)//Млѡден	Рѡдољуб (×3)
Мѡлѡн (×27)//Мѡлѡн	(×1)	Савѡтије
(×21)	Мѡмир (×4)	Сѡво (×3)
Мѡлѡнко	Мѡмчило (×9)//Мѡмчѡ-	Сѡша
Мѡле (×11)	ло (×2)	Светѡслав (×5)//
*Мѡлен	Пѡтко	Светѡслав (×2)
	Прѡдрѡг (×21)	*Светѡвид

Свѣтозар (×3)//Светозар (×4)	Србољуб (×7)	Тимотије
Свѣтолик (1913)	Срђан (×20)	Тихомир (×2)
Свѣтомир (×4)	Сретѣније	Тодор (×2)
Сйбин (×2)	Срѣтко (×3)	Томислав (×16)// Томислав (×2)
Сима	Срѣћко (×6)	Томо
Симеон	*Ставро	Тони, Хрват
Симо	Станмир	Трајко (×2)
Синиша (×8)	Станислав (×2)// Станислав (×1)	Трифун
Славимир	Станко//Станко	Ћетко (1929)
Славйша (×5)// Славйша (×2)	Станоје	Ўгљеша (×4)
Славко (×2)//Славко (×1)	Станомир//Станомир	Ўрош (×2)
Славо (×2)	Стѣван (×7)	Фабјан
Славољуб (×4)	Стѣво	Филип (×4)
Славујко (×2)	Стѣфан (1988)	Фрањо (×2)
Слађан (×2)	Стојадин	Цвѣтко (×9)
Слободан (×7)// Слободан (×2)	Стојан//Стојан	Часлав (×6) (1967)
Спасоје (×2)	Страхиња (×4)	Чѣдомир
	Страхомир (×2)	
	Танасије (1931)	

Женска имена

Адријана (1979)	Борка (×4)	Веселинка (×4)
Александра (×18)	Боса (×3)	Вѣсна (×25; 1972)
Ѓна (×5)	Босйлька (×5)//Босйлька (×2)	Вида
Ангелина (×6)	Брана (1978)	Видосава (×12)
Андријана	Бранислава (×2)	Викторија
Ѓнђа (×3)	Бранйславка	Винка (×3)
Ѓнђела (1957)	Бранка (×11)//Бранка (×2)	Витка
Ѓница (×3)	Бранкица (×6)	Вјера
Ѓнка (×2)		Владимирка (×1)// Владимирка (×1)
Ѓнкица//Ѓнкица		Владислава (1959)
Бѣња	Велика (×5)//Велика (×2)	Вујка
Билђана (×14)//Билђана (×10)	Велимирка (×2)// Велимирка (×1)	Вукѣна
Бйсерка	Велинка	Вукица (×4)
Благица (×4)	Вѣра (×6)//Вѣра (×3)	Вукосава (×4)
Божана (×7)	Вѣрица (×15)	Гора
Божана (×12)//Божана (×13)	Вѣрка (×2)	Гордана (×16)//Гордана (×10)
Борика	Вѣсела	

Гџорица (×6); (1903 најстарија)	Ѓелица, Бугарка, удата за Србина	Јефтџимија Јована (×2)//Јована (×3)
Госпава (×1)//Гџоспава (×1)	Емилија (×2; 1976)	Јованка (×12)//Јованка (×2)
Далиборка (×4)	Живадџинка (×2)	Јоргованка (×1)// Јоргованка (×1)
Данијела (×11; 1972)	Живана (×4)	Јул'ијана (×2)
Даница (×13)//Дџаница (×6)	Живанка	Јулка (×2)
Даринка (×11)	Живка (×9)	
Дарица (1967)	Живослава	Калина
Дџјана	Зага (×2; 1947)	Каранфилка (×2)
Десанка (×15)//Десанка (×3)	Загорка (×3)	Катарина (×8)
Дџвна	Звездана	Кџитица, Мађарица, удата за Србина
Дијана (1969)	Злата (×7)	Ковилка (×2)
Добрила (×10)	Златиборка	Коса
Добринка (×3)// Добринка (×1)	Златка	Косанка (1946)
Достана (×9)//Достана (×2)	Зора	Косара (×3)//Косара (×1)
Драга (×4)	Зорана (×5; 1955)	Крстина
Драгана (×14)//Драгана (×3)	Зорица (×23)	Крстинџа (1935)
Драгиња (×9)//Драгиња (×3)	Зорка (×11)	Ксџенија (×2)
Драгица (×22)	Ѓвана (×11; 1952)	Латџинка//Латџинка
Драгомџрка	Иванка (×5)//Иванка (×2)	Лџла
Драгослава (×3)	Ѓлинка	Лџпосава (×2)//Л'џпосава (×2)
Драгџна (×3)	Ѓлонка (1958)	Лџдија
Дубравка (×2; 1977)	Ирена (×3; 1981)	Лџлика
Дџња (1988)	Ѓрма	Лџција
Душанка (×19)// Душанка (×3)	Јаворка (×2)	Лџљана (×30)//Лџљана (×15)
Дџшица (×6)	Јагода (×2)	Лџбинка (×7)//Лџбинка (×2)
Ђема, Италијанка	Јагодџинка	Лџбица (×15)
Ђурђа (×2)	Јадранка	Магдалџна//Магдалџна
Ђурђија	Јасмина	Маја (×7)
Ђурђица	Јасна (×3)	Манџсија
Ђвица	Јџвра	Мара (×3)
Ђдита	Јеврџсима (×2)	Марџита (×2)
	Јџла (×3)	Маџрија (×12)//Марџија (×30)
	Јџлена (×33)//Јџлена (×30)	Маријана (×2; 1986)
	Јџленка	Маријана (×11)
	Јџлика	
	Јџелисџвџта	
	Јџелица (×4)	
	Јџелка	

Ма̀рица (×10)	На̀дежда (×2)//На̀дѣжда	Ристòсија, старија жена
Мел̀анија	(×1)	Рòса
Мијòљка	На̀дица (×6)	Рос̀анда
Мѝкица	Нат̀алија (×10)//	Рúжа (×7)
Мѝла (×5)	Нат̀алија (×2)	Рúжица (×18)
Милад̀инка	Нѐвена (×2; 1987)	Руменѝја (1937)
Мѝлана (1978)	Нев̀енка (×5)	С̀авка (×4)
Мил̀анка (×22)//	Нѐгосава	С̀андра (×2; 1982)//
Мѝланка (×2)	Никòлета (×2)	С̀андра (×4)
Мил̀ева (×11)	Никосава	Сан̀ела (1974)
Мѝлена (×16)//Мил̀ена	Нòвка (×2)	С̀ања (×10)
(×13)	Огњ̀ана	С̀ара
Мил̀енка	Òлга (×23)	Светл̀ана (×10)//
Мѝлија (1942)	Òлгица (×3)	Свѐтлана (×5)
Милиј̀ана (×10)	Òливера (×6)//Оливѐра	С̀енка
Мѝлица (×35)//Мѝл'ица	(×1)	Симòна
(×16)	Павл̀ина (1952)	Сл̀авица (×33)
Мѝлка (×16)	Пандúрка (1923)	Сл̀авка (×5)
Милòјка	Перси́да (×2; 1938)	Сл̀ађана (×25)
Мѝломирка (×1)//	Петк̀ана (×3)	Слобод̀анка (×10)
Мѝломирка (×1)	Пѐра	Смѝља
Мѝлосава (×4)	Петрòјка (1934)	Смѝљана (×4)//Смѝљана
Милун̀ика (×2; 1947)	Пл̀ана	(×3)
Милúнка (×4)	Ра̀да (×2)	Смѝљка
Мѝља (×5; 1987)	Ра̀дица (×4)	Снеж̀ана (×23)//Снѐжана
Мѝљана (×7)	Ра̀дмила (×41)//Радмѝла	(×18)
Миљòјка (×3)//Миљòјка	(×3)	Сòња (×5)
(×2)	Радов̀анка	Сòфија (×5)
Мѝња	Радòјка (×4)	Спасѐнија
Мѝомира	Радом̀ирка (×2)	Срет̀ена (×6)
Мѝра (×3)	Ра̀дослава (×5)	Ст̀ајка (1934)
Мирј̀ана (×19)//Мѝрјана	Радúнка (×4)	Ст̀амена
(×14)	Радúша	Стам̀енка (×2)
Мѝрослава (×6; 1919)//	Разум̀енка (×6)	Ст̀ана (×5)//Ст̀ана (×7)
Мѝрослава (×2)	Ра̀јка (×2)	Станѝја (×3)
Мѝрославка	Ра̀јна	Станѝка (×8)
Митр̀ана	Ра̀нђа	Станѝмирка (1926)
Млад̀ена (×3)	Ра̀нка	Станѝслава (×3)
Млађ̀ана	Ра̀тка (×3)	Ст̀аница (×9)
Мòмира	Рагом̀ирка (×4)	Ст̀анка (×4)
На̀да (×12)	Рѐмка, Италијанка	Станòјка (×2)
		Станòјла (1952)

Стева̀на	Та̀мара (×3; 1988)	Тодѡрка (×1)//Тодѡрка
Стѡја	Та̀на	(×1)
Стоја̀на	Та̀нкосава (×2)//	Фра̀нка
Стоја̀нка (×9)	Та̀нкосава (×1)	
Стѡјка (×2)	Та̀ња (×11)	Цвѐта (×5)
Су̀зана (×4; 1971)	Та̀тјана (×6)//Та̀тја̀на	Цвѝјета
Султа̀на	(×2)	Цмиља̀на (×1)//
Су̀нчица (×1982)	Теодѡра	Цмиљана (×1)
Су̀та	Терѐза (×2)	
	Тѝјана (×2)//Тѝја̀на (×1)	Чѐдомирка (1938)

Мушки хипокористици

А̀ндро (Андрија)	Бѡца (Бранислав)	Бра̀не (×2) (Бранислав)
А̀рса (Арсеније)	Бла̀го (×2) (Благоје)	Бра̀нко (×3) (Бранислав)
А̀ца (Алекса)	Бла̀жо (×2) (Миодраг)	Бра̀но (Бранислав)
А̀ца (×10)//А̀ца (×5)	Бла̀шко (×2) (Благоје)	Бра̀нче (Бранислав)
(Александар)	Бѡбан (Бранислав)	Бра̀ца (Живко)
А̀цко (×5) (Александар)	Бѡбан//Бѡбо (Добривоје)	Бра̀ца (Раство)
Ба̀не (×10)//Ба̀не (×3)	Бѡбан (Небојша)	Бра̀цо (Вукоман)
(Бранислав)	Бѡбан (Слободан)	Бу̀ба (Богољуб)
Ба̀не (×2) (Бранимир)	Бѡгица (Богдан)	Бу̀ба (Мирољуб)
Ба̀не (×6) (Бранко)	Бѡже (Божидар)	Бу̀да (Будимир)
Ба̀не (×4) (Брано)	Бѡжо (Богдан)	Бу̀ша (Обрад)
Ба̀не (Братислав)	Бѡжо (×5) (Божидар)	
Ба̀та (Драгиша)	Бо̀јо (Небојша)	Вѐљо (Велиша)
Ба̀те (Братислав)	Бѡки (Бобан)	Вѐљон (Владимир)
Ба̀те (Милутин, синовци	Бѡки (Божидар)	Вѐро (Оливер)
га тако зову)	Бѡки (×3) (Бојан)	Вѐсо (Веселин)
Ба̀те (Славо)	Бѡки (×2) (Борислав)	Вѝдо (Видоје)
Ба̀тица (Борислав)	Бѡки (Борисав)	Вѝки (Вишеслав)
Ба̀тица (Братислав)	Бо̀ко (×2) (Бојан)	Вѝтко (×2) (Витомир)
Ба̀тко//Ба̀то (Бранислав)	Бѡкче (Богољуб)	Вла̀да (Владимир)
Ба̀тко (Далибор)	Бо̀ро (Богосав)	Вла̀дица (Владимир)
Ба̀то (Зоран)	Бо̀ро (×5) (Боривоје)	Вла̀до (×3) (Владан)
Ба̀то//Бра̀ле (Јаблан)	Бо̀ро (Борисав)	Вла̀до (×12) (Владимир)
Ба̀то (Радомир)	Бо̀ро (Борислав)	Вла̀до (Влајица)
Бѐби (×2) (Светозар)	Бо̀ро (Велибор)	Вла̀јко (Владан)
Бѡби (Богољуб)	Бо̀ро (Златибор)	Вла̀јо (Властимир)
Бѡва//Брѡва (Добривоје)	Бо̀фо (Бојан)	Вла̀сто (×3) (Властимир)
Бѡпче (Добривоје)	Бѡци (Богдан)	Во̀јкан (Војин)
Бѡсо (Љубисав)	Бѡшко (×3) (Божидар)	Во̀јкан (×2) (Војислав)
	Бѡшко (Владислав)	Во̀јо (×2) (Војин)

Војо (×3) (Војислав)	Дејо (Дејан)	Дуле (×14) (Душан)
Војче (Војислав)	Деки (×4) (Дејан)	Дуле (Миломир)
Вуле (Вукадин)	Деџи (Богић)	Дунко (Драган)
Вуле (Вукашин)	Деџи (Дамњан)	Дуце (Милентије)
Вуле (Вукмир)	Дено (Дејан)	Душко (×15) (Душан)
Вуле (Вучко)	Дено (Младен)	Ђиђа (Живојин)
Вуче (Вучина)	Деско (×2) (Десимир)	Ђиђи (Срђан)
Вучко (Коста)	Десо (Деспот)	Ђока (Ђорђе)
Ђаге (Благоје)	Ђидо (Бранислав)	Ђокица (×5) (Ђорђе)
Ђаге (Драган)	Ђика (Андрија)	Ђоко (×2) (Ђорђе)
Ђаги (Драган)	Ђика (Димитрије)	Ђоле (×5) (Ђорђе)
Ђаго (Драган)	Ђики (Андрија)	Ђонто (Зоран)
Ђаша (Драган)	Ђиле (Вучина)	Ђорђе (Ђорђије)
Ђаша (Драгољуб)	Ђико (×2) (Милан)	Ђота (Ђорђе)
Гвóздо (Гвозден)	Ђина (Миладин)	Ђеди (Едуард)
Гешо (×2) (Угљеша)	Ђине (Миладин)	Жаже (Вишеслав)
Гиго (Глигорије)	Ђине (Милорад)	Жаре (Жарко)
Гиле (Глигорије)	Ђино (Миладин)	Живко (×2)//Жи́вко (×2)
Гиле (×5)//Ги́ле (×2)	Ђиса (Радосав)	(Живојин)
(Драгиша)	Ђите (Драгомир)	Жи́во (×3) (Живојин)
Гицо (Драгиша)	Ђица (Радојица)	Жи́жа (Живојин)
Гиша (Драгиша)	Ђиша (Радиша)	Жи́ка (×3)//Жи́ка (×2)
Гојко (Голуб)	Добри (Добрија)	(Живко)
Гојко (Драгомир)	Добри (×3) (Добривоје)	Жи́ка (Живорад)
Гојко (Драгослав)	Додо (Добросав)	Жи́ки (×2) (Живко)
Голе/Гођо (Драгомир)	Доско (Радосав)	Жи́кица (Жарко)
Градо (×3) (Градмир)	Драган (×8)//Драга́н (×1)	Жи́кица (Живко)
Гоце (Горан)	(Драгољуб)	Жи́ко (×2) (Живко)
Гоци (Горан)	Драган (×2) (Драгослав)	Жи́ко (×2) (Живојин)
Гоци (Горан)	Драган (×2) (Миодраг)	Жи́ко (×3) (Живорад)
Гоци (Драгојле)	Драган (Предраг)	Жи́ле (Живојин)
Гута (Драгутин)	Драги (×2) (Драган)	Зале (×2) (Здравко)
Гуто (Драгутин)	Драги (×4) (Драгољуб)	Зале (Златко)
Даге (Драгомир)	Драгић (Предраг)	Замба (Звездан)
Дадо (Андрија)	Драго (×2) (Драгомир)	Заре (Златко)
Дано (Данило)	Драго (Миодраг)	Заро (Захарије)
Даре (Дарко)	Драго (Предраг)	Звонко (Звонимир)
Дарко (Дамњан)	Дракче (×4) (Драгољуб)	Зеко (Звездан)
Даћи/Да́чи (Дамњан)	Дракче (Драгослав)	Зла́тан (Златко)
Дацко//Ла́ле (Драган)	Дракче (×5) (Миодраг)	Зојо (Зоран)
Дацо (Миодраг)	Дуде (Драган)	Зо́ки (Звонко)
Дачо (Данијел)	Дуде (Радомир)	
	Дуди (Душан)	

Зѝки (×14) (Зоран)	Лїпа (Филип)	Мїки (×3) (Миломир)
Зѝко (Зоран)	Лїче (×2) (Светолик)	Мїки (×3)//Бѝго (×1)
Зѝран (Светозар)	Лѝсе (Верослав)	(Милорад)
Сѝки (Звездан)	Лѝле (Драгољуб)	Мїки (×4) (Милош)
Сїка (Андрија)	Лѝле (Љубомир)	Мїки (Милун)
Їван (Иванко)	Лѝле (Мирослав)	Мїки (×3) (Мїљан)
Ївица (Иван)	Љѝльо (Миодраг)	Мїки (Мирко)
Ївко (Иван)	Љѝба (Љубиша)	Мїки (×4) (Миодраг)
Їво (×2) (Иван)	Љѝбе (Љубиша)	Мїки (Мирољуб)
Їдо (Крсто)	Љѝбе (Љубомир)	Мїки (×3) (Мирослав)
Їко//Фрђо (Илија)	Љѝбиша (Љубинко)	Мїкица (Маринко)
Їнка (Небојша)	Љѝбо (×2) (Драгољуб)	Мїко (×2) (Маринко)
Їћо (Илија)	Љѝбо (Љубисав)	Мїко (Миленко)
Їцко (×3) (Иван)	Љѝбо (×4) (Љубиша)	Мїко (Милисав)
Јабѝо (Јаблан)	Љѝбо (×11) (Љубомир)	Мїко (Симеон)
Јарко (Јарослав)	Љѝпче (Драгољуб)	Миланче (Милан)
Јѝфто (Јѝфтимије)	Љѝпче (Љубомир)	Мїле (Велимир)
Јѝвица (×4) (Јован)	Љѝпче (Србољуб)	Мїле (×4) (Милан)
Јѝво (×2) (Јован)	Мадо (Миладин)	Мїле (Миленко)
Јѝле (Јован)	Маки (×2) (Марјан)	Мїле (Милентије)
Јѝцо (Јован)	Маки (Марко)	Мїле (×4) (Миловоје)
Јѝцо (Јован)	Макола (Марко)	Мїле (×4) (Милија)
Јѝцко (Јовица)	Манчо (Милан)	Мїле (×2) (Милисав)
Јѝцко (×2) (Јордан)	Ма̀ре (×2) (Марко)	Мїле (×3) (Милован)
Кїкица (Предраг)	Ма̀ци (Драгољуб)	Мїле (Миломир)
Кѝле (×2) (Никола)	Ма̀чки (Александар)	Мїле (×3) (Милорад)
Кѝмо (Комљан)	Мемѝка (Младен)	Мїле (Милутин)
Кѝмо (Комњан)	Мїја (Милија)	Мїле (×2) (Миодраг)
Кѝста (Константин)	Мїо (×2)//Мїјо (×2)	Мїле (Миомир)
Кѝсто (Костадин)	(Миодраг)	Мїле (Мирољуб)
Крле (Крсто)	Мїка (Милан)	Мїле (×2) (Мирослав)
Ла̀зо (Лазар)	Мїка (Миломир)	Мїлко (×2) (Миливоје)
Ла̀ки (Лазар)	Мїка (Михајло)	Мїлош (Мирослав)
Ла̀ки (Милорад)	Мїки (Бранко)	Мїљан (Милован)
Ла̀ко (Радован)	Мїки (Велимир)	Милѝонко (Мїљан)
Ла̀ле (Владимир)	Мїки (×6) (Милан)	Мїрко (Мирослав)
Ла̀ле (Радисав)	Мїки (Миле)	Мїро//Бѝго (Милорад)
Ла̀ле (Ратко)	Мїки (×2) (Милентије)	Мїро (×5) (Мирослав)
Лѐко (×4) (Александар)	Мїки (×3) (Миливоје)	Мїсе (Милисав)
Лѐмпо (×2) (Алемпије)	Мїки (×2) (Милија)	Мїто (Миломир)
Лѐско (Драган)	Мїки (×3) (Милован)	Мїћа (×2) (Милан)
	Мїки (Милоје)	Мїћа (Милован)
		Мїћа (Мирко)

Миће (Миломир)	Нале (Танасије)	Раде (×3) (Радомир)
Мићко (Милија)	Нане (Драган)	Раде (Радоња)
Мићко (Милован)	Неђо (×4) (Недељко)	Раде (×3) (Радисав)
Мићко (Милорад)	Нено (×5) (Небојша)	Раде (×2) (Радослав)
Мићо (Милосав)	Нено (×4) (Ненад)	Раде (Радуле)
Мићо (Милош)	Нено (Синиша)	Рако (Радосав)
Мићо (Милан)	Нецо (Небојша)	Рале (Радивоје)
Мићо (×2) (Милија)	Нешко (×8) (Небојша)	Рале (Радосав)
Мићо (×3) (Милорад)	Нешко (Недељко)	Ранкић (Ранко)
Мићо (Милутин)	Нешко (×3) (Ненад)	Рато (×4) (Ратомир)
Мићо (Миљан)	Нешо (×5) (Небојша)	Раћо (Радован)
Мице (×2) (Милија)	Нешо (×3) (Ненад)	Раца (Радоје)
Мице (Милован)	Нйки (Никола)	Рацо (Раденко)
Мице (Мирослав)	Нино (×3) (Никола)	Рашко (Радосав)
Мице (Милутин)	Ницо (×8) (Никола)	Рато (Радиша)
Мицо (×2) (Милија)	Ново (Новица)	Рашо (Радомир)
Мици (Милош)	Нока (Новица)	Рашо (Радош)
Мишко (Милован)	Ноле (×5) (Новица)	Рођо (Родољуб)
Мишко (Милош)	Ноно (Драган)	Роки (Родољуб)
Мишко (Миљан)	Пајо (×2) (Павле)	Роци (Мирослав)
Мишко (Мирослав)	Паки (Драган)	Саво (Саватије)
Мишко (×2) (Михаило)	Пано (Пантелија)	Сања (×10)
Мишо (Василије)	Панто (Пантелија)	(Александар)
Мишо (Добривоје)	Паћо (Спасоје)	Сања (Славомир)
Мишо (Маринко)	Педо (Предраг)	Сашко (Славиша)
Мишо (Милисав)	Пеђа (Предраг)	Свето (×3)//Света (×1)
Мишо (Милорад)	Пеђо (×2) (Предраг)	(Светислав)
Мишо (×6) (Милош)	Педо (Предраг)	Свето (Светозар)
Мишо (×2) (Миљан)	Пела (Милош)	Свето (Светомир)
Мишо (Миодраг)	Пеле (Пантелија)	Сенто (Аксентије)
Мишо (Миомир)	Пеле (Петко)	Силе (×3) (Синиша)
Мишо (Мирослав)	Пепи (Оливер)	Слаћо (Славољуб)
Мишо (Страхиња)	Перица (Петар)	Слаћо (Слаћан)
Мишоле (Милосав)	Перо (×6) (Петар)	Слобо (Слободан)
Млађо (×2) (Младен)	Петко (Петија)	Спале (Спасоје)
Мозе (Мирослав)	Предо (Предраг)	Спасо (Спасоје)
Моле (×2) (Момир)	Продо (Продан)	Србо (Србољуб)
Момо (Момир)	Проле (Прокопије)	Срђо (×2) (Срђан)
Момо (×9) (Момчило)	Пуле (Радован)	Срето (Сретеније)
Мосе (Мирослав)	Раде (Радисав)	Срле (×2) (Срђан)
Моћило (Иван)	Раде (Радован)	Станко (Станомир)
Моцо (×2) (Момчило)	Раде (×2) (Радоје)	Стево (×3) (Стеван)
Мошо (Момир)		

Стóле (Милутин)	Тòмица (×3) (Томислав)	Цíле (Александар)
Су́ко (Славујко)	Тóмо (×6)//Тома (×3) (Томислав)	Цíцко (Барица)
Тáке (Страхомир)	Тòмче (Томислав)	Цíцко (Славиша)
Тáки (Страхомир)	Тóцо (Томислав)	Цíцо (Светомир)
Тáса (Драгослав)	Тóшо (×2) (Тодор)	Цòби (×2) (Слободан)
Тíко (Властимир)	Трíво (Милутин)	Цòбо (Слободан)
Тíко (Тихомир)	Тúто (Војкан)	Цúле (Веселин)
Тíмо (Тимогије)	Фíћо (Филип)	Чáјо (×2) (Часлав)
Тíне (Вукашин)	Цáве (×2) (Славиша)	Чéда (×2)//Чéдо (×4) (Чедомир)
Тíно (Милутин)	Цáки (Славиша)	Чéдо (Светозар)
Тíнче (Милутин)	Цáле (×2) (Саша)	Шáне (Душан)
Тíсо (×3) (Светислав)	Цáнде (Александар)	Шòце (Љубиша)
Тíћа (Тихомир)	Цáцко (Славољуб)	Шúле (Драгољуб)
Тóде (Тодор)	Цвéле (×3) (Цветко)	Шúшо (Миладин)
Тóзо (Светозар)	Цéко (Цветко)	
Тòми (Томислав)		

Женски хипокористици

Àна (Адријана)	Бèкица (Светлана)	Брána (×2) (Бранка)
Àна (Андријана)	Бíба (Биљана)	Брánка (Бранислава)
Àна (Анђа)	Бíка (Биљана)	Брánка (Браниславка)
Àна (Аница)	Бíка (Добрила)	Брánка (Бранкица)
Àна (Анка)	Бíкица (Биљана)	Брánка (Добрила)
Àна (Анкица)	Бíља (×14) (Биљана)	Брánкица (×3) (Бранка)
Àна (Јована)	Бíља (×5) (Добрила)	Бўба (Душанка)
Àна (Маријана)	Бíнка (Добрила)	Бўба (×2) (Љубица)
Бáга (Благица)	Бíса (×2) (Бисерка)	Бўба (Савка)
Бáна (Бранка)	Бíћа (Биљана)	Бўба (Сања)
Бáне (Бранкица)	Бóба (Бојана)	Вàне (Јоргованка)
Бáња (Бранкица)	Бóба (Слободанка)	Вàња (Валентина)
Бéба (Бранка)	Бóжа (Божидарка)	Вàња (Ивана)
Бéба (Вера)	Бóја (Божана)	Вéка (Велика)
Бéба (×2) (Драгослава)	Бóка (Бојана)	Вéка (×2)//Вèки (×1) (Велимирка)
Бéба (Душанка)	Бòки (×4) (Бојана)	Вéка (Оливера)
Бéба (Марина)	Бóле (Бојана)	Вèки (×3) (Весна)
Бéба (Мирјана)	Бóса (×3) (Босиљка)	Вéла (Весна)
Бéба (Радојка)	Бòска (Босиљка)	Вèра (×3) (Велика)
Бéба (×2) (Сандра)	Бòшка (Божана)	Вéра (×5)//Вèра (×2) (Верица)
Бéба (Станка)	Брána (Бранислава)	
Бéка//Бèка (Видосава)	Брána (Браниславка)	

Вѣра (×1)//Вѣра (×1) (Верка)	Дѣнка (×2) (Слободанка)	Зѣка (Зорка)
Вѣра (×2)//Вѣра (×2) (Оливера)	Дѣнче//Нѣла (Данијела)	Зѣки (Зорана)
Вѣрица (×2) (Вера)	Дѣра (×7) (Даринка)	Зѣра (×13) (Зорица)
Вѣрка (Оливера)	Дѣца (×2) (Далиборка)	Зѣра (×2) (Зорка)
Вѣса (×2) (Веселинка)	Дѣца (Данијела)	Зѣрица (Зорка)
Вѣсна (Веселинка)	Дѣнка (Младена)	Зѣрка (Зорица)
Вѣца (×3) (Весна)	Дѣса (×12) (Десанка)	Їва (×2) (Ивана)
Вѣда (×4) (Видосава)	Дѣска (Десанка)	Ївана (Иванка)
Вѣда (Витка)	Дѣка (Сретена)	Їка (Ивана)
Вѣки (Вида)	Дѣки (Дијана)	Їра//Їрка (Ирена)
Вѣла (×3) (Владимирка)	Дѣнка (Јагодинка)	Їћо (Иванка)
Вѣјка (Вукосава)	Дѣока (×5) (Достана)	Јана (Јулијана)
Вѣкица (Вукена)	Дѣоса (Даница)	Јана (Милијана)
Вѣкица (×2) (Вукосава)	Дѣоста (Достана)	Јаца (Јасна)
Вѣкица//Вѣк (Радмила)	Дѣоца (×2) (Достана)	Јѣвра (×2) (Јевросима)
Гѣга (×7) (Драгана)	Драга (×2) (Драгана)	Јѣја (×2) (Јелена)
Гѣга (×3)//Гѣша (×1)// Дѣги (×1) (Драгица)	Драгана (Драгица)	Јѣла (Јелица)
Гѣге (Драгана)	Драгѣна (Драгиња)	Јѣла (×12) (Јелена)
Гѣнче (Драгана)	Дуја (Драгана)	Јѣла (Јелица)
Гѣла (Маргита)	Дука (Душанка)	Јелѣна (Јеленка)
Гѣна (×3) (Ангелина)	Дула (Душанка)	Јелка (Велика)
Гѣца (Драгица)	Душица (Душанка)	Јелка (Јелена)
Гѣга (×3) (Гордана)	Душка (Достана)	Јѣца (Данијела)
Гѣга (Драгиња)	Душка (×18) (Душанка)	Јѣца (Јадранка)
Гѣга (Драгица)	Душка (×3) (Душица)	Јѣца (×18) (Јелена)
Гѣга (Олга)	Ђука (Ђурђија)	Јѣги (Весна)
Гѣга (Слободанка)	Ђуки (×2)//Ђукица (×1) (Ђурђа)	Јѣка (Јованка)
Гѣја (Госпава)	Ђурђица (Ђурђија)	Јѣца (Олгица)
Гѣра (Горица)	Ѓва//Ѓица (Ѓвица)	Јуца (Јулијана)
Гѣра (×2) (Загорка)	Жана (Живана)	Кѣта (Катарина)
Гѣспава (Драгослава)	Жана (Снежана)	Кѣтица (×2) (Катарина)
Гѣоца (×24) (Гордана)	Живка (Живадинка)	Кѣћа (×3) (Катарина)
Гѣоца (×4) (Горица)	Живка (Живана)	Кѣња (Крстиња)
Дѣда (Драгица)	Живка (Живослава)	Кѣћа (Јелена)
Дѣна (×13) (Даница)	Жижа (Живка)	Кѣкица (Достана)
Дѣна (Достана)	Зѣга (Загица)	Кѣса (×3) (Косара)
Дѣна (Слободанка)	Зѣга (×5) (Загорка)	Кѣса (Косанка)
Дѣнка (Даринка)	Зѣга (Злата)	Кѣста (Катарина)
	Звѣзда (Звездана)	Лѣки//Лѣола//Рѣтка (Латинка)
	Зѣка (×2) (Зорица)	Лѣла (Радмила)

Ла́ла (Радосава)	Ма̀рица (Маргита)	Ми́ми (Милица)
Ла́ла (Славица)	Ма̀рица (Марија)	Ми́ра (Миломирка)
Ла́на (×2) (Миланка)	Ма́ца (Загорка)	Ми́ра (×22) (Мирјана)
Ла́на (Милијана)	Ма́ца (×5) (Марица)	Ми́ра (×3) (Мирослава)
Ла́на (Светлана)	Ма́ца (Милева)	Ми́ра (×3) (Мирославка)
Ла̀не (Тања)	Ма́ца (Станица)	Ми́ца (Босиљка)
Ла̀нка (Миланка)	Ме́на (Споменка)	Ми́ца//Ни́на (Јасмина)
Ла́ца (Миланка)	Ми́га (Меланија)	Ми́ца (Милијана)
Ле́ла (×3)//Лѐла (×3) (Данијела)	Ми́га (Милица)	Ми́ла (×12) (Милица)
Ле́ла (Јелена)	Ми́ка (Златиборка)	Ми́ца (Миломирка)
Ле́ла (Милева)	Ми́ка (Миланка)	Ми́ца (Милосава)
Ле́ла (Оливера)	Ми́ка (Милена)	Ми́ца (×2) (Милунка)
Лѐнка (Јелена)	Ми́ка//Ми́ки (Миљојка)	Ми́ца (×2) (Мирјана)
Ле́па (×2) (Лепосава)	Ми́ла (Јована)	Ми́ца (Мирослава)
Лѐска (Тереза)	Ми́кац (Марица, брат је тако зобе)	Ми́ца (Мирославка)
Ли́да (×2) (Лидија)	Ми́ки (Милева)	Ми́ца (Станомирка)
Ли́ка (Велика)	Ми́ки (Милена)	Мла́ђа (Млађана)
Ли́ка (Илинка)	Ми́ки (Милица)	Мо́на (Симона)
Ли́ка (Јефтимија)	Ми́ки (Миљојка)	Мо́ца (Момира)
Ли́ла (Лилика)	Ми́ки (×3) (Мирјана)	На́да (×2) (Надежда)
Ли́ла (Љиљана)	Ми́кица (×3) (Миљана)	На́да (×3)//На́шка (×1) (Надица)
Ло́ла (Драгица)	Ми́кица (Миљојка)	На́на (Наташа)
Ло́ла (×2) (Оливера)	Ми́кица (×3) (Мирјана)	На́та (×7) (Наталија)
Лу́ла//Лу́ша (Светлана)	Ми́кица (Момирка)	На́та (×2) (Наташа)
Лу́ца (Луција)	Ми́ла (Емилија)	На́тка (Наталија)
Љи́ка (Љиљана)	Ми́ла (Милева)	На́ца (Надежда)
Љи́ља (×30) (Љиљана)	Ми́ла (Милија)	На́ца (Надица)
Љи́ља (Станица)	Ми́ла (×2) (Милица)	На́ца (×2) (Наташа)
Љу́ба (×3) (Љубинка)	Ми́ла (Миломирка)	На́цка (Нада)
Љу́пка (×2) (Љубинка)	Ми́ла//На́на (Миља)	Не́га (Негосава)
Љу́пка (Љубица)	Ми́ла (Миљојка)	Не́жица (Снежана)
Ма́гда (Магдалена)	Ми́ла (×4) (Радмила)	Не́ла (Данијела (1972))
Ма́ја (×12) (Марија)	Ми́ли (Милица)	Не́на (Јелена)
Ма́ки (×2) (Марија)	Ми́лка//Ми́лка (Миланка)	Не́на (Наташа)
Ма́ки (Маријана)	Ми́ља (×2) (Смиљана)	Не́на (Невена)
Ма́ки (Марина)	Ми́ља (Милица)	Не́на (Невенка)
Ма́на (Манасија)	Ми́ља (Миљојка)	Не́на (×10) (Снежана)
Ма́нче (Марина)	Ми́ма (Емилија)	Не́ца (Невенка)
Ма́ра (×11) (Марија)	Ми́ма//Ми́ма (×2) (Милица)	Не́ца (Станица)
Ма́ра (Марица)	Ми́ма (Мирјана)	Не́шка (Јелена)
Ма́рина (Разуменка)		Ни́ка (Милица)

Ника (Никосава)	Сашка (×3)	Тена (Сретена)
Нина (Ранђа)	(Александра)	Тина (×2) (Тијана (1985))
Нуна (×2) (Милунка)	Сэка (Далиборка)	Тина (Кристина)
Њака (Мијољка)	Сенка (Ксенија (1975))	Тода (Тодора)
Ќги (Олгица)	Слава (Славица)	Тока (Душанка)
Ќлга (Олгица)	Славица (Владислава)	Томка (Стојанка)
Ќлгица (Олга)	Славка (Славица)	
Ќља (×4) (Оливера)	Славче (Славица)	Цаја (Светлана)
Пека (Петројка)	Слађа (×13) (Слађана)	Цака (Јелисавета)
Перса (Персида (1932))	Слоба (Слободанка)	Цака (Мирославка)
Плана (Софија)	Смиља (Миља)	Цака (Славица)
Рада (Митрана)	Смиља (×3) (Смиљана)	Цака (Станика)
Рада (×6) (Радица)	Смиљка (Смиљана)	Цака (Стојанка)
Рада (×18) (Радмила)	Снежа (×13) (Снежана)	Цана (Славица)
Рада (Радованка)	Снешка (×7) (Снежана)	Цана/Цанка (Душанка)
Рада (Радојка)	Соја (Соња)	Цана (×3) (Станица)
Рада (×2) (Радомирка)	Сојка (Пандурка)	Цана (Станка)
Рада (×4) (Радосава)	Соња (Софија)	Цаца (Ксенија)
Рада (×2) (Радинка)	Софа (×2) (Софија)	Цаца (×4) (Славица)
Радица (Радица)	Спаса (Спасена)	Цаца (Снежана)
Радица (Радмила)	Срета (×2) (Сретена)	Цеца (×3) (Светлана)
Рајка (Радмила)	Срђка (Сретена)	Цеца (Снежана)
Рајка (Радуша)	Стана (Станисава)	Цица (Смиља)
Рата (Радмила)	Стана//Ника (Станика)	Цица (Благица)
Рата (×3) (Ратомирка)	Станче (Станислава)	Цица (Горица)
Ратка (×2) (Радомирка)	Стѣвка (Стевана)	Цица (Евица)
Раца (Радојка)	Стоја (Стојана)	Цица (Живана)
Рила (Ристосија)	Стоја (Стојанка)	Цица (Наталија)
Роса (Росанда)	Стојана (Стојанка)	Цица (Славица)
Ружа (×19) (Ружица)	Суза (Душанка)	Цица (Стојанка)
Рума (Руменка (1937))	Суза (Сузана)	Цмиља (Смиљана)
Рушка (×3) (Ружица)	Сўки (Сузана)	Цмиља (Цмиљанка)
Сава (Савка)	Сўта (Султана)	Цоба (Слободанка)
Санда (Александра)	Тája (Татјана)	Цула (Сунчица)
Сандра (×3)//Сандра (×3)//Сандра (×1) (Александра)	Тана (Станица)	Чоња (Добринка)
Саша (×5) (Александра)	Тана (×2) (Стојанка)	Чола (Иванка)
	Тана (×3) (Танкосава)	
	Танка (Станија)	
	Тања (×7) (Татјана)	
	Таша (×3) (Наташа)	
	Теја (Теодора)	Цана (Живана)

Мушки надимци

Ѐкса//Ѐкса (овако га зову по презимену Аксентијевић)

Ѐце (Драган, по презимену Ацић)

Бабо (Благоје; тако је звао свог деду, а сад њега)

Бабо (Живојин, насјтарији је у амбуланти где ради)

Баћо (Радоје, овако га зову по презимену Балетић)

Бѣлика (Милутин, плав је)

Брица (Љубиша, није брица)

Брћко (Славиша, другови га тако зову)

Буцко (Јован, буцмаст је)

Васке (Драган, тако га зову по презимену Васић)

Гале (Живорад, овако га зову по презимену Галић)

Гаро (Драгослав, црн је)

Гѣро (Небојша, добио надимак по неком лику из ТВ серије)

Гџги (Ненад, добио надимак по Ј. Гагаринну)

Ђоро (Драган, тако га стриц звао)

Ђуро (Александар, овако га зову по презимену Ђурић)

Ђуро (Дејан, овако га зову по презимену Ђурић)

Жонглер (Владимир)

Жути (Миливоје, бео је)

Жути//Ћаме (Ранко, плав је)

Зеко (Љубиша, брз је као зец)

Каљајак (Небојша, као ученик у Вучитрну добио надимак по тврђави Каљаја)

Кафа (Драган, отац му држао кафану)

Кѣза (Ненад)

Кицош (Драгомир)

Мађуп (Марко, црн је)

Мѣдо (Миљан, био буцмаст)

Мушки (Синиша, као дете био пижав, па му је ујак говорио: „И ти ми неки муш-карац“. Отуда надимак мушки)

Нѣги (Дејан, добио надимак по слици из млађих дана)

Нџга (Дејан, овако га зову по презимену Антонијевић)

Паано (Милија, назвали га овако по имену његовог оца Пантелије)

Панто (Драгољуб, овако га зову по презимену Пантовић)

Пѣко (Горан, овако га зову по презимену Пешић)

Пијжо (Миодраг, био пижав)

Пџгула (Душан, по презимену Питулић)

Поп (Драган, по презимену Поповић)

Пурко//Пуре (Синиша)

Пущко (Миодраг)

Радо (Ненад, по презимену Радовић)

Ракац (Владимир, по презимену Ракић)

Ристо (Небојша, по презимену Ристовић)

Руски (Мартин, плав је као Рус)

Селџак (Милија, дошао са села)

Сердар (Ђорђе)

Топ (Драгомир, био крупан)

Трле (Срђан, много прича)

Труман (Вељко, био дебелуца)

Туго (Војо)

Ћато (Томислав)

Ћекић (Миливоје, радио чекићем у радионици)

Ћери (Драган)

Ћзун (Миладин, овако га зову по презимену Узуновић)

Ћма (Зоран, док је био мали није могао да изговори кума, већ ума)

Фери (Милован)

Фикси (Звонко, црн је)

Фићо (Дејан, овако га звали по презимену Филиповић)

Фићо (Радосав, по презимену Фићовић)

Фрћо (Илија)

Цане (Срђан, црн је)

Црни (Славиша, црн је)

Цуко (Драгомир, као дете био пуначан)

Цуле (Данило)

Чволе (Срђан)

Чере (Михајло, у школи прочитао (изговорио) реч „черепак“ па га назвали „Чере“)

Чйча (Милован, надимак носи из рата)

Чйча (Огњан, тако га синови зову)

Чйчко (Јован, као дете био висок)

Чука (Живко, по презимену Чукић)

Целе (Драган, као ђак читао песму „Три хајдука и изговорио реч „Целат“)

Цйги (Срђан)

Шаро (Душан, по презимену Шарић)

Шемо (Дејан, назвали га по посластичару Шему код кога је куповао посланице)

Шеро (Драган, био шераст)

Шильо (Небојша, има шиљаву главу)

Шильо (Немања, шалција је, комедијаш)

Шйпта (Златан)
 Шйшко (Илија)
 Шлањо (Бобан, био шлањав)
 Шóро (Велиша)
 Шуле (Небојша, овако га зову по презимену Шулкић).

Женски надимци

Ѐлба (Јелица, овако је мајка назвала)
 Бёкица (Светлана, плава је)
 Бёла (Дубравка, бела је)
 Бёла (Станисава, плава је)
 Бёлка (Миланка, плава је)
 Ђока (Стаменка, мајци умирала деца па јој дали мушко име)
 Јóво (Ивана, мушкобањаста)
 Лóла (Зорана, назвали је по Лоли Новаковић, певачици)
 Мирóслава (Миланка, отац је назвао по имену свога оца Мирослава)
 Нáна (Даница, деца је тако зову)
 Нáна (Тијана, деца је тако зову)
 Óса (Мирослава, била лјута као осица)
 Рўжа (Слободанка, тако називали по цвету ружи)
 Цр̄на (Миланка, црна је)
 Цўца (Биљана, док је била мала волела цуцлу)
 Шйза (Слађана, док је била мала, играли се с њом као са балерином).

Антропонимија становништва муслиманске вероисповести

Презимена

Ѐљевић, 1 жена. Из Гусиња прешла 1950. године Инф. Селвета Бихорац (1946).

Бйхорац, 2 куће. Једна кућа прешла 1951. године из села Делимеђе код Новог Пазара, а домаћин друге куће није био вољан да пружи тражене податке. Инф. Селвета Бихорац (1946).

Буљубашић, 1 кућа. Из Пријепоља отишли у Крагујевац, а у Звечан прешли 1956. године Инф. Соња Буљубашић (1954).

Дашаић, 1 кућа. Домаћин је из Бијелог Поља прешао у Пећ, а из Пећи у Звечан дошли 1952. године Домаћин је узео женино презиме. Инф. Алија Дашаић (1952).

Дервишевић//Дервишковић, 2 куће. У Звечан једна кућа прешла из Гусиња, а друга из Плава. Инф. Бисерка Дервишевић (1975).

Омерагић, 1 кућа. Овде дошли из Гусиња. У кући живе маћеха и пасторка. Инф. Меира Омерагић.

Радјочић, 1 кућа. Инф. Бранко Негојевић.

Реџепагић, 1 кућа. Недавно дошли из Плава у коме су одавно живели. Информатор зна имена својих предака до шестог колена и каже да је ове податке нашао код Јована Цвијића. Инф. Малић Реџепагић (1917).

Хајровић, 1 кућа. Дошли пре 35 година из околине Лепосавића. Инф. Рамиза Хајровић (1931).

Хамзагић, 1 кућа. Инф. Бранко Негојевић.

Чекић, 1 кућа. Недавно дошли из Гусиња. Инф. Богосав Јовановић (1928).

Мушка имена становништва муслиманске вероисповести

Ѓлија	Ѓрвин	Ѓихад
Ѓхмет	Ѓрол	Реџо
Бего	Ѓсмет	Санел
Божан		Селим
Данијел (1982)	Јусуф	Суљо
Ѓлвис	Малић	Хузџир

Женска имена

Амела	Минела	Светлана
Афродита	Музафера	Селвета
Бисерка	Надира	Селма
Ениса//Ѓниса	Наза	Сонја
Зинка	Нурџа	Хаснија
Ѓетафета	Рамиза//Рамиза	Хидажета
Марија	Санела	Ѓана
Меира	Самка	

Мушки хипокористици

Ѓцо (Алија)
 Дáчо (Данијел)
 Ђки (Елвис)

Їско (Исмет)
 Маћо (Малић)
 Сãнчо (Санел)

Суљко (Суљо)
 Ху̀та (Хузаир)

Женски хипокористици

Ђка (Афродита)
 Мѝни (Минела)

Ти́ја (Хаснија)
 Хи́тка (Хидајета)

Мушки надимци становништва муслиманске вероисповести

Чйча (Јусуф)

Женски надимци становништва муслиманске вероисповести

Демо̀вица (Љетафета, тако је зову по мужу Дему)

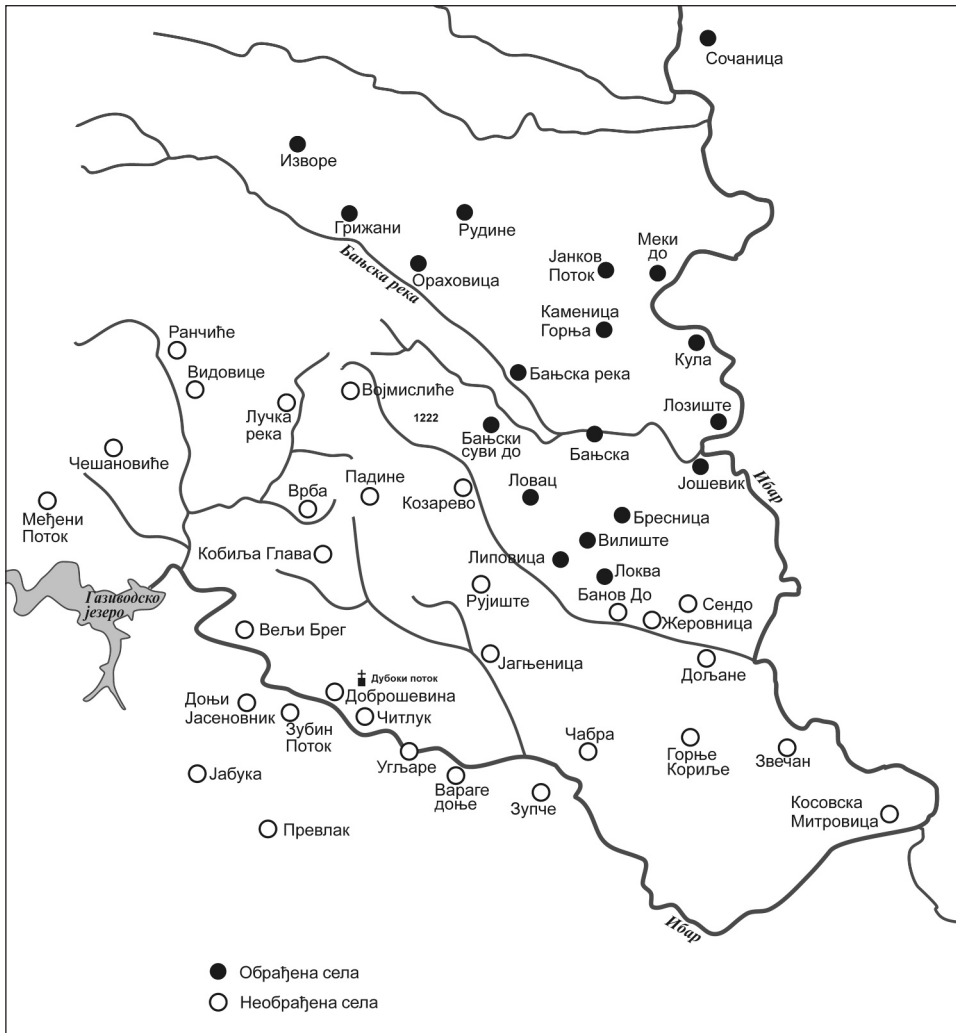
Радислав Пумпалович

ОНОМАСТИКА БАНЬСКОЙ И ЗВЕЧАНА**Резюме**

В данной работе представлены ономастические данные, собранные автором в течении полевых исследований в городе Звечан и в 18 деревнях, принадлежащих его общине, расположенной на восточных склонах горы Рогозна, которые до 1959 входили в состав общины Баньска. Исследованиями кроме самого города охвачено 277 сельских домов. Для каждой местности отдельно дается краткая справка о ее прошлом и древностях, а потом приводятся, алфавитным порядком, зафиксированные в ней материалы по топонимии (гидронимы, микропонимы и т. д.) и по антропонимии (мужские и женские имена, фамилии вместе со сведениями о происхождении семейств, гипокористики и клички). Все формы акцентированы. Тогда как говор области принадлежит к новопазарскому диалекту, в некоторых антропонимах проявляются черты, характерные для косовско-ресавского диалекта.

Карта Бањске са околним селима

САДРЖАЈ

ОНОМАСТИКА БАЊСКЕ И ОКОЛНИХ СЕЛА	599 [1]
Увод	599 [1]
Бањска	602 [4]
Бањска Река	616 [18]
Ораховица	620 [22]
Грижани	624 [26]
Бресница	627 [29]
Бањски Суви До	633 [35]
Вилиште	636 [38]
Изворе	639 [41]
Јанков Поток	642 [44]
Јошевик	644 [46]
Каменица (Горња)	650 [52]
Кула	651 [53]
Липовица	652 [54]
Ловац	655 [57]
Лозиште	658 [60]
Локва	661 [63]
Меки До (Горњи)	664 [66]
Меки До (Доњи)	666 [68]
Рудине	667 [69]
ОНОМАСТИКА ЗВЕЧАНА	671 [73]
Ономастика Бањској и Звечана	736 [138]
Карта Бањске са околним селима	737 [139]